

A paksi Vak Bottyán Gimnázium

a 2009/2010. iskolai évről

Vak Bottyán
Gimnázium Paks

2010

A PAKSI VAK

BOTTYÁN GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYVE

A 2009/2010. ISKOLAI ÉVRŐL

2010

Főszerkesztő:

Rompf Gabriella

A szerkesztőbizottság tagjai:

C. Szabóné Kocsiczki Ilona

Damjanovitsné Eke Violetta

Dobó Éva

Fittné Szilvássy Ildikó

Hidegné Csomor Gabriella

Rompf Gabriella

Schmidt Jánosné

Szabó Klára

Szeriné Hipszki Györgyi

Takács Éva

Felelős kiadó:

C. Szabóné Kocsiczki Ilona

Nyomdai munkálatok:

Paksi Atomerőmű Zrt. Nyomdaüzem

Felelős vezető: Slonczki István

Tördelés: Törökné Gergely Judit

Tartalom

Tartalom	4
Köszöntő	6
Eseménynaptár.....	7
2009. szeptember.....	8
2009. október	13
2009. november	18
2009. december	24
2010. január	29
2010. február.....	38
2010. március	43
2010. április	49
2010. május	62
2010. június	68
Versenyeredmények, pályázatok	73
Versenyeredmények (társadalomtudományi munkaközösség).....	73
Versenyeredmények (természettudományi munkaközösség).....	74
Versenyeredmények (nyelvi munkaközösség)	76
Versenyeredmények (testnevelési munkaközösség)	76
Művészeti élet	79
Az énekkar éves munkájáról.....	80
Köteles Ördögök – Ugrókötel csoport	81
Versíró szakkör	82
Novellák.....	82

Versek.....	87
A SÉTA-programban megjelent újságcikkek.....	90
Képzőművészet, rajzsakkör.....	97
Diákélet.....	100
Diákönkormányzat	100
Tehetséggondozás, tudományos diákkör.....	103
Bottyán tudományos diákköri konferencia	103
Egy álom beteljesülése, avagy miért lettem kutatódiák... ..	106
Névsorok.....	112
Tanárok névsora.....	112
Technikai dolgozók névsora	112
Osztálynévsorok	113
Felnőtt tagozatos osztályok.....	128
Velünk történt	131
Ez történt velünk 2009/2010-ben – 7. H.....	131
Élménybeszámoló – 9. N	133
Élménybeszámoló – 9. H	134
Első évünk a gimnáziumban – 9. A.....	135
Élménybeszámoló – 10. A	135
Ez történt velünk... – 10. N	136
Egy kis kiruccanás – 10. H.....	138
Élménybeszámoló – 11. A	140
Élménybeszámoló – 11. B.....	141
Létezőnk, és élvezzük. Így szép! – 11. H.....	142
Rólunk írták	144

Köszöntő

Kedves Olvasó!

1945-ben alapított iskolánk ebben az évben ünnepli fennállásának 65. évfordulóját. Úgy gondolom, tartozunk a múltnak, de a jövőnek is azzal, hogy megörökítsük az iskola történetét, szóljunk a jelenről, bemutassuk programjainkat, tájékoztatást adjunk az iskolai élet eseményeiről, beszámoljunk tanulóink sikereiről, eredményeinkről. A jubileumi év tiszteletére készítettük ezt az évkönyvet a 2009/2010. iskolai évről.

Bízom benne, hogy az újszerű, a diákok kreativitására is építő, igényesen, s nagy gonddal elkészített összeállítást olvasva megismerik iskolánk hétköznapijait, ünnepi pillanatait, és továbbra is érdeklődve kísérik figyelemmel az itt folyó oktató-nevelő munkát. Az évkönyv anyagának összeállításához az iskolai élet egésze, a gyerekek munkái és eredményei gazdag alpanyagot szolgáltatottak. A sikerekhez a diákok tehetsége és szorgalma mellett a tanárok odaadó munkájára is nagy szükség volt, melyet ezúton is szeretnék megköszönni és elismerni.

Változó világunkban rohamosan felértékelődött a tudás szerepe. Az oktatás-nevelés az iskola és a családok összefogásával, következetes együttműködésével és felelősségteljes közös munkával válik valóra. Az iskola sokszínű tevékenységével tud megfelelni a ma társadalmá által támasztott követelményeknek. Az intézmény nevelői fogékonyak az újra, fejlesztik pedagógiai és módszertani ismereteiket, következetesen és felkészülten végzik munkájukat. A használható, korszerű tudás megszerzéséhez diákjainkat egyéni adottságaik figyelembevételével készítjük fel, egyre inkább kiteljesítve személyiségüket.

Kívánom, hogy egyre gazdagabb összeállítás készülhessen az elért eredményekről a diákok javára, a szülők, a pedagógusok és a város, valamint a térség megalégedésére. Az újabb évkönyvek is tudassák, hogy ebben az iskolában a sikeres jövő alapköveit rakják le, továbbépíthető, biztos tudást szerezhetnek a tanulók az életben való boldogulásukhoz.

Remélem, hogy az évek múltán az évkönyvet lapozva és a fotókat nézegetve szép emlékek sora jelenik meg majd a visszaemlékező szemek előtt, és jó szívvel gondol a tanév eseményeire.

Köszönet jár az írásk szerzőinek s mindazoknak, akik közreműködtek és támogatták a kiadvány megjelenését.

C. Szabóné Kocsiczki Ilona

igazgató

Eseménynaptár

Eseménynaptár

Eseménynaptár

2009. szeptember

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
	1 Tanévnyitó	2	3 Erdei iskola	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24 Bottyán-találkozó Gyöngyösön, megemlékezés névadónkról, gólyaavató	25	26	27
28	29	30				

Kezdődik a tanítás

Szalai Borbála: Legyen öröm a tanulás

Hangosabbak ma az utcák,
Gyerekektől népesek,
Valahogyan még a nap is
Szebben ragyog, fényesebb.
Izgatottan várt e napra
Minden kezdő kisdíák:
Az iskola előttük is
Kitárja ma kapuját.
Megtanulnak betűt vetni
A tétova kis kezek:
Csengő-bongó szép szavakkal
Telnek majd a füzetek...
Ma, amikor útnak indul
A sok kicsi iskolás,
Kívánjuk, hogy öröm legyen
Számukra a tanulás!

Első benyomásaim a gimiről

Az általános iskola utolsó hetei fantasztikusan teltek, mégis alig vártam a nyári szünetet. Azt, hogy egész nap csak pihenjek, olvassak, zenét hallgassak és minden más olyan dolgot tehessek, ami egy tini lány életéhez hozzátartozik.

Az a pár hónap azonban gyorsan lepergett, és máris az új iskolában találtam magam. Persze nagyon izgatott voltam, számoltam a napokat a tanévkezdésig. És itt vagyok, mint gimnazista. Sok jót hallottam már a gimnáziumról, és remélem, hogy én is majd hasonló híreket tudok továbbadni. A tanárok, a diákok nagyon kedvesek, igazi baráti, családias környezet alakult ki mind az osztályban, mind az iskolában. És ha már az osztálynál tartunk, erről is sok jót tudok írni. A gólyatáborban nagyon jól éreztem magam, és alig tudtam abbahagyni az élménybeszámolót, amikor otthon erről kérdeztek. Véleményem szerint fantasztikus közösség alakult ki a két nap alatt. A gólyák nagy részét már ismerem, sokan jöttünk ugyanabból az iskolából. De sok új arccal is találkoztam, akikkel szintén megtaláltam a közös hangot. Remélhetőleg ez az ismeretség az évek során komoly barátsággá mélyül majd – legalább néhány emberrel.

Nyáron sokszor mentünk el autóval a gimi előtt, és mindig megállapítottam magamban, hogy mennyivel barátságosabb, kellemesebb épület, mint az ESZI. Belül ugyan kacskaringós, nem mindig ismerem még ki magam benne, de megvan a maga varázsa. Szerintem ez az öt év mindenképpen emlékezetes lesz itt. Biztos történnek majd rossz dolgok is, de ki emlékszik majd arra a rengeteg szép emlék mellett! Szuper éveknak nézek elébe!

Karmacsi Laura (9. N)

Erdei iskola

Legfiatalabb diákjaink szeptember 1-3-ig a cseresznyési erdei iskolában kezdték meg középiskolai tanulmányaikat.

Interjú az új matematika szakos tanárnővel, Mádi Anikóval

Az idén is bővült az új tanárok köre. Hogy jobban megismerjétek őket, kis „ízlelőt” adunk egyikükről, Mádi Anikóról. Matematikát tanít a gimnáziumban. Debrecenből érkezett hozzánk, most Pustahencsén él. Tehát akkor következzenek a kérdések és válaszok:

- Tanárnő, hogy érzi magát iskolánkban?*
- Nagyon jól, második munkahelyem, szóval, van már némi tapasztalatom, könnyen be tudtam illeszkedni.*
- Milyen a kapcsolata a diákokkal?*
- Vegyes fogadtatásban részesültem, de viszonylag jó kapcsolatokat alakítottam ki. Van, ahol szigorúbbnak kell lennem, de elfogadtak.*
- Miért pont matek szakos tanár lett?*

- A kedvenc tantárgyam volt, továbbá a középiskolai tanárom ösztönzött rá, nem tudtam nem odafigyelni a tanítására.*
- Gondot okoz, hogy vidékről kell bejárnia?*
- Nem, egyszer történt meg, hogy az idő miatt késtem egy órától, de könnyen megoldom a bejövetelet.*
- Szívesen lenne osztályfőnök? Van már esetleg kedvenc osztálya?*
- Nincs kedvenc csoportom, „mindenki egy külön egyéniség”. Szívesen lennék osztályfőnök, úgy érzem, el tudnám végezni osztályfőnöki feladataimat.*
- Mit tanácsolna annak, aki ezt a pályát szeretné választani?*
- Kétszer is gondolja meg, hogy matektanár akar-e lenni! Fontos a nyitottság, a szellemesség, de a szigorúnak is jelen kell lennie a tanári munkában.*
- Hogyan képzelel el a jövőjét?*
- Szeretnék itt maradni, úgy érzem, itt sikerül megállnom a helyem.*
- Köszönjük a válaszokat, hogy időt szánt ránk!*

Bodor Lilla, Berki Zita, Kiszl Nikolett 10. h

2009. október

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
			1	2	3	4
5	6 Iskola- rádiós műsor az aradi vértanúk emlékére	7 Diákpolgár- mester- választás	8	9	10 11 Diákcsere-program indulása (finn - török - szlovák) projekthét október 18-ig	
12	13	14	15 Habsburg György előadása családja közösségi szerepvállalásáról	16 Diáknap	17	18
19 Őszi érettségi vizsgák november 27-ig	20	21 Megemlé- kezés 1956-ról	22	23 Tehetséges Paksi Fiatalokért Alapítvány díjazása	24	25
27	27	28	29	30 Paksi honvédsírok rendbeté- tele	31	

Október 10-től 18-ig diákcseré programunk keretében 28 finn, szlovák és török vendég diák, valamint 8 tanárunk látogatott hozzánk. A projekt témája az energiafelhasználás és -takarékoság, ehhez kapcsolódóan méréseket, kísérleteket végeztek az iskolában, ellátogattak az erőműbe és az OVIT-hoz, délutánként változatos szabadidős programok keretében ismerkedtek a várossal, környezetével és kultúránkkal. Ezen a héten volt rendhagyó diáknapi is, melynek programjaival Bottyán János előtt tiszteleggettünk halálának 300. évfordulója alkalmából.

Látogatás vendégeinkkel a múzeumban

Infrakamerás kísérletek

A diáknapon a kézműves csoportban lázas munka folyt

Különleges címerek is készültek

Névadónk tiszteletére: Bottyán emlékezés

Páli fordulattal kezdődik „szegény Bottyán vak sógor” igazi története. Labancból kuruccá válni nem lehetett veszélytelen vállalkozás akkoriban. Vak Bottyán János személyében a magyar történelem egyik legkiválóbb hadvezérét tisztelhetjük. Tehetségét ellenfelei is elismerték, azonban a háborúkon kívül is becsületes, igazságos vezető volt, törődött az emberekkel, akik szerették és lelkesedtek érte. II. Rákóczi Ferenc írta róla: „Nem volt sem jó származású, sem művelt ember, ezért igen nyers volt, de józan, éber, szorgalmas. Szerette a népet, és az is rendkívül szerette őt, mert katonáit szigorú fegyelemben tartotta, de mindenkor igazságot szolgáltatott nekik, amikor igazuk volt.” Bár fiatal korában vad természetű volt, tudásvágyának köszönhetően beállt kapusnak a vágssellyei jezsuitákhoz, csakhogy továbbtanulhasson és gyarapíthassa tudását. Jó harcos holtáig tanul. Ami a szakmájában általában inkább előbb, mint utóbb következett be. Hamarosan rájött, hogy az ő hivatása a katonaság. Hiába veszi véresen komolyan a munkáját, mégis lassan emelkedik felfelé a ranglétrán. Kitartásának köszönhetően azonban elnyeri az ezredesi címet és a nemesi rangot. Ám ez sem szédítette meg, nem tántorodott el a néptől.

A véres harcok ellenére sem mondott le a tréfiáról. Fogadott társaival, hogy bemegy a 6000 fős török őrsgel védett Érsekújvárra, és a főtéren álló mecsetből az imát mondó müezzint ledobja, majd épségben visszatér. Parasztruhát öltött magára, és bejutott a városba, ahol épp vásár volt. Amikor a müezzin kijött a minaret erkélyére, hogy imáját elmondja, Bottyán János utánament és kihajította. Ezután gyorsan lejött a toronyból, és az útját álló janicsárt lelőve, sikeresen kijutott. Volt humora, nem kétséges. Támogatta a szerzeteseket és a szegényeket is. Ezért nemcsak katonái, hanem a tömegek is bálványozták. Népszerűsége láttán büszkén írhatta magáról Bottyán: „a mint is engem nem kártévő, hanem jótévő Jánosnak hínak”. Kártévő és jótévő! Akkortájt kissé más jelentéssel bírtak ezek a szavak. Ám értékükből nem veszettek! A kurucok Téalapója hazájáért nemcsak vérét, hanem vagyonát is kész volt áldozni, s gyakran a magáéból fizette katonáit. „Rójuk meg magunkat s ki-ki, mind szegény, gazdag, hadi és nem hadi ember adja ki hite szerint pénzének tizedét” – írta. Láthatjuk, hogy nem pusztán munkájaként kezelte a háborúskodást, hanem feladatának tekintette a kurucok győzelemre segítését.

Nagyon szeretett bennünket, s mi is nagyon szeretjük őt. Fél szem ide vagy oda, mégis stramm hadvezért mondhatunk iskolánk névadójának. Remélem, az a tény, hogy a Vak Bottyán Gimnázium tanulói lehetünk, mutatni fog egy utat számunkra a jövőben, ami köveze lesz-, ha nem is labancokkal és pestissel-, de sikerekkel biztosan. Harcos, büszke nép a magyar, nem kell féltetni, de egy segítő, óvó kéz a felhők fölül szerintem sosem árt!

Írta: Fodor Erzsébet és Várnagy Andrea

Előadta: Vájer Katalin (11. H) a diáknapi műsor keretében

A Tehetséges Paksi Fiatalokért Alapítvány díjazottjai

A Tehetséges Paksi Fiatalokért Alapítvány október 23-án 12 diákunkat díjazott: Blóz Evelin, Fábíán Ágnes, Fazekas Dóra, Gazdag Gabriella, Gombár Szabolcs, Kirchkeszner Csaba, Kohl Botond, Kubitsch Rebeka, Mezősi Ráchel, Óri Felicián, Tenki Márton, Tóth Gergely.

2009 őszén 18 diákunk tett előrehozott érettségi vizsgát, közülük négyen emelt szinten.

2009. november

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
						1
2	3	4	5	6	7	8
9 Kazinczy nyelvészeti vetélkedő	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21 Ki mit tud?	22
23	24	25 Nyílt nap	26	27	28 Szalagavató	29

Ökoindustria 2009

A 11. B osztály november 20-án tett egy kirándulást a SYMA Rendezvényközpontba, ahol az Ökoindustrían, vagyis a Nemzetközi Környezetipari Szakkiallításon vehetett részt. A paksi Atomerőmű részlegét látogatták meg, ahol a madarak áramütéstől való védelmi módszeréről volt szó. Ezt követően megtekintette az osztály a Tutanhamon-kiállítást, és elmerülhetett a híres fáraó történetében. Ezen a napon mindenki élményekben gazdagon tért haza.

Mérges Noémi, 11.B

Anyanyelvi vetélkedő

250 éve született Kazinczy Ferenc író, költő, műfordító, a magyar nyelvújítás tudatos kirobbantója. Szemben állt az ortológusokkal, akik mindenféle újítás ellenfelei voltak. A neológusok viszont azt vallották, hogy a nyelv elmaradottsága, szegénysége miatt szükséges változtatni rajta. Kazinczy születésének évfordulójára anyanyelvi vetélkedőt szerveztek a paksi középiskolásoknak.

8 fős csapatok között zajlott a verseny. A feladatok között volt Kazinczy-kvíz, nyelvtörők, vers- vagy meseírás előre meghatározott szavakkal, nyelvi rejtvények, palindromok kirakása, helyesírási totó, stb.

A VBG csapata folyamatosan az élmezőnyben volt a Balogh Antal gimnázium egyik csapatával együtt. A végére nagyon kiéleződött a verseny, kevés volt a pontkülönbség a mi csapatunk és a Balogh Antal K.I. között.

Az utolsó feladat egy vita volt az első két helyezett csapat, azaz az ortológusok és neológusok között, a többi 3 csapat (ESZI, I. István Szakképző, B.A.K.I. másik csapata) csak szurkolhatott.

Hosszú várakozás után megszületett az eredmény: a VBG csapata megnyerte a versenyt.

A vetélkedő egyébként nagyon jó hangulatban zajlott, sokat nevettünk, jól éreztük magunkat.

A csapat tagjai: Bagyinka Ágota és Balogh Alexandra 10.H, Csapó Zsófia, Kohl Botond és Mezősi Ráhel 10.a, Berka Fanni 10.B, Bregovics Cintia 11.H, Molnár Alexandra 11.A

Bagyinka Ágota

Anyanyelvi vetélkedő

Szalagavató

A városi művelődési központban 96 tizenkettedik évfolyamos diákunknak tűzte fel osztályfőnöke a kék szalagot.

Tizenegyedik évfolyamos szalagajánló beszéd

Kedves Végzős Diákok, Tanáraink, Szülők, Vendégeink!

Nem a megszokott farmerben, pólóban, sőt nem is az ünnepélyeken viselt sötét nadrág-fehér felsőben látunk titeket. Komolyak, ünnepélyesek, és az alsóbb évfolyamosok számára valóban a Nagy, Végzős Tizenkettedikesek vagytok a csinos kosztümjeitekben, elegáns öltönyeitekben.

A mai nap főszereplője az osztályfőnökeitek által ruhátokra tűzött szalag. Bizonyára nem azért kapjátok, hogy a közelgő érettségit napról napra eszetekbe juttassa majd, de azt hiszem, ez elkerülhetetlenné válik. Kabátotokra tűzve azt hivatott jelezni mindenkinek, hogy megértetek, felnőttek. Szüleitek talán most érzik először azt, hogy gyermekük hamarosan valóban elhagyja a szülői házat, és saját lábaira áll. A szalagot viselve tudatjátok, hogy középiskolai éveiteket a Vak Bottyán Gimnáziumban töltöttétek. Az itt eltöltött 4, 5 vagy 6 év alatt számos ismeretre, tudásra tettetek szert, melyet elkövetkező tanulmányaitok során hasznosíthattok. De megtanultatok, gyakran észrevétlenül, olyan dolgokat is, melyek nem egy-egy vizsgához, hanem a társas életetekben, boldogulásotokban nyújtanak segítséget. Megértetek arra is, hogy önállóan döntsetek továbbtanulási utakat, jövőtöket illetően. A teljes tizenegyedikes évfolyam nevében kívánom nektek, hogy az elkövetkezendő félév alatt sikeresen fel tudjatok készülni az érettségire, és döntsetek jól jövőtökre vonatkozóan.

*„Vannak jó szelek, s persze rosszak is,
bár a hullámok mögött vár ránk a part,
de semmilyen szél nem jó annak,
aki nem tudja, melyik kikötőbe tart.”*

Máté Fanni (11. B)

Szalagavatón készült képek

Nyitótánc

2009. december

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
	1	2	3	4 TUDOK regionális döntő	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22 Karácsonyi műsor	23	24	25	27	27
28	29	30	31			

TUDOK: Zalaegerszegen a Kutató Diákok Országos Egyesülete által szervezett regionális tudományos diákköri konferencián három diákunk indult, s valamennyien továbbjutottak az országos döntőbe.

**Tereki Máté(12.B), Tóth Ferenc (11.B), Kirchkeszner Csaba (11.H)
és Szabó Klára tanárnő**

Dráma vagy öröm?

Életünk fontos része, az év legnagyobb, legpompázatosabb ünnepe a karácsony.

De vajon valóban felhőtlen ilyenkor az örömünk?

A karácsony nem jelenti mindenkinek ugyanazt. Van, akinek elsősorban az ajándékot, a diákoknak a szünetet, sokunknak a finom étek gondolatát... és a háziasszonyoknak?

A háziasszonyok többségének a karácsonyi teendők sokszor okoznak fejfájást. Nekik a nagytakarítás, az újabb fölösleges pénzköltés, a véget nem érő rohanás jut eszükbe. És a szentestét megelőző egész napi sürgés-forgás... Ezt a kapkodást, ezt a rohanást - amiben persze felfedezhető az ünnep varázsának szépsége is - a gyerekek is érzékelik. Hirtelen eltűnik a karácsony előtti nyugodt ráérősség. Az apukák ritkábban viszik őket szánkózni, nem kerül, terülj, terülj asztalkám eléjük reggelente, amikor még ásítóva nyitogatják a szemüket.

A nagyobbakat is megérinti a készülődés izgalma, nemegyszer idegessége. (Mit is kell még venni? Jaj, ki kéne takarítanom! Kevés a zsebpénzem az ajándéokra... Még a fát is fel

kell díszíteni! És akkor még ott vannak a vendégek! Melyik tinédzser szereti, amikor olyan emberek puszilgatják őket, csipkedik össze az arcukat, akiről jóformán azt se tudják, hogy kicsoda. (Kész rémálom azt a pár órát kibírni!)

Szükség van erre a sok előkészületre, erre a sok fölösleges költekezésre? Miért akarunk évről évre egyre költségesebb, csillogóbb ünnepet? Ott az a sok ajándék, amire hónapokig spórolunk azért, hogy egy hét múlva elfelejtődjön. Nem lenne jobb valami egyszerű, személyes ajándékot adni?

Na és a lukulluszi lakomák, a hatalmas dózsölések... Elfelejtettük az ünnep igazi lényegét.

Sokkal boldogabb és szebb lehetne a karácsony, ha a külsőségek helyett a lényegre – egymásra figyelnénk. Ha azzal töltenénk az ünnepnapokat, hogy együtt megsütnénk a mézeskalácsot, egymásnak készítenénk ajándékot, esténként pedig együtt játszánk. Hiszen a karácsony lényege az összetartozás, a család és a szeretet. Az alábbi gondolat jegyében kéne ünnepelnünk:

„Ne a hóban, csillagokban, ne ünnepi foszlós kalácson, ne díszített fákon, hanem a szívekben legyen karácsony!”

Bor Andrea 10.H

Készülődés az ünnepekre...

Az idei karácsonyi műsort az iskola újoncai, a 9. A-sok készítették, valamint a rádiós műsort is, ami igaz, nem sikerült zökkenőmentesre, de a végére egész jó lett... 😊

A stúdióban Bokor Gyöngyi és Kern Ágnes próbáltak megbirkózni a zeneküldéssel. Több osztály is kedveskedett osztályfőnökének, tanárainak vagy barátainak egy hozzájuk közelálló dallal és néhány szívhez szóló sorral... a nap végére érve szinte mindenkinek teljesíteni tudtuk a kérését, és így igazán sokszínűre sikerült a rádiós műsorunk.

A karácsonyi műsor szintén a 9.a osztály előadásában hangzott el. Ebben Szabó Szilvi, Bregovics Ingrid, Pámer Petra, Veress Petra, Kern Ágnes, Bokor Gyöngyi, Németh Ferenc, Lacza Dávid és Vas Gábor vettek részt. A szöveg összeállításában és előadásában osztályfőnökünk, Rompf Gabriella tanárnő segített. Ezzel a műsorral szerettünk volna boldog, békés és szeretettel teli karácsonyi ünnepeket kívánni. Reméljük, sikerült egy kis ünnepi hangulatot csempésznünk az iskolai mindennapokba!

(Kern Ágnes, 9.A)

***Az ünnep örömét kívánom,
Minden jót tenéked
Az ünnep nyugalját kívánom,
Zárd békén az évet
Az ünnep reményét kívánom,
Az vidítsa lelked
Hívő szívet, hogy új napod***

Boldogan köszöntséd.

2010. január

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
Sí - tábor kezdeté				Magyar kultúra napja, Bottyán tdk.		
25	26	27	28	29	30	31
				Nyílt nap a nyolca- dikosoknak		

A magyar kultúra napjáról iskolarádiós műsorral, a gimi galéria új kiállításának megnyitójával és a Bottyán Tudományos Diákköri Konferenciával emlékeztünk meg.

Bottyán-pályázat

Mint minden évben, idén is a magyar kultúra napja alkalmából megrendeztük a Vak Bottyán Tudományos Diákköri Találkozót, melyen 14-18 éves középiskolai diákok vehettek részt tetszőleges témakörben készített pályamunkával. Az idén versenyünket városi szintű rendezvénné bővítettük.

Az alábbi pályamunkák születtek:

1. *Heizler Ingrid 11. B A labdarúgás története*
2. *Kirchkeszner Csaba 11.H A Duna vízminőségének vizsgálata egy új vízanalitikai monitoring rendszer segítségével*
3. *Kubitsch Rebeka 11.B Pilinszky János és Bach*
4. *Máté Fanni 11. B Feketék az USA történelmében*
5. *Molnár Bálint (Balogh A. K. Ált Isk. és 8 o. Gimn.) Társadalmi szerződéselméletek és a szabadság gondolata*
6. *Orgovány József (ESZI) Az elektrokardiográfia alapjai és a home EKG-rendszer*
7. *Pataki Balázs (ESZI) Kelta mitológia*
8. *Pinczés Sztella 12. H Az írás kialakulása*
9. *Takács Andrea 12. H Járványtörténet*
10. *Tereki Máté 12. B Egy humanista országleírás Oláh Miklós Hungariája*
11. *Tóth Ferenc 11. B A császár szolgálatában- a Gindly család titkai*
12. *Wertensohn Eszter 11. B A magyarországi németek sorsa a XX. században*

A dolgozatokat szakmai zsűri értékelt. A zsűri tagjai Ficsor Tamás, Hideg László, Dr. Hajdók Károly, Dr. Kárpáti Istvánné, Pécsi Zsolt voltak.

A pályázó diákok jól felkészültek dolgozataik bemutatására, melyre 15 perc állt rendelkezésükre. Az értékes pályamunkák méltán érdemelték ki a zsűri elismerését,

örömmel állapítottuk meg, hogy az eddigiek közül idei rendezvényünk volt a legszínvonalasabb.

A korábbi évekhez hasonlóan a pályamunkákat az iskolai könyvtárban megőrizzük.

„Nem vagyok különösebben tehetséges. Csupán szenvedélyesen kíváncsi.”

Albert Einstein

Az Einstein- idézet első mondatát ne higgyük el, a nagy emberek öniróniája kacsint belőle az utókorra. De amit a másodikban mond, azt el kell hinnünk... Mert minden tehetség kezdete a nyugtalan, szenvedélyes kíváncsiság. Ezt a kíváncsiságot kell az iskolának fölébresztenie. A Bottyán- pályázat is ezzel a szándékkal született meg.

Mint minden évben, az idén is meghirdették a pályázatot. Január 22-én, a magyar kultúra emléknapján ismerkedhettünk meg a benyújtott dolgozatokkal.

Az izgalmas esemény előtt a rajzórán készült képekből készült kiállítás megnyitóján vehettünk részt. A rendezvény C. Szabóné Kocsiczki Ilona igazgatónő és Takács Éva tanárnő ünnepi beszédével kezdődött.

A megnyitó után minden érdeklődő a könyvtárba sietett, ahol meghallgathattuk a pályamunkákat bemutató előadásokat. Kirchkeszner Csaba diákpolgármester mutatta be a zsűri tagjait. Az idén 12 diák indult a pályázaton különböző kategóriában. Három szekcióban indulhattak pályázóink: történelem-földrajz, irodalom-filozófia és tudomány-örvostudomány szekcióban.

Ebben az évben először más paksi középiskolák tanulói is részt vehettek dolgozataikkal a rendezvényen. Pataki Balázs és Orgovány József az ESZI-ből, Molnár Bálint pedig a BAKI-ből érkezett. Míg Balázs a kelta mitológiát kutatta, József orvostudományi témát választott, Bálint előadása filozófiai jellegű volt - a társadalmi szerződés lehetséges elméleteit, valamint a szabadság teóriáját vizsgálta.

Természetesen a mi gimnáziumunkból volt a legtöbb előadó. Érdekes előadásokat hallottunk különböző témakörökben - a Magyarországon élő XX. századi német kisebbség élethelyzetéről Wertensohn Eszter beszélt; Pinczés Sztella dolgozata az írás történetébe engedett bepillantást. Kubitsch Rebeka elkalauzolt minket J. S. Bach zenei világába és Pilinszky János költészetének mélységeibe. Máté Fanni témája az USA történelméhez kötődött – a feketék társadalomformáló szerepét vázolta dolgozatában. Tereki Máté pályázata Oláh Miklós történelmi tárgyú tanulmányával foglalkozott; Tóth Ferenc pedig a tengelici Gindly család történetét vizsgálta. Takács Andrea a világjárványokról tartott előadást, Kirchkeszner Csaba pedig a Duna vízminőségének vizsgálati módszeréről beszélt.

Az előadások lekötötték a hallgatóság figyelmét, tanulságos és hasznos volt ez a délelőtt. Végül a zsűri nem állított fel sorrendet – minden dolgozatot oklevéllel és könyvvel jutalmaztak.

Bagyinka Ágota és Simon Virág 10.H és 9.H

Kirchkeszner Csaba 11.H osztályos diák komoly tudományos munkát folytat immár több éve. Csabát elsősorban éltető elemünk, a víz minősége érdekli. Kitartóan vizsgálja a Duna állapotát, összetevőit. Az alábbi írásban ő maga foglalja össze kutatási területének legújabb eredményeit.

A Duna vízminősége egy új vízanalitikai monitoring -rendszer mérési adatainak tükrében

„NÉZZ EGY KICSIT KÖRBE, MOST MÁR SOK LESZ A JÓBÓL!

BESZÉL A LÁTVÁNY, HA MÁR NEM ÉRTESZ A SZÓBÓL.

TÚL MESSZIRE MENTÜNK, MAJDNEM KIIRTOTTUNK MINDENT,

MAGUNK ALATT VÁGJUK A FÁT, MIÉRT JÁTSZUNK ISTENT? „

/ISMERETLEN/

Az élet szempontjából az egyik legfontosabb környezeti elemnek a vizet tekintjük. Az emberi beavatkozásoknak köszönhetően vizeink minősége jelentősen romlott. A kutatások szerint a vízi ökoszisztémák nagymértékben módosultak, melynek eredményeként a felszíni vizek fajgazdagsága jelentős mértékben csökkent. Hazánkban, ahogy Európa más pontjain is, a legfőbb problémát a főként antropogén forrásból származó szerves anyagok feldúsulása okozza. Emellett még tetézi a problémát a felszíni vizek öntisztuló-képességének romlása, melynek mértéke arányos az ipar és mezőgazdaság fejlődésével. Jelenleg az emberiség kezében nincsenek olyan vízminősítő eljárások, paraméterek, melyek segítségével pontosan meg tudnánk határozni a víz öntisztuló-képességét, ennek oka, hogy a felszíni vizeink igen bonyolult ökológiai és fizikai – kémiai háttérrel rendelkeznek.

2005 óta foglalkozom vízminőség-vizsgálattal. Kutatásom célja kettős. Először is arra a kérdésre keresem a választ, hogy a Duna vízminőségét milyen mértékben befolyásolja a paksi atomerőmű, valamint az egyes ipari és kommunális létesítmények. E vizsgálatok hatástanulmány jellegűek. Másrészt pedig kidolgoztam egy vízanalitikai rendszert, amely monitoring jellegű. Ennek segítségével tájékozódhatunk a felszíni vizek öntisztuló-képességéről, továbbá komplex képet kaphatunk vizeink állapotáról. A módszer nagy előnye, hogy az adott felszíni vizet a biológiai elemek (pl. makrogerinctelenek) figyelembevételével minősíti, ugyanis a fizikai, kémiai paraméterek mellett szükség van a hidrobiológiai és mikrobiológiai paraméterek elemzésére is. Ezen felül gyors, hatékony, pontos és a vizsgálatok nagy része nem igényel komoly laboratóriumi felszerelést.

Egyes vizsgálatok akár a helyszínen is elvégezhetők. Mai világunkban egyre nagyobb szerepe van a környezeti nevelésnek, így a vízanalitikai monitoring rendszert úgy próbáltam kialakítani, hogy az eleget tegyen a mai kompetenciaalapú oktatásnak.

Az alkalmazott kutatásokat immáron öt éve végzem a Duna paksi szakaszán. Emellett részt vettem a 2007-es JDS2 Watch your Danube nemzetközi kutatási projektben, ahol sok tapasztalatot szereztem a vízminősítéssel kapcsolatban. A Duna paksi szakaszán heti rendszerességgel vettem mintákat. A vizsgálataim során mértem a kémiai, biológiai oxigénigényt, a teljes szerves széntartalmat, az oldott oxigén-, az ammónium-nitrogén, a nitrát-nitrogén, a nitrit-nitrogén és reaktív ortofoszfát koncentrációt, emellett kísérleti jelleggel analizáltam az AOX-ot, a szénhidrogén-származékokat és a fenolindexet. A vizsgálatokat - az atomerőmű alatti mintavételi ponton kívül - három ponton végeztem. Ezek: a hajóállomás, a betonüzem és a szennyvíztelep. Így még összefüggőbb képet kaphatunk a folyószakasz öntisztuló képességéről.

Nagy hangsúlyt fektettem a folyó hőmérsékletének rendszeres monitorozására, ugyanis Pakson található az ország egyetlen atomerőműve, amely a nyolc darab nagy teljesítményű gőzkondenzátorának hűtéséhez használja fel a Duna vizét. A hűtővizet követően egy csatornán folyik a keszonrendszerbe, ahonnan közvetlenül visszaáramlik a folyóba. Kutatásom során a visszavezetett hűtővíz vízminőséget befolyásoló hatását elemeztem, s elemzem mind a mai napig. Itt már nem elég csak a fizikai, kémiai komponensekre támaszkodni, nagy hangsúlyt kell fektetni a környezetbiológiai, ill. hidrobiológiai vizsgálatokra is. Vajon a paksi atomerőmű a Duna vízminőségének alakulására nézve környezetbarát vagy sem?

A jövőben tovább szeretném fejleszteni az általam megalkotott vízanalitikai monitoring rendszert új metódusok felvételével és eddig még ismeretlen összefüggések, vízminőségi problémák feltárásával. Továbbá egy komplex hatástanulmányt kívánok készíteni a paksi atomerőmű Dunára gyakorolt hatásáról - az ehhez tartozó vizsgálatokat a komplex vízanalitikai monitoring rendszerem segítségével fogom végezni. Ennek azért is van nagy jelentősége, mert a magyar kormány már tárgyalt az atomerőmű fejlesztéséről, s akkor ezen vizsgálatokat és elemzési módszereket is felhasználva talán lehetőség nyílik a gyors, pontos és költséghatékony elemzésre. Ezen kívül természetesen más cégek számára is alkalmazható a vízanalitikai monitoring rendszer.

Ne feledjük:

„A víz nem szokásos kereskedelmi termék, hanem örökség, amit ennek megfelelően óvnunk és kezelünk kell.” – mondja ki az Európai Unió Víz Keretirányelve! S a vizek védelmét csak úgy tudjuk teljes mértékben megvalósítani, ha először is feltérképezzük felszíni vizeink komplex ökológiai, vízminőségi hátterét. Amíg ezt nem tudjuk megvalósítani, addig a hatásos kezelést és védelmet sem tudjuk megoldani, márpedig a „víz nem szükséges az életben, maga az élet”.

Kirchkeszner Csaba 11.H

Csodák napja

Fizikai kísérletek, látványos kémiai és biológia bemutatók, történelmi játszótér...

Ezen programok várták az érdeklődőket, akik 2010. január 29-én ellátogattak a paksi Vak Bottyán Gimnázium délután megrendezett nyílt napjára. A rendezvényre érkező érdeklődőket az sem tántorította el, hogy a hét utolsó tanítási napja volt.

A különböző tudományágak iránt érdeklődő diákok tanáraikkal együtt szervezték meg a látványos és igényes programot. A cél az volt, hogy újszerű, izgalmas módon ismertessék és kedveltessék meg az egyes tantárgyakat a gimnázium jelenlegi és leendő diákjaival. Az épület három szintjén három különböző tudományterülettel találkozhattak az ott megjelentek.

A gimnázium legfelső emeletén a honfoglalás korába repítették vissza az odalátogatókat.

A délutáni program egy hangulatos játékkal nyitott, amelynek során közös éneklés és körtánc kíséretében megépítették a szimbolikus jurtát. Ezután a diákok megtekinthették és kipróbálhatták az ősi mesterségeket, kézműves foglalkozáson vehettek részt, és tanulmányozhatták a honfoglaláskori hitvilágot.

Az első emeleten a kis fizikusok hódolhattak tudományos szenvedélyüknek. Gerjeszthettek villámokat, tömeget, illetve sűrűséget mérhettek, zenei tudásukat tesztelheték poharakon, és betekintést nyerhettek a fény, a hang és a szivárvány keletkezésének folyamataiba is.

A földszinten a tanulók kémiai és biológiai bemutatókat, kísérleteket láthattak, amelyeket saját maguk is elvégezhetek tanáraik és diáktársaik segítségével. Megismerkedhettek a mikrovilág titkaival, a fehérje-kimutatás, a levonat és nyúzat készítésének praktikájával, valamint kisebb robbantásokat is előidézhetek.

A nap zárásaként a vállalkozó szellemű fiatalok egy játékos történelmi megmérettetésen szerepelhettek, ahol három próbát kellett kiállniuk. A győztesek elfoglalhatták helyüket a jurtában, ahol a sámán is megjelent. Végül egy honfoglaláskori ínycsiklandó vacsorával zárták a délutánt. A nyílt napra ellátogatókat a program meggyőzhette, hogy csodák márpedig vannak...

Bor Andrea 10.H

Makk Diána 12.H

Tóth Tamás 11.H gitárhoz hangolta a poharakat

Tereki Máté 12.B és Tóth Ferenc 11.B

2010. február

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
1	2	3	4	5	6	7

		Nyílt nap a 6.- osoknak				
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18 Kórustábor Pécsett	19	20	21
22	23	24	25	26 Megemlékezés a kommunista diktatúrák áldozatairól	27	28 Finn diákcseré kezdeté

Diákcserre

A Comenius 1 pályázatok az idegen nyelvi munkaközösség munkájának szerves részét képezik. A projektmunka már hagyomány iskolánkban, hisz gimnáziumunk több mint 10 éve vesz részt a Comenius 1 programban, ami szorosan kapcsolódik az idegen nyelvi munkaközösség munkájához, építve a tanulók idegen nyelvi és informatika tudására. A projektmunka segíti a tevékenységközpontú oktatást, s fejleszti a tanulók kreativitását, önállóságát.

A Comenius 1 pályázat koordinátora: Stellios Simiakis.

Téma: Az energia

Partner országok: Finnország (Loviisa), Törökország (Kahramanmaras), Szlovákia (Myjava).

Cél: A tanulók energiatakarékosságra nevelése, az angol nyelv használata. A diákok és a tanárok bevonása a nyertes, Comenius 1 nemzetközi projekt- munkába.

Antakya: mozaikmúzeum

Vendéglátás Törökországban

Diákjaink a finn iskolában

Télen Finnországban

2010. március

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11 Megemlé- kezés a '48- as forrada- lomról	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23 Diák közgyűlés	24	25	26 TUDOK országos döntő	27	28
29	30	31				

Március 15.

*Szeresd hazádat s ne mondd:
A néma szeretet
Szűz, mint a lélek, melynek a
Nyelv még nem véthetett.*

*Tégy érte mindent: éltedet,
Ha kell, csekélybe vedd;
De a hazát könnyelműen
Kockára ki ne tedd.*

Vörösmarty Mihály

A tizedik évfolyamosok műsora

Iskolánk március 11-én, csütörtökön tartotta a március 15-i megemlékezést. A műsorban a 10. évfolyamos diákok és az énekkar szerepeltek.

Tizennyolcan léptünk fel a műsorban. A próbák két héttel korábban kezdődtek.

A kezdeti nehézségek ellenére lassan összeszokott a csapat. A próbák alapvetően jó hangulatban zajlottak, bár — mint mindenhol, ahol együttműködés szükséges — volt egy-két rosszabb pillanat.

A főpróbát a műsor előtti napon tartottuk, és a fellépés előtt korán reggel még egyszer, utoljára elpróbáltuk a műsort. Ekkor már mindenki fáradt volt, vártuk, hogy

túllegyünk rajta. Én személy szerint nagyon örültem, hogy részt vehettem az ünnepi műsorban. Jó érzés volt átélni, hogyan alakul, formálódik a közös műsor. A forgatókönyv igényes, kreatív elgondolás volt – nagy igyekezettel próbáltuk azt megvalósítani.

Elérkezett a nagy pillanat, háromnegyed 8-kor kezdtünk. Miután a 20 perces műsornak vége lett, a közönségtől nagy tapsot kaptunk.

Ezután mentünk vissza az iskolába, ahol a nap tanítással folytatódott. A jutalom azért nem maradt el; tanáraink szóbeli dicséret, irodalom ötös és osztályfőnöki dicséret formájában köszönték meg a műsort.

Írta: Bagyinka Ágota 10.h

TUDOK országos döntő

Tereki Máté (12. B) a történelem szekció első helyezettjének előadása:

Előadásom témája Oláh Miklós Hungariája, az első hazai szerzőtől származó részletes humanista honismertető munka. Egyrészt adatainak történelmi földrajzi számbavételére tettem kísérletet, mely kiindulópontul szolgálhat további kutatásokhoz.

Másrészt forráskritikaként 17. századi angol és skót utazók ország leírásaival vettem egybe, hogy világossá váljon, miként hatnak a háborús viszonyok Magyarország, ill. a magyarság megítélésére.

Az Oláh Miklós Hungariájában vázolt országgépet Hervay Ferenc: Magyarország történeti földrajza a XVI – XVIII. században című tanulmányával, illetve Frisnyák Sándor: Magyarország történeti földrajza című művének megállapításaival hasonlítottam össze.

Továbbá a mű sokszori átolvasása során felmerült bennem egy hipotézis a magyar történelemszemlélet formálásában betöltött lehetséges szerepéről, s ezt is igyekeztem megfogalmazni.

Oláh Miklós élete ebből a szempontból főként azért érdekes, hogy tisztázhassuk, családja, illetve munkája révén melyek voltak az országnak azok a területei, amelyeket biztosan ismert, bejárt, s korának humanista történetírói közül kikkel állt kapcsolatban.

A németalföldi évek jelentették írói tevékenységének talán legfontosabb szakaszát: itt írta meg a Hungariát (1536) és az Athilát, számos költeményét, s kiterjedt levelezést folytatott hazai barátaival, rokonaival, európai humanistákkal, elnyerte Erasmus barátságát is.

A történeti szakirodalom egybehangzóan a Hungaria egyik lehetséges forrásaként a Bakócz Tamás titkára, Lázár deák által készített térképet jelöli meg. Oláh Miklós azonban ismeri a

földrajzi fokbeosztást is. A szélességi fokok megadásánál megközelítően jók az adatai, ugyanakkor más kezdő hosszúsági körrel számol.

A könnyebb áttekinthetőség érdekében a korabeli Magyarországot négy nagy tájegységre bontja, s e felosztás mentén haladva mutatja be Hungária jellemzőit.

Ország leírásában Oláh Miklós elsősorban a társadalmi jelenségekre koncentrál. A településekre, a gazdálkodási formákra.

Tájékozottsága különösen 500 év távlatából lenyűgöző, a bemutatott települések, melyek ezen a térképen láthatóak, szinte a teljes országot lefedik.

A földrajzi leírások egyik legnagyobb buktatója, hogy a szerző képes-e elkülöníteni egymástól a lényegest és a lényegtelent. Oláh Miklós nem esett ebbe a hibába, az általa említett folyók például szinte teljesen megegyeznek azokkal, amelyeket napjaink akkori viszonyokat bemutató történelmi térképei ábrázolásra érdemesnek tartanak.

Ezen a térképen a piros szín a Hungariában szereplő folyókat jelzi. De az egyes borvidékek bemutatására szánt terjedelem is hűen tükrözi azok jelentőségét, a bányászat formáinak, telephelyeinek, súlypontjainak elhelyezése pedig gyakorlatilag megegyezik a XX. század végi földrajztudós, Frisnyák Sándor ismeretanyagával. Személyes emlékei nem torzítják, inkább színesebbé teszik az ország bemutatását. Összességében véve kiemelkedő színvonalú, időt álló tudományos munkát végzett, amely mai mércével mérve is pontos, egyúttal komoly művelődéstörténeti, kulturális érték. Történeti földrajzi összehasonlító vizsgálataim részletesebb bemutatására az időkeret nem nyújt lehetőséget.

A humanista tudományosságban a földrajz és történetírás elválaszthatatlanok.

A mai olvasó számára a Hungaria és az Athila is történeti műnek tűnik, keletkezésükkor azonban Oláh Miklós a Hungariát a magyar őstörténettel foglalkozó Athila földrajzi bevezetőjének szánta. Így viszont meglepő, hogy nem azon területek földrajzi leírását adja, ahol a feltételezett magyar őstörténeti események zöme játszódik (Gallia, Itália), hanem a Kárpát – medence és közvetlen környezete bemutatásával foglalkozik.

Ráadásul az ő megformálásában Attila, a hun fejedelem nemcsak modellként szolgál a Máttyás-mítoszhoz, hanem azonosítható a jelenbeli ellenséggel, a törökkel is.

Célzatossága félreérthetetlen. A szerző természeti és kulturális értékekben gazdag hazája képének felmutatásával segélykérően fordul a művelt Európához. Felhívja a figyelmet mindazokra a javakra, amelyek végképp pusztulásra ítéltetnek, hacsak nemzetközi összefogással nem sikerül a török terjeszkedését feltartóztatni.

Európában a XVI. és a XVII. század az útleírások „virágkora” volt.

William Lithgow 1616-ban, John Burbury pedig 1665-ben járt nálunk, földrajzi ismereteik meglehetősen pontatlanok, de megkapóan írnak hazánk természeti kincseiről: szerintük az

ország maga a tejjel-mézzel folyó Kánaán, de a paradicsomi állapotokhoz nem méltó a nép, mely lakja. A magyarságról alapvetően toposzokban gondolkodnak.

Edward Browne részletes és elfogulatlan leírása a kivételek közé tartozik: ő 1669-ben a londoni Royal Society felkérésére végiglátogatta az észak-magyarországi bányavárosokat, majd átutazott a hódoltságon is. Stílusa élvezetes, munkája történelmi forrásként is kiváló: a bányaműveléstől kezdve a XVII. századi hazai fürdőkulturáig számos témát érint. De az angol és skót útleírások többségében a háborús viszonyok vele ellentétben úgy jelennek meg, hogy a barbárságot az ország lakóira vonatkoztatják.

Pietro Ransano és Antonio Bonfini után történelmünk tragikus fordulata következtében a történetírás feladatköre megváltozik: nem a valóság tudományos igényű feltárására kell elsősorban törekednie, hanem az idegen hódítókkal szemben folytatott küzdelem ideológiai alapjait kell kidolgozni, s erősíteni az ellenállás szellemét.

A Közép – Kelet Euróában a 16. században eluralkodó általános válságra keresi a megoldást a reformáció is. Történelemszemléletét, melyben a török veszedelem központi helyre kerül, Luther nyomdokain Melancthon és barátai formálják. Az ő értelmezésükben válik a török az isteni büntetés eszközévé, s a felelősség az uraké, akiknek a Mindenható irányító szerepet adott, de feladatukat önző módon nem teljesítették. Megtéréssel azonban megvan a lehetősége annak, hogy úrrá legyenek a nehézségeken.

A Wittenbergben tanuló magyar értelmiségiek ezt a felfogást már az 1530-as évek második felében idehaza is megszólaltatják. Ennek az elméletnek a jellemzője Magyarország történelmének Mátyás – központi értelmezése is: ő volt az ideális uralkodó megtestesítője.

Ezt a történelemszemléletet a Németalföldön élő, erasmista Oláh Miklós többszörösen is magáénak érezhette; abban a társadalmi – kulturális közegben, melyben ott élt és akkor a felekezeti hovatartozás még nem jelentett éles választóvonalat.

Talán nem teljesen alaptalanul feltételezhető, hogy a protestáns történelemszemlélet ötvözése a humanista történetírás Kelet – Közép Euróára jellemző agitatív „oldalhajításával” az ő Hungariájában és Athilájában valósul meg esetleg elsőként, s az udvarában nevelkedett humanistáink tőle (is) veszik át, s örökítik tovább.

A barát, Verancsics Antal, Istvánffy Miklós, Oláh Miklós pártfogoltja és Forgách Ferenc, akinek a pályája szintén Oláh Miklóstól indult. Klaniczay Tibor kimutatta, hogy a Mohács utáni decentralizálódás időszakában azok a magyar humanisták, akik külföldön telepedtek le egy időre, tartották a kapcsolatot hazai társaikkal, s műveikkel is benne maradtak a hazai humanizmus áramában, számukra erkölcsi kötelesség volt a haza javát elősegítő politikai célok szolgálata. Izgalmas kihívás a magyar humanisták kapcsolatrendszerének feltárása, ugyanis szembeűnő, mintha egyfajta „munkamegosztásban” szolgálnák hazájukat és nemzetüket: Oláh Miklós a művelt európai gondolkodókon keresztül buzdít nemzetközi összefogásra. Brodarics István – akivel bizonyítottan kapcsolatban állt – 1527-ben megírta Igaz leírás a magyaroknak a törökökkel Mohácsnál vívott csatájáról című művét. Talán

nemcsak azokhoz szól, akik nem ismerték a magyarországi körülményeket, hanem a magyarsághoz is, akiknek immár a folytonos veszedelem árnyékában kell élniük. Egy egész nemzetet kell hozzászoktatni ahhoz a gondolathoz, hogy háborús viszonyokra kell berendezkedni, s ehhez túlélési stratégiákat kell kialakítaniuk. Brodarics és Oláh Miklós művét összekapcsolja a történelmi helyzetből fakadó közös célkitűzés is: az ország egyesítése. Az első sikertelen kísérlet erre az 1527-es olmützi tanácskozás volt. Erre az alkalomra készült el Brodarics röpirata. S a békekötés érdekében írta meg Oláh Miklós a Hungaria és az Athila című műveit, melyekben szimbolikusan V. Károly elhivatottságát hangsúlyozza.” Tinódi pedig a végvári katonákat lelkesíti, s állít hősiességüknek múlhatatlan emléket.

Az összekötő kapocs pedig több vonatkozásban is feltételezésem szerint Nádasdy Tamás személye lehet. A wittenbergi egyetem anyakönyvének bejegyzései alapján a mohácsi vész előtti magyarországi diákjaik német származásúak voltak.1529-től azonban már ott tanult Dévai Bíró Mátyás, Sylvester János, Ozorai Imre, Gálszécsi István és Farkas András is. Sylvester 1534 tavaszán Nádasdy Tamáshoz utazott Sárvára, aki Újszigeten új iskolaépületet építtetett, s iskolamesterként (rektorként) alkalmazta a humanista műveltségű tudóst.1534 szeptemberétől 1536 elejéig Sylvester valószínűleg ismét Wittenbergben tanult, amíg folyt az építkezés. De közben 1535-ben rektori állásában Dévai Bíró Mátyás helyettesítette. Amikor Nádasdy Sárváron tartózkodott, általuk megismerkedhetett Melanchtonék törökellenes küzdelemről vallott nézeteivel, s mivel távlati célja az egységes Magyarország helyreállítása volt, bizonyára felismerte ennek jelentőségét, s feltételezhető, hogy eszméit ifjúkori kancelláriai barátjával, Oláh Miklóssal is megosztotta. Azaz a jogos isteni büntetés elfogadásának, illetve a honvédelem szükségességének szorító ellentmondásából így formálódhatott ki a 16. század első felében a jellegzetesen magyar új történelemfilozófia, mely széles körben csak a század második felétől válik ismertté. Oláh Miklós prózai műveinek további elemzése a történettudomány számos területén gazdagíthatná még a korra vonatkozó ismereteinket. Jó lenne minél pontosabban felderíteni a Hungaria forrásait kartográfiai vonatkozásban is, megtudni, hogy a Németalföldön élő Oláh a magyarországi humanisták közül még kikkel állt kapcsolatban, kik lehettek kéziratának első olvasói és bírálói.

2010. április

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
			1	2	3	4
5	6	7	8	9 Pákolitz szavalóver- seny	10	11
12	13	14	15	16 Megemlé- kezés a holocaust- ról	17	18
19	20	21 Gimi gála	22	23	24	25
Újkori Helikoni Ünnepségek						
26	27	28	29	30 Ballagás		

A Pákolitz szavalóversenyen Gracza Virág (9.N) első, Bodó Viktória (8.H) harmadik helyezést ért el, vendégelőadónk Erdélyből és a város középiskoláiból érkeztek

Gracza Virág 9.N

A Városi Művelődési Központban rendezett gimnáziumi gála az Újkori Helikoni Ünnepeken iskolánkat képviselő diákjaink főpróbája is volt

Máté Fanni 11.B

Blóz Evelin 11.H

Szeip Gréta 9.A (balról)

Amit nem felejtünk el...

Kórus, Keszthely, kellemes kikapcsolódás, kemping, könnyűzene...(Hatos alliteráció, hurrá!)

Hogy mi a közös ezekben? Valószínűleg mi sem tudnánk, ha nem ismernénk iskolánk majd 10 éve fennálló kórusát. A VBG női kara 13-19 év közötti, jó hangú lányok befogadó helye, ahol 2010-től a megszokott, olykor már unalmas darabok mellett egyre nagyobb teret szorítanak maguknak a könnyűzenei, a szóló-, illetve a hangszeres kíséretekkel előadott szórakoztató darabok.

–Kicsit eleven, kicsit pörgős, de érzelmes és kellemes hely a kórus - mondta a karnagy, Hádingerné Lamm Judit tanárnő, mindenki Tancsija, a kórus szíve - lelke és állandó tagja ☺

– Számomra az a legfontosabb, hogy megismerhetek olyan lányokat, akikkel egyébként nem nagyon beszélnek... ez egy felszabadult kis hely, ahol mindenki kiadhatja

magából a tehetségét, bátran csillogtathatja énektudását, és persze remek programokon vehet részt év közben!- mesélte Vájer Kati, aki már 5 éve erősíti a kart mezzo fronton ☺

–Az énekkar egy tök jó hely , mert azokkal dumálhatok, akiket szeretek, mégis sajnos keveset látok az iskolában. A legjobbak a közös kirándulások. Visszagondolva, a hat év alatt jártunk Erdélyben, Németországban és háromszor a Helikoni fesztiválon, Keszthelyen.

–A kedvenc emlékeim Keszthelyhez kötődnek: koncertek, hülyéskedés a haverokkal a Balaton- parton, séta a Festetics parkban - mesélte Szalay Virág 12. H osztályos tanuló, aki hat évig járt sulink kórusába!

–Mindenki, aki teheti, járjon énekkarra! - üzeni Virág a jövő tehetségeinek!

Iskolánk kórusa 2010. április 22-24-ig részt vett a Dél - Dunántúl egyik legnagyobb középiskolai kórustalálkozóján, melyet Keszthelyen rendeztek és a Helikon nevet viseli. A fellépést rengeteg próba előzte meg, de megérte belefektetni az energiát. De a helyezésekről csak később.

A nagy fellépést próbák előzték meg. Elmentünk Pécsre, kórustáborba, ahol családi hangulatban készültünk a fellépésre. Félkész darabjainkat előadtuk a pécsi embereknek, akik nagy örömmel hallgattak minket Pécs kivilágított utcáin. Nagy sikert arattunk a frissen megtanult Dancing Queennel (igen, az ABBA-slágerről van szó).

Azok, akik voltak két éve Helikonon, már év eleje óta erre a megmérettetésre vártak. Teljes erőbedobással készültünk, hiszen tudtuk, mekkora tétje van ennek a szereplésnek. S miről maradnánk le, ha esetleg nem mennénk.

Akkor térjünk is rá a lényegre: április 22-én indultunk hajnalok hajnalán fél hétkor, úgyhogy kicsit még húzott szemű volt a társaság. De amint megérkeztünk Keszthelyre, mintha Red Bull-t ittunk volna, feltöltődtünk energiával.

Elfoglaltuk szállásunkat, ami ugyanaz volt, mint két éve, így már jó- néhányunk régi ismerősként fogadta a környezetet. Miután mindezt megtettük, tanáraink elmentek bejelentkezni, hogy tudják meg a szervezők is: a paksi Vak Bottyán Gimnázium női kara és ugróköteles csoportja megérkezett! Felvették a helikonos tarisznyákat, amit minden évben kapunk. Volt benne egy programkönyv, melyben térképek, buszmenetrendek, és maga a műsor volt leírva. Rengeteg reklám és természetesen az elmaradhatatlan helikonos kendő.

Már rögtön az első nap felléptünk a Balaton Múzeum lépcsőjén. Mint minden fellépést, ezt is egy jó alapos beéneklés előzte meg. Mikor ezzel is megvoltunk, elpróbáltuk darabjainkat, majd átmentünk a múzeumba. Beleadtunk apait-anyait az előadásba. Sokkal jobbak voltunk, mint az előző napi fellépésen a VMK- ban. A zsűri úgy döntött, hogy bronzminősítést kapunk. Az egyik zsűritag elkérte egyik darabunk kottáját, mert annyira tetszett neki ez a feldolgozás. Pénteken, 23-án volt a közös éneklés, ahol közel 2000 diák énekelte Berzsenyi Magyarokhoz című darabját. Ez már hagyománnyá nőtte ki magát. Aki kíváncsi rá, az keressen rá youtube-on: Helikon 2010 - összkar- Forr a világ címen.

Így estére és másnapra nekünk csak a szórakozás maradt. Lámai Dalai majd Irie Maffia koncert volt este lent, a Balaton - parton.

A sétálóutcában is érdekes programok voltak, volt egy könnyűzenei színpad, ahol többek között mi is felléptünk, szuper babzsák fotelek, na meg pénteken görög tánc, melynek során megállapíthattuk, hogy szép a görög tánc, meg jó, de mi magyarként megmaradunk a sajátunknál.

Másnap pedig Kiscsillag koncertre mentünk. Mindegyik koncert nagyon jó volt, az embertömeg be sem fért a parti sátorba. (Kissé sokan voltunk, de legalább nem fáztunk:D)

Összességében elmondható, hogy a kórus egy nagyon jó hely. Új emberekkel ismerkedhetsz meg, eljuthatsz olyan helyekre, ahova egyébként nem. Képviseledet iskolád egy ország színe előtt. Higgyétek el, nincs annál nagyobb büszkeség, mint mikor kiállsz a pódiumra, jelen esetben egy múzeum lépcsőjére, és az iskolád színeiben fellépsz!

Tehát sok munka kell a Helikonhoz, de ha eljutsz oda, egy nagy buli részese leszel, amit sosem felejtess el. Mi ezt tapasztalatból írjuk. A kórus egy nagyon jó hely, aki teheti, az jöjjön, mert nem tudja, hogy mit szalaszt el!

Borbély Zsuzsanna, Vájer Katalin, Fricz Hajnalka 11.H

A női kar (Hádingerné Lamm Judit, Baradné Koch Boglárka)

Nyul Dóra 12.B

Klopcsik Jennifer 10.N

HELIKON

Már 4. éve, hogy tagja vagyok a Köteles Ördögök csapatának. Az egyik legfontosabb verseny a keszthelyi Helikoni Ünnepségek, amit két évente rendeznek meg, tehát idén már második alkalommal sikerült eljutnunk ide. A csapat rengeteget készült, tudtuk, hogy a legjobb formánkat kell hoznunk, hogyha jó eredményt akarunk elérni, ugyanis idén 134 középiskola jelentkezett mintegy 4000 résztvevővel. A nagyszabású rendezvénysorozaton 18 művészeti kategóriában mérettettek meg az egyes műfajokban kiemelkedő tanulók. Nagy élmény volt ez a három nap: látni, hallani a legjobbakat. Volt zene, tánc és egyéb kategória. Mi ez utóbbiba tartoztunk bele, és ezüst minősítést sikerült szereznünk. Rajtunk kívül még két ugróköteles csapat volt, akik nagyon jól teljesítettek. Az iskolánkat képviselte még Hádingerné Lamm Judit kórusa, ők bronz minősítést kaptak. A komolyzenei kategóriában szereplő Szeip Gréta és Tóth Barbara hegedűduójával és Blóz Evelin zongoraszámával ugyancsak bronz minősítést ért el. Klopcsik Jennifer egy nagyon népes mezőnyben nyerte el bronzát.

Két év múlva velük ugyanitt!

Adorján Éva 10.h

Köteles Ördögök

Végzős diákjaink tanáraiktól szerenáddal, diáktársaiktól a bolondballagáson búcsúztak el.

Bolondballagás

Ballagási ünnepély

Szalay Virág (12.H) köszönt el a végzős évfolyam nevében

Kedves tanáraink, diáktársaink, vendégek!

Szeretettel köszöntjük önöket ballagási ünnepségünkön! Alig egy évvel ezelőtt jómagam búcsúztathattam az előző 12. évfolyamot. Az a megtiszteltetés ért, hogy idén ismét itt állhatok, de ezúttal én köszönök el minden 12.-es nevében.

*„Nincsen szebb kora az emberiségnek,
mint az első ifjúság évei.*

*Azon láncok, melyek akkor köttetnek,
nem szakadnak el örökké,
mert nem a világban kerestünk még akkor barátokat,
hanem a barátainkban leltük fel az egész világot. „*

Kölcsey szavai arról tanúskodnak, hogy az ifjúkor az élet egyik legfontosabb, a továbbiakat megalapozó korszaka.

A gimnáziumi évek elején még mindenki arra gondol, hogy milyen jó lenne már túllenni rajta és leérettségizni. Mi most itt állunk e megmérettetés előtt, és arra gondolunk, bárcsak maradhatnánk még!

Jó lenne még közösen izgulni és puskát írni a dolgozatok előtt, szervezni az osztálykirándulásokat, készülni az iskolai ünnepségekre, hajnalban kelni, sietni az edzésekre, szurkolni a sportversenyeken, bulizni menni a hétvégeken, világot látni a diákcsere program keretében, hosszasan beszélgetni a virágbolt előtt, titokban elszívni egy cigarettát.

Jó lenne még nevetni, de sírni is együtt, veletek. Egymást vigasztalni, bátorítani, segíteni. Minden felsorolt pillanat emlék lesz a mai naptól, de életünk legszebb emlékei ezek.

Kedves Tanáraink!

Köszönettel tartozunk minden érdekes tanóráért, minden ismeretért, jó szóért, türelemért, megértésért. A dorgálásokért is, melyek – ma már tudjuk – értünk voltak, nem ellenünk! Köszönjük fáradtságos munkájukat és ígérjük, bebizonyítjuk majd, hogy nem volt hiábavaló! A jövőre nézve kívánunk kitartást, tanulni akaró és szerető diákokat, végtelen türelmet!

Nem feledkezhetünk meg iskolánk azon dolgozóiról sem, akik megkönnyítették, segítették mindennapjainkat, tisztán tartották környezetünket. Köszönjük!

Köszönjük 11.-es diáktársainknak, hogy megszépítették nekünk az utolsó tanévet a színvonalas szalagavatóval. Köszönjük a mai nap alkalmából feldíszített tantermeket, a megható búcsúszavakat. Reméljük, megőriztek bennünket emlékezetetekben, és a barátságok, kapcsolatok nem szakadnak meg, ha elhagyjuk az iskolát. A jövő tanévre kitartást, szorgalmat és sok sikert kívánunk nektek.

Drága szüleink!

Társaim nevében megköszönöm most, hogy felnőtté neveltetek. Bikfic, néha talán kissé akaratos, időnként picit szétszórt gyerekek voltunk, de ti mindig megbocsátottatok, türelmesek voltatok, és amikor kamasszá serdültünk, tudtátok, hogy lazítani kell a gyepción. Ma ez az ünnepség jelképesen határt von a gyermekkor és az ifjúkor közé. Megtanultuk, hogy felelősséggel magunknak kell kézbe venni sorsunk irányítását. Köszönjük, hogy bíztatok bennünk és ezután is bízni fogtok. Lehet, hogy hozunk majd néha rossz döntéseket, és ilyenkor továbbra is szükségünk lesz majd tőletek egy-két jó tanácsra. Köszönünk mindent, amit tettetek értünk, és azt is, amit ezután tesztek majd.

A búcsúzás mindig szomorú. Elhagyni a megszokottat nehéz, de nekivágni valami újnak izgalmas és kihívásokkal teli.

Mi nem szomorúan búcsúzunk! Tudjuk, hogy az évek múlásával minden emlék szép lesz, és a baráti összejöveteleken nevetve fogjuk felidézni az itt töltött legszebb pillanatokat!

Kedves diáktársaink!

Kívánjuk nektek, hogy minél több olyan pillanatot tudjatok átélni, melyre ti is szívesen, boldogan emlékeztek vissza!

Egy Howard Arnold WALTER-től kölcsönzött ígérettel búcsúzom:

Igaz leszek, mert vannak, akik bíznak bennem;

Tiszta leszek, mert vannak, akik törődnek velem;

Erős leszek, mert olyan sok a szenvedés;

Merész leszek, mert annak kell lennem;

Barátja leszek mindenkinek - ellenségnek, társtalannak;

Ajándékozom, s elfeledem az ajándékot;

*Alázatos leszek, mert ismerem a gyengéimet;
Felhézek, és nevetek, és szeretek, és magasba emelek.*

Bevonulás a díszudvarra

Kitüntetések átadása

2010. május

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
					1	2
3 Az írásbeli érettségi vizsgák kezdete	4	5	6	7	8	9 Szlovák diákcsere kezdete
10	11	12	13	14 Az Öregdiákok Egyesületének jubileumi ünnepélye	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

A várakozás pillanatai a magyar írásbeli előtt

A Paksi Vak Bottyán Gimnázium Öregdiákjai Egyesülete történetéből, jelenlegi működéséről

A kezdetekről

A 60. évfordulóra készülő iskolavezetés – mindenekelőtt **dr. Rosner Gyuláné igazgató** – **kezdeményezésére** az alma mater öregdiákjainak egy lelkes csoportja 2003 decemberében elhatározta az egyesület megalakítását. Bátorságot adott ehhez az 50. évforduló alkalmából rendezett ünnepségsorozat sikere, úgyszintén a gimnáziumi sportkör fennállásának jubileumi rendezvénye.

Az aktív életpályán töltött idő nem homályosította el az iskolai évek szép emlékeit, hálával gondolunk vissza volt tanárainkra, és változatlanul ápoljuk a diákként kötött barátságokat. Számunkra úgy tűnik, hogy az ötévenkénti osztálytalálkozók nem elégítik ki az iskolánkkal való kapcsolat fenntartásának igényét. Rendszeresebbé és szervezettebbé kell tenni az együttműködésünket, ezért van szükség az egyesületünkre.

A 2004. február 18-ra összehívott közgyűlés eredményes volt, harminckettő taggal megalapítottuk **A Paksi Vak Bottyán Gimnázium Öregdiákjai Egyesületét**, elfogadtuk az egyesület alapszabályát, és kilenctagú választmányt hoztunk létre.

Az egyesületi célkitűzések elérésére már a megalakulás évében nem kis feladatra vállalkoztunk, az iskola fennállásának 60. évfordulójára készülve **jubileumi évkönyv** megjelentetését határoztuk el. A szerkesztőbizottság önzetlen munkájának, az iskolavezetés és az egyesületi választmány összefogásának, a társadalmi segítőknek köszönhetően a vállalt feladatot sikerült teljesítenünk.

Egyesületünk jelenlegi tevékenységéről

Az öregdiákok kezdeményezésére **az osztályközösségek** minden tanév végén **összefoglaló anyagot írnak** az elmúlt időszak emlékezetes történéseiről, eseményeiről. Így „emlékcsomag” jön létre, amely folyamatosan gyarapszik, s alapanyaga lehet a későbbi évkönyveknek vagy más kiadványoknak.

A gimnázium **honlapján** önálló oldalt nyitottunk az Egyesület számára, amely az alapdokumentumokon kívül a mindenkori aktuális információkat is tartalmazza.

2009 tavaszára intézményünk egykori tanulói készítettek egy, a gimnázium szellemiségét középpontba állító, hangulatos **DVD-filmet**: portrékkal, visszaemlékezésekkel,

az emblematikussá vált pedagógusok személyiségének felidézésével, az emlékezetes diákcsínyek felvillantásával.

Az Egyesület megalapította a **Dr. Tarisznyás Györgyi-díjat**, amelyet a humán és a természettudományi tantárgyakban, illetve azok kiegészítő körében végzett tanulói munkáért pályázattal nyerhetnek el a Vak Bottyán Gimnázium diákjai. A Farkas Pál szobrászművész által készített plakettet először 2009 tavaszán közgyűlésünkön vehette át két tanuló: Gombos Katalin (12. b) és Haaz Dóra (12. a). 2010. május 14-én – a közösség jubileumi baráti találkozásának nyitányaként – humán kategóriában Tereki Máté (12. b), míg a természettudományos szekcióban Kirchkeszner Csaba (11.h) kapta meg az öregdiákok által adományozott nívódíjat.

Az Egyesület az igazgató meghívása alapján képviselteti magát a gimnázium hagyományos eseményein (pl. ballagás, tanévzáró), továbbá tevékenyen részt vesz **a különböző versenyek, pályázatok elbírálásában, díjazásában.**

A választmány országos, regionális és helyi **pályázatokon elnyert összegekből eszközök vásárlásával** (pl. digitális fényképezőgép, kamera) jelentős mértékben **segíti iskolánk működését**, a korszerű ismeretszerzéshez szükséges tárgyi feltételek megteremtését.

Az egyesületi honlap és Kovács Balázs elnök cselekvési programja alapján a fenti részleteket **válogatta:**
Szeriné Hipszki Györgyi választmányi tag,
a VBG tanára

Az idei találkozóról készült képek – az egyesület ebben az évben ünnepelte fennállásának 5. évét

Műsoros est a díszudvaron

2010. június

Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Vasárnap
	1	2 Gyermeknap a leendő 7.- eseknek	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14 Környezet- és egészség- védelmi nap	15	16 Évzáró VAKÁCIÓ				

Június 27-től július 4-ig a 8. H-sok Sóstón táboroztak.

Képek a környezet- és egészségvédelmi napról

Kalandozás a fűszerek világában

Megbirkóztunk a sárkányhajóval

A túra után „kicsit” elfáradtunk

Megszelídítettük a sárkányt!

Elkezdődött a vakáció a fiatalabb diákjainknak, a végzősöknak pedig megkezdődtek a szóbeli érettségi vizsgák...

A kitartó munka gyümölcseként a végzősök átvehették az érettségi bizonyítványokat

Versenyeredmények, pályázatok

Versenyeredmények (társadalomtudományi munkaközösség)

1. 2009. november - Anyanyelvi városi csapatverseny a tudomány napja és a Kazinczy-év alkalmából - I. hely (A „Szemtelenül eszesek” csapat tagjai: Csapó Zsófia, Mezősi Ráchel és Kohl Botond 10.a, Berka Fanni 10.b, Balogh Alexandra és Bagyinka Ágota 10.h, Molnár Alexandra 11. a és Bregovics Szintia 11.h osztályos tanulók)
2. 2010. február - Lotz János szövegértési és helyesírási verseny megyei fordulója 4. hely - Sztakó Júlia Helga 7.h
3. 2010. április - Simonyi Zsigmond helyesírási verseny megyei fordulója 7. hely – Sztakó Júlia Helga 7.h
4. Sztakó Júlia Helga 7. h – Szivárványhíd országos irodalmi levelezőverseny 7. hely
5. Gracza Virág 9. n – Pákolitz szavalóverseny 1. hely
6. Pákolitz István iskolai versmondó verseny – Bodó Viktória 3. hely
7. Implom József középiskolai megyei helyesírási verseny 3. hely – Kolki Milán
8. Sárvári vers- és novellaíró pályázaton országos döntőbe jutott: Kubitsch Rebeka 11.h
9. Tóth Ferenc 11. B pályamunkájával A TUDOK pályázaton jutott országos döntőbe
10. TUDOK országos 1. helyezés; Dr. Tarisznyás Györgyi-díj – Tereki Máté 12. b
11. A Ki mit tud? városi vers- és prózamondó versenyén Karmacsi Laura 9.n és Kern Ágnes 9.a ezüst-, illetve bronzminősítés
12. 2010. február - Lotz János szövegértési és helyesírási verseny megyei fordulója 15. hely – Vitéz Sára 8. h
13. 2010. április - Simonyi Zsigmond helyesírási verseny megyei fordulója 5. hely – Vitéz Sára 8. h

14. Pákolitz István városi versmondó verseny – Bodó Viktória 1. hely
15. Énekkar – Újkori Helikoni Ünnepségek – bronz minősítés
16. Vak Bottyán iskolák találkozója –Gyöngyös, sikeres prezentáció készítése és előadása /Kubitsch Rebeka,Máté Fanni 11.B és Csuta Csongor, Mészáros Medárd 10.H/
17. Magyarország Városi Iskoláinak Országos Vers-és Prózamondó Gáláján Budapesten Bodó Viktória 8.H osztályos tanuló képviselte Paksot
18. Tanulmányi vetélkedő „Pécs 2010 Európa Kulturális Fővárosa” országos kultúrtörténeti versenyén a 10. H osztály a 15. helyezést érte el,s ezzel Harkányban 20%-os kedvezményes szállásban részesült.
19. Braun Lotti a SÉTA-programban (Tolna Megyei Népújság) nyújtott teljesítményéért jutalomtáborban vehet részt, míg Fazekas Dóra „A hónap újságírója” elismerésben részesült.

Versenyeredmények (természettudományi munkaközösség)

KÖMAL levelezős verseny: Blóz Evelin 11.H országos 1.hely

Bátaszéki matematikaversenyen a területi fordulóra jutottak:

Szőke Bence 7.H→országos fordulóra jutott és ott 22. helyen végzett

Bence Máté 7.H

Séllei Anett 8.H

Megyei matematikaverseny:

9. évfolyam: Bor Julianna 9.H 3-4.hely

10. évfolyam: Nagyfalusi Norbert 10.A 2.hely

Arany Dániel matematikaversenyen a területi fordulóra jutottak:

9. évfolyam: Bor Julianna 9.H→országos harmadik helyezett

Ritter Kristóf 9.H

Kovács Péter 9.A

10. évfolyam: Tóth Gergely 10.A

Nagyfalusi Norbert 10.A

OKTV dolgozatát továbbküldték:

Süvöltős István 12.A

Blóz Evelin 11.H

Vörös Szilvia 11.H

A Szegedi Tudományegyetem matematikapályázatán kiemelt dicséretet kapott:

Paczolai Kinga 12.A

Nemzetközi Magyar Matematikaverseny:

Bor Julianna 9.H III. díj

Tóth Gergely 10.A 24.hely

Gordiusz Matematikaverseny:

9. évfolyam: Bor Julianna 9.H megyei 4. hely

10. évfolyam: Tóth Gergely 10.A megyei 4. hely

Süvöltős Benjamin 10.A megyei 5. hely

12. évfolyam: Szintai Balázs 12.H megyei 8. hely

Sélei Marcell 12.H megyei 9. hely

Kenguru Matematikaverseny:

8. évfolyam: Sélei Anett 8.H megyei 5.hely

Papp Márk 8.H megyei 7. hely

9. évfolyam: Kolki Milán 9.H megyei 6. hely

Bor Julianna 9.H megyei 10. hely

10. évfolyam: Nagyfalusi Norbert 10.A megyei 1. → országos 12. hely

Jenei Dániel 10.A megyei 4. hely

Németh Éva 10.A megyei 5. hely

Feil Dóra 10.A megyei 7. hely

12. évfolyam: Süvöltős István 12.A megyei 5. hely

Kalmár László Matematikaverseny:

8. évfolyam: Papp Márk 8.H megyei 3. hely

Matekguru Kárpát-medencei Matematika Csapatverseny: országos 2. hely

Horváth Csanád, Kárer Fanni, Nikl Ferenc, Szakály Bianka, Szőke Bence, Tinnyei Petra 7.H

Mikola Sándor Fizikaversenyen a területi fordulóra jutott:

Kolki Milán 9.H

Versenyeredmények (nyelvi munkaközösség)

Megyei angol fordító verseny 1. helyezés:

Fricz Hajnalka 11.H

Titok országos levelező verseny (191 csapat):

(Nagy Zsófia, Takács Kristóf, Karaszek Flóra, Debreceni Máté 8.H) - 16. helyezés

Német nyelv:

Országos német nyelvi vetélkedő megyei forduló:

7. helyezést ért el Vitéz Sára 8.h osztályos tanuló.

Bemutató nyílt nap a 6. és 8. osztályosoknak

Német: Kissné Fiziker Renáta (8)

Angol: Nagy Ágnes (6), Lehoczki Ágota (8)

Német színház látogatás szervezése:

Szervező tanárok: Elekné Pálfai Andrea és Kissné Fiziker Renáta.

Versenyeredmények (testnevelési munkaközösség)

Sportolóink is kiváló eredményekkel büszkélkedhetnek.

A Tolna Megyei Önkormányzat Sport-és Ifjúsági Bizottsága a 2008/2009. évi országos diákolimpiákon 1-3. helyezést elért sportolók teljesítményét 2009. december 15-én ünnepélyes keretek között ismerte el. A Garay János Gimnázium dísztermében Szekszárdon 17 diákunkat jutalmaztak.

Cselgáncs: *Haaz Levente, Kovács Márton, Köller Milán, Mede Zsombor és Őri Felícián*

Floorball: *VI. korcsoportos leány csapatunk kispályán 1. nagypályán 3. helyezést értek el: Blézer Petra, Fülöp Alexandra, Klopcsik Diána, Leber Kitti, Leber Nóra,*

Pinczés Sztella, Sipos Hedvig, Szénási Noémi, Szepesi Nikolett, Takács Andrea, Takács Flóra

Sakk: *Balázs Gábor a diákolimpia 2. helyezette, az Ifjúsági csapatbajnokságon már a hatodik alkalommal nyert, a Paks Open Nemzetközi Versenyen 3. helyen végzett.*

Megyei diákolimpia

Atléta csapatbajnokság

Fiú: 4x1500 m-es váltófutás 2. hely (Adorján Tamás, Kovács Milán, Szekeres Dániel, Széperdei Renátó)

Lány 4x800m-es váltónk ezüstérmes (Csapó Zsófia, Fenyvesi Réka, Németh Judit, Takács Andrea)

Kosárlabda:

VI. korcsoportos lányaink megyei 2.-ak lettek. Blézer Petra, Bor Julianna, Csapó Zsófia, Dévai Adrienn, Fülöp Alexandra, Kern Orsolya, Takács Andrea, Takács Flóra, Vidács Tímea

Fiú kosárlabda csapatunk 3. lett: Balázs Gergely, Bárdos Bence, Bosnyák László, Haaz Péter, Hermann Péter, Morgen Ferdinánd, Novák Patrik, Orosz Dávid, Papp Márk, Péti Ákos, Sziklási Zsolt

Röplabda

VI. korcsoportos lány röplabda csapatunk Blézer Petra, Kern Orsolya, Kindl Klaudia, Leber Nóra, Pinczés Sztella, Szabó Szilvia, Takács Andrea és fiú csapatunk Balázs Gergely, Bárdos Bence, Blatt Pál, Bosnyák László, Fritz Walter, Péti Ákos, Pölöskei Péter, Szekeres Dániel a területi diákolimpián egyaránt 3. helyezést ért el.

VI. korcsoportos lány csapat amatőr röplabda megyei döntőn II. helyezést értek el. A csapat tagjai: Kern Orsolya, Pinczés Sztella, Leber Nóra, Kindl Klaudia, Szabó Szilvia, Fritz Fanny, Blézer Petra.

Mezei futóverseny:

Megyei: Leány V. korcsoport csapat: Csapó Zsófia, Németh Judit, Fenyvesi Réka, Leber Nóra II. helyezést értek el.

V. korcsoport egyéniben Fenyvesi Réka III., VI. korcsoport fiú egyéniben Feil Máté I.,

V. korcsoport csapat: Széperdei Renátó, Kovács Milán, Árki Dávid, Varga László , Lukács Bence I. hely.

V. korcsoport egyéniben I. : Kovács Milán, III.: Széperdei Renátó.

Sárkányhajó Nebuló Kupa:

Iskolánk csapata idén harmadszor nyerte meg ezt a versenyt. A csapat tagjai: Fenyvesi Réka,. Németh Judit, Németh Ferenc, Árki Dávid, Lukács Bence, Haag Zoltán, Óri Felicián, Köller Milán, Haaz Levente, Farkas Krisztián, Szemelácz Dorina, Dombi Réka, Széperdei Renátó, Vájer István, Kiss Norbert, Tarnai József, Mészáros Medárd, Csuta Csongor, Hőnyi Gábor, Kovács Botond.

Teremlabdarúgás

A diákolimpia megyei selejtezőjében V-VI. korcsoportban Adorján Tamás, Blatt Pál, Cziráki Attila, Feil Máté, Haraszi Zsolt, Laták Bertold, Miholics Milán, Pölöskei Péter, Szauer Milán, Szekeres Dániel, Szintai Balázs ezüst érmet nyert.

Ugrókötel

Az ugrókötelesek a Ki mit tud?-on különdíjat nyertek. A csapat tagjai: Ambrus Adrien, Adorján Éva, Ádám Renáta, Gazdag Gabriella, Tóth Anita, Csillik Petra, Kern Viktória, Till Petra.

A keszthelyi Helikoni Ünnepeken ezüst minősítést kaptak.

Művészeti élet

Az énekkar éves munkájáról

Minden év nehezebb, mint az előző. Nagyon nehéz újoncokat toborozni a kórusba, sok energiát emészt fel a tanév elején.

A kórustagság nagy része szívvel-lélekkel vesz részt a munkában!

A tanév során a következő fellépéseink voltak: karácsonyi hangversenyek a Jézus Szíve templomban és gimnáziumunkban.

Kora tavasszal kórustáborban voltunk Pécsen, ahol megtanultunk egy új dalt, és javítottuk a már alakulóban lévő műveket. Kellemes két napot töltöttünk a városban, esténként közös utcaénekléseken vettünk részt, és éjszakába nyúló, mély beszélgetések alakultak ki.

*Tavaszi fellépések: Tavaszi randevú – helikoni főpróba;
Újkori Helikoni Ünnepségek Keszthelyen, ahol bronz minősítést
szereztünk;*

a Bárdos Zenei Hetek egyik budapesti hangversenyén a Szent Imre Gimnázium dísztermében.

Az év során Nosztalgia kórus is alakult: A régi diákok közül ezeken a próbákon részt vett: Árki Zsuzsa, Horváth Ilka, Magyar Judit, Dobó Zsanett, Ródenbücher Ágnes, Reisch Edit, Bodnár Dorottya-szólót is énekelt, Hádinger Judit, Kákai Emese, Bihari Ágnes, Juhász Kitti, Kasza Mónika, Jeszenka Boglárka. A jelenlegi tagságból: Borbély Zsuzsi, Hanol Ági, Feil Dóra, Szalay Virág, Ferde Orsi, Vájer Kati, Fricz Hajni, Nemes Noémi, Blóz Evelin. Velük egy régi diákunk, Nagy Mariann esküvőjén énekeltünk, mély nyomokat hagyva a tisztelt meghívott vendégseregben.

Köszönöm mindenkinek a közös élményeket!

Hádinger^{né} Lamm Judit

Köteles Ördögök – Ugrókötéll csoport

Az ugrókötéll csoport számos iskolai és városi rendezvényen örvendezteti meg a nézőközönséget. Bemutatókon, fesztiválokon szerepelnek és szép eredményeket érnek el. 2009-ben az anyai örömök elé néző Hermeszt Anita munkáját vettem át. Nyáron a lányok az énekkarral együtt Erdélyben vendégszerepeltek. Az ősszel megrendezett Ki mit tud?-on bemutatott gyakorlatukat különdíjjal jutalmazták, a keszthelyi Helikoni Ünnepeken ezüst minősítést kaptak.

A csapat tagjai: Ambrus Adrienn, Adorján Éva, Ádám Renáta, Csillik Petra, Diószegi Tamara, Gazdag Gabriella, Kern Viktória, Till Petra és Tóth Anita.

Fürediné Nikl Aranka

Versíró szakkör

Három éve működik a versíró szakkör alkotni vágyó, kreatív tanulókkal, akik tehetségüket, egyéni látásmódjukat szépirodalmi szövegek útján igyekeznek mások elé tárni. A heti rendszerességgel tartott órákra saját anyagot, idézeteket hoznak, melyeket átbeszélve közelebb juthatunk különböző prózai, ill. költészeti alkotói technikák megismeréséhez. Kortárs költők szövegeit elemezzük, és ezen szövegek előadását, szavalását is gyakoroljuk. Az idei szakkör tagjai:

Fittné Szilvássy Ildikó, Kubitsch Rebeka, Máté Fanni, Mérges Noémi

Novellák

Társaság a kávéházban

Itt jó meleg van. Pont erre van most szükségük átfagyott ujjaimnak. Már csak egy forró ital kell, hogy belül is helyre álljon a rend. Szerintem egy tejeskávé jót fog tenni. Vagy újítanom kéne? Nem. Biztosra kell mennem. Tudom. Így állapodtam meg magammal. Alapos mérlegelés után dönt a józan ész.

Mi tart már ilyen sokáig? Uram Atyám, ez a nő meddig gondolkodik még? Nem látja, hogy mások is vannak rajta kívül? Most meg még értetlenkedik is? Na, ezért kell a

szokásosat kérni. Rengeteg időt spórolunk meg vele magunknak, és természetesen másoknak is.

Ha így folytatja, komolyan mondom, arrébb tessékelem, hogy otthon válogasson. Attól még, mert szabad ország vagyunk- éljen a demokrácia, meg minden- igazán megszabhatnák mennyi a maximális idő, amit egy ember gondolkodással tölthet rendeléskor. Hurrá, végre én következem. Nem hiszem el, hogy ilyen sokáig tartott ennek az asszonynak.

Ej, de hát a kiszolgáló lány is már házas. Pedig nem lehet több 23-nál. Meg fogja bánni. Ilyen fiatalon feladni a szabadságát? Nem is élt még... Aztán ezzel a fizetéssel, amit itt kap, nem mehet sokra. Biztos a férjének jobb munkája van. Ebből nem élhetnek meg a mai világban. Lehet valami öregember a társa. De nem, ahhoz túl kedvesnek tűnik, hogy kihasználjon másokat. Bár, nem minden arany, ami fénylik...

Hová is üljek? Ablak mellé akarok, azt már tudom. De melyikhez? Az ajtónál túl huzatos, a WC-nél nem ajánlatos. Azaz asztal ott jó lenne, de a szomszéd társaság túlzottan zajosnak tűnik, nem szimpatikusak. Úgy hiszem, ez megfelelő lesz... Igen, jól döntöttem. Innen tökéletesen belátom a helyiséget, de ablaknál is ülök, ahonnan gyönyörködni tudok a hóesésben.

Nem értem, mért nem tudták az időjósok előre megmondani, hogy ekkora havazás várható mára. Szerintem elég egyértelmű volt, hogy nem holnapra érkezik meg. Tegnap már érzékelhetőek voltak a jelei. A hatalmas mínuszok, a szomszéd országban 1 méter hó le is esett nagy hirtelen. Akkor mit vártak? Váratlanul majd meggondolja magát a felhő és délnek fordul? Figyelmetlenek. Nem értem, akkor miért vannak azok a hiper - szuper masináik, ha nem képesek használni? Csőcselék banda. Viszont ez a tejeskávé egészen jó. Igaz, hiányzik a vanília róla, de mindjárt kérek ettől a hölgytől...na, így már mindjárt más.

Jaj, de aranyos az a kisgyerek, akit az anyukája húz szánkóval. Mit se számít neki a rideg idő. Hogy élvezi! Neki még új ez az egész. Milyen jó is volt, mikor még én is így rajongtam mindenért. Azonban majd ő is megnő, és rájön, hogy a téllel kiszáradt bőr és latyak jár.

Nahát, megtelt a hely átfagyott emberekkel. Nincs is már szabad asztal. Még jó, hogy én időben jöttem. Uh, annak a srácnak már nem lesz hova ülnie. Jobban tenné, ha máshol keresgélne. De nem megy el... Nagyon engem néz. Nehogy ide jöjjön hozzám! Azt

hogy gondolja? Egy vadidegen, egy másik ismeretlennel egy asztalnál? Ezt képtelen vagyok feldolgozni. Lehet akár egy pszichopata gyilkos is(vagy az ő szemszögéből én lehetnék). Amúgy is az öltözete eléggé arra hajaz. Nem értem, mi ez a „művészi stílus” reneszánsza. Mindenki szakadt nadrágokban, meg piszkos cipőkben járkál, még télnak évadján is. Aztán, ha tüdőgyulladást kapnak, majd nem értik, miért...

És tényleg megkérdezte, hogy ideülhet-e. Muszáj igent mondanom, mert így kívánja az illem. De nagyon nem akarok. Ez azt jelenti majd, hogy társalognom kell vele. Ahhoz meg semmi kedvem. Épp azért jöttem egyedül, mert gondolkodni akartam. Egy kis magányra vágytam. Erre ő meg ide akar ülni, ami a mai szociális viszonyok értelmében- amit nagyon nem pártolok- beszélgetéssel jár. De hivatkozhatnék arra, hogy már ismerkedésünk elején a lelkembe tiport , mivel azt mondta: „ha már úgy is egyedül ücsörögsz”. Egyébként is, milyen pofátlanság már, így elkezdni egy beszélgetést. Teljesen megsérti a másik önérzetét. Most már mindegy is, mert leült.

Na, milyen igazam lett. Elkezdett fecsegni. Gondolom, zavarta az érdektelenségem és úgy véli kérdésekkel majd lázba hozhat. Jelen pillanatban inkább a faggatás a megfelelő szó arra, amit ő művel. Semmi hangulatom nincs hozzá. Vegye már észre magát. Legjobb lesz, ha tőszavakban válaszolok, úgy biztos befejezi egyszer...

„Miért vagy ilyen merev?” Miért vagyok ilyen merev? Ez milyen már? És mért kérdez ilyet? Hogy kérdezhet ilyet? Miért vagyok ilyen merev? Merev? Miért vagyok ilyen merev? De én nem vagyok merev! Merev? Miért vagyok ilyen merev? M e r e v?

A tudatosság és az egyedüllét mióta jelenti a merevséget? Ki találta ezt ki? Amúgy meg, ki ő, hogy ilyet kérdezzen? Nem is ismer. Csak így ideült hozzám és folyamatosan tudakolózik, mikor semmi közünk egymáshoz. Aztán már az elején megbántott, most meg újra. Hát ez aztán az arcátlanság! Meg is kérem, hogy távozzon, ha nem tud korrekten társalogni.

Erre meg rágyújt? Ezt hogy képzeli? Nem elég a szakadt viselete,de még dohányzik is? Meg sem kérdezi, zavar-e. Na ez aztán több a soknál. Megmondom neki a magamét.

Hát ez meg a jéghegy csúcsa, hogy egy vállrándítással elintézte az egészet. Önmagát felőlem pusztíthatja, de az én egészségemre tekintettel lehetne. Bár miért figyelnének oda rám? Ki vagyok én hozzájuk képest? Csak egy szingli, ahogy mostanában divatba jött mondani. Azért beskatulyáznak, mert elviselem a saját társaságomat és nem

rohanok kényszeresen emberek közé. Miért az az ember furcsa mostanában, aki jól érzi magát egyedül, gondolataiban elmerengve? Nehéz ezt feldolgozni.

Újra csak kérdések sorozata. Nem bírom tovább! Muszáj valami elfoglaltságot találnom, ami miatt nem tudok rá figyelni... Azt hiszem, olvasni fogom az étlapot, az tökéletes elterelés lesz. Nem engedi, hogy másra koncentráljak. Egyre támadóbb. Mi baja lett hirtelen? Lehet túl erős volt a kávéja... Nem veszi le rólam a tekintetét. Mintha lyukat akarna fúrni a szememen keresztül az agyamba.

Egyre intimebb kérdéseket tesz föl. A családomról faggat, a munkámról, a terveimről...nem akarok ezekről fecsegni. Ő egy ismeretlen, semmi köze hozzá...

Jézusom! Honnan tud a halott szüleimről? És arról hogy nem tartom a kapcsolatot a nővéremmel? És azt, hogy minden viszonyom az utóbbi időben tönkrement? Meg arról, hogy elbocsátottak az iskolából? Ki ez az alak? Ki ő? Honnan tudja mindezt?

Meg fogom kérni, hogy fejezze be a mondókáját. Nem kértem a segítségét, se a véleményét. Ha valaki tanácsot is adhatna, az biztos nem egy ilyen szakadt alak lenne. Főleg, egy ennyire udvariatlan fajta.

De miért nem jön ki hang a torkomon? Miért nem tudom megmondani neki a magamét? És miért kellett felszakítania ezeket a sebeket? Ha mindezt tudja rólam, akkor azt is kéne, hogy mennyire fájnak nekem ezek az emlékek. Próbálok nem gondolni rájuk. Próbálok elnyomni ezeket magamban, és később feldolgozni. Egyenlőre nem vagyok képes. Ahhoz még túl frissek. Idő kell, hogy begyógyuljanak. Csak utána lesz elég erőm visszaemlékezni.

Most engem okol. Ő, ez az ismeretlen. Azt mondja mindez az én hibám. Hogy képzeli? Hogy állíthat ilyet? Nem, most nem sírhatok. Itt biztos nem. Ennyi ember, és főleg nem őelőtte, ez előtt a gazember előtt semmiképp.

De nem én vagyok a bűnös. Értse már meg. Én ártatlan vagyok. Ártatlan...ártatlaaaaaan...értse meg, hogy ártatlan vagyok. Az vagyok. Ártatlan!

Tudom. tudomtudomtudom...

–De megbocsásson hölgyem, kihez tetszik beszélni?

Fazekas Dóra, 11.H

Elveszettség Birodalma (részlet)

...Tehát, akármilyen hihetetlen, de az Elveszettség Birodalma valóban létezik, és Kitlaki egyik legforgalmasabb része. Hajnalban. Ekkortájt ugyanis az Esthajnal csillag ötször olyan erősen ragyog, és feltölt mindenkit kreativitással. Olyan ő, mint holmi múzsa, csak talán - meg merném kockáztatni - még jobb is. Annál az oknál fogva, hogy minden egyes halandó embert megtölt alkotói vágygal. Még azokat is, akik egyébiránt nem is foglalkoznak művészetekkel.

Így, hajnalban mindenkit arcon csókol a Múza, és egy fergeteges pirkadat veszi kezdetét. Vannak, akik elkezdenek festeni vagy írni, vagy zenélni. És az egész tele van szenvedéllyel, mulatsággal, kacagással és reménnyel. A Föld legnemesebb érzéseivel. A párok újra egymásba szeretnek, a magányosak társra lelnek, a reménytelenek, boldogtalanok, bajba jutottak felfedezik céljukat. És mindenki teremt egy új, kicsi világot, magából. Ezzel táplálják a Csillagukat, aki ennyi örömet küldött nekik.

Eloé viszont nem hitt a mendemondákban. A tapasztalat embere volt, azt hitte el, amit a saját szemével látott. Tehát fogta magát, és elment megbizonyosodni a hallottakról. Kétkedő természetéből következik rettentő kíváncsisága. Mindent meg akart ismerni és mindent meg akart tudni. Nem félt semmitől. Talán soha eddigi élete folyamán nem érezte ezt az érzést. De azt mondták, itt mindent átélhet. És ő mindennél jobban akart félni, hogy végre egyszer ő is élhessen, mint a többiek. Mert annyi csodásat hallott már erről az érzésről. Hogy összeszorul a gyomrod, elkezdesz izzadni, gyorsan ver a szíved, mintha ki akarna ugrani a helyéről. A gondolataid széleseben cikáznak az agyadban, és az egész világ, az egész eddigi életed mintha a feje tetejére fordulna és már semmi sem az lenne, semmi sem jelentene annyit, mint hitted.

Mikor Eloé megérkezett az Elveszettség Birodalma sarkához, egy falécet pillantott meg a magasban, melyen ez állt: „Itt a szkeptikusok szkeptikátlanok lesznek. Ha nem hiszed, lépj be.” Sokan ezt a feliratot csak egy részeg kocsmáros pillanatnyi elmezavarának tekintették. Míg másokat kíváncsisággal töltött el. Azonban Eloét eléggé hidegen hagyta. Inkább egy rossz viccnek, egy béna propaganda táblának tartotta. De úgy vélte, ha már az éjszaka közepén idáig elsétált, egy félresikerült szlogen nem fogja eltéríteni. Bár a képzetét kicsit elragadta a lécen csálén faragott betűk eredete. (Amit a faragó whisky-

fanatizmusának tudott be.) És a tábla szög egyenesen, mereven lebegő mivolta. Minthacsak a betermelt alkohol mennyiségét kívánta volna leplezni. De ezt már épp ésszel nem is próbálta felfogni.

Szóval elérkezett az idő –gondolta a lány- itt vagyok, bemegyek. Akármi történjék is. Bár előbb elhiszem, hogy egy csapat éhes csótány áldozata leszek, minthogy itt valami életre keljen. Ennek esélye egy az 5 millióhoz. Na,de gyerünk, mert még lemaradok valamiről...

Fazekas Dóra, 11.H

Versek

Kubitsch Rebeka, 11.B

Vallomás

*Néha átkulcsolnak a hangok
és én tétován tántorgok
kottafejtől kottafejig.
Ilyenkor más hangján imádkozom,
más szavaival,
valami feloldozásért,
valami könyörületért.
És ilyenkor úgy sírok,
ahogyan csak Isten bárányai
tudnak sírni a vesztőhelyen.
Ide ítéltettem.*

Civilizáció

Szemetes konténer a virágok mellett.

Letépsz egyet és azt gondolod:

Isten! Van szépség, ami még

feledteti, hová gyömösöljük az életet.

Orrodhoz nyomod és a szemet szagát érzed.

Ma éppen összetart...

*Ma éppen összetart minden vonal,
mint részeg, rozsdás sínek, egy pontba
szaladnak – éles szögletek ócska
szobám koszlott azbesztfalán. Koplal*

*az írás és nem mozdul rongycsomók
alatt a hűvös értelem, fakult
sarokba vág a láz, hogy már bénult
kezem, szívem is fél; a trappoló*

*sávokkal küszködik testem íve,
de minden szál belém tapad, sebez:
csíkos hálóruhám, ágyam széle.*

*Kegyelmet nem ad semmilyen kereszt,
beolvadok a rút neonfénybe,
s leszek halálba tartó egyenes.*

Testem

Meglátni egy dallam testét.

Aztán a hófehér bőrön meglelni

*az ismerős kék zöld foltot,
a lemoshatatlan bűnjelet.*

*Csak ők látják.
Csak ők, akik tudják,
hogyan lüktet két hang között
ítélet és megváltás.*

vékony pókszálon

*vékony pókszálon sétálok,
nagyon magasan,
nagyon könnyedén.
alattam a mutáló tömeg
félmeztelen
bolyong még,
és félik a halált.
pedig az egész anyyi,
mint mikor a marionett
felmászik kötelén
és megpihen
mestere mellett.*

Mérges Noémi, 11.B

Csak volt

Csak volt-csókok vannak

csak elszakadt emlékeink filmtekercei

de látom még lépteid

nyomát, bűneink száradnak az élet fogasán...

Az újságíró szakkör résztvevői a Tolna megyei Népújságban publikáltak.

A SÉTA-programban megjelent újságcikkek

Főzünk? Ne főzünk?

Messziről elkerülöd a konyhát, vagy ki sem lehet zavarni?

Anya segíthetek? Mit segítsék?- hangzik el gyakran a kérdés édesanyám konyhájában. Mindegy, hogy milyen feladatot bíz rám, pucoljak krumplit, kockázzak hagymát vagy hozzak tojást, az a lényeg, hogy körülöttem sündöröghetek. Ez már akkor is így volt, amikor sámlira állva játszottam a kiskuktát. Profinak még nem mondhatom magam, de egyszerűbb ételek elkészítésére már egyedül is vállalkozom. Persze akadnak még kisebb nagyobb hibák, aminek következtében tönkreteszek egy palacsintasütőt, vagy ragad az egész konyha, de a cél érdekében eltekinthetünk ezektől az apró hiányosságoktól. Gyakran ragadunk fakanalat délutánonként a testvéremmel, aki szintén nagy örömmel tevékenykedik a tűzhely környékén. Kicsi koromtól kezdve azt láttam, hogy anyukám minden nap főz, amikor csak volt ideje sütött is valamit, és soha nem zavart el, ha én akartam kevergetni a levest, vagy csípni egyet a nyers tésztából. Megtanultam tőle a sütés és a főzés szeretetét, ami nélkül nem megy az, hogy finom ételeket varázsoljunk. Azt hiszem ez a probléma ma is.

kevés fiatal tud ma főzni, és egyenesen „cikinek” számít. talán elkergették a konyhából azzal a címszóval, „sietek, ne zavarj”, az ő anyukájuk talán nem főzött

*Nagyon
ez
Őket
hogy
annyit,*

és ők is mirelit ételeken nőttek fel. Ebben a rohanó világban az ember arra törekszik, hogy minden a legrövidebb idő alatt készen legyen. Így van ez a fiatalokkal is, hiszen ülünk a számítógép előtt, órákon keresztül chatelünk olyan emberekkel, akik egy

sarokra laknak tőlünk, ahelyett, hogy „vacsoracsatáznánk” egyet. Nem fordítunk elég nagy figyelmet arra, hogy milyen alapanyagokból készítjük el az ételleket. Ezeket esetleg nagymamáinktól leshetnénk el, hiszen ők még mindig a kert végében dugdossák a hagymát, paprikát és az egyéb zöldségeket. Ehelyett azon igyekszünk, hogy minél több fagyasztott, vagy előfőzött hozzávalókból készítsük el az ebédet. Fontos, hogy mi magunk készítsük azt, amit megeszünk, a főzés jó stresszoldó, javítja a koncentrációs készséget és a problémamegoldó készséget, és nem mellesleg a sok kevergetéstől némi karizomra és szert tehetünk. Ami még a főzésről rögtön eszünkbe juthat, az egy közmondás, miszerint a férfiak szívéhez a gyomrukon át vezet az út. Lehet ebben némi igazság? Szerintem igen. Gondoljunk csak bele, mit látunk minden filmben: gyertyafényes vacsora, majd a férfi és a nő reménytelenül egymásba szeretnek. Talán ez a valóságban nem ennyire egyszerű, de a helyzet hasonló. Melyik férfinak ne tetszene, ha a barátnője, vagy a felesége rendszeresen és finoman főz, hiszen ez –remélhetőleg- az édesanyja főztjére emlékezteti. És mi a helyzet fordított esetben? A nőknek tetszik, ha egy férfi főz? Mindenképpen. Ez is ugyanolyan romantikus, és nemhiába férfiak a világ legjobb szakácsai.

Mindenkinek ajánlom, ha még nem tud, tanuljon meg főzni, és ha elsőre nem sikerül, ne adja fel. A főzésben mindenki pozitívan használhatja érzékeny ízlelőbimbóit és kreativitását.

Bósz Zsuzsanna, 11.h

Manapság elég nehéz magunknak párt találni

SÉTA | Az ember élete során arra törekszik, hogy megtalálja azt a társat, akivel le tudná élni élete hátralévő részét. Azt, aki megérti, aki támogatja, akivel kiegészítik egymást.

Vajon létezik-e megfelelő partner mindenkinek? Rengeteg időt szentelünk arra, hogy keresgélünk a lehetséges társak között, olykor haszontalanul. Hosszú idő múltán belefáradunk a várakozásba, majd beleugrunk egy reménytelen kapcsolatba. Miért csináljuk ezt? Miért nem becsüljük meg azt, aki épp mellettünk áll - akiben akár több is rejlik, mint gondolnánk -, és dobjuk el egy újabb kaland kedvéért? Miért hisszük azt, hogy ha párkapcsolatban élünk, nincsenek meg azok a lehetőségeink, mint egyedülállóként? Legtöbben az elkötelezettségtől való félelem miatt hagyják ott párjukat fiatalabb korukban. Később viszont megbánják, hogy elherdálták az esélyüket. Az embereknek megfontoltan kéne dönteniük kapcsolataikról, hiszen nemcsak saját boldogságukról határoznak, hanem párjukéről is. Ha mégis szóba kerülne a szakítás, érdemes átgondolni, hogy valós okai vannak-e, vagy csak az illető a Nagy Ő-t várja epekedve.

Eldobni magunktól egy olyan társat, aki boldoggá tesz, csak azért, mert nem a képzeletünkéből lépett elő, nem egy megfontolt döntés. Az emberek persze kedves, okos, megértő, vicces és nem utolsó sorban szép társat keresnek, de azt nem veszik számításba, hogy ha elvárásuk ilyen magas, nekik is legalább hasonlókat kell cserébe nyújtani. Napjaink társadalmát egyre több elvált vagy egyedülálló ember alkotja. Látszólag ez megkönnyíti a keresést, hiszen több az esélye, hogy találkozunk valakivel, aki megmozdít bennünk valamit, de ha mélyebben belegondolok, csak néhány szerencsés találja meg köztük a megfelelő párt. Hiszen egy válást, vagy egy esetleges szívszorogató szakítást nem lehet nyom nélkül elfelejteni, sérelmek mindig maradnak, amiket magunkkal hordozunk.

Braun Lotti, 11.H

Fogyókúra a végsőig

SÉTA | Manapság egyre több fiatal sanyargatja testét, hogy hasonlítson a 21. századi eltorzult szépségideálhoz, az alultáplált, csontsovány modellekhez. Számítalan

egészségtelen diéta jelenik meg az interneten és az újságokban, miközben a természetes szépséget egyszerűbben is elérhetjük.

A divat nagyasszonya, Coco Chanel egyszer azt mondta, hogy egy nő soha nem lehet elég gazdag és elég vékony. Sajnos a sztárok komolyan vették ezt a kijelentést, és kockára tették ezzel nem csak saját, de rajongóik egészségét is. A mai fiatalok ízlésük szerint választhatnak egy követendő példát, akire mindig is felnéznek, tisztelnek.

Az ideál pedig bármit is tesz, ők követni fogják, hasonlítani akarnak rá. Nincs ez másképp a diétával sem. Ha a kedvenc éppen fogyókúrázik, a rajongó is nekiáll. Különböző egészségtelen tippek láttak nemrégiben napvilágot: Victoria Beckham almaecetet kevert az ásványvizébe, vagy alkoholt ivott, amikor megéhezett. Napokon keresztül nem került szilárd táplálék a testébe. Sok fiatal azonban a legegyszerűbb módszert választja: alig eszik valamit, vagy rosszabb esetben lemond az evésről.

A fentiekben felsorolt fogyókúrás módszerek mindegyike tönkreteszi a szervezetet, nagyobb károkat okozva, mint a túlsúly. Gátolják a csontok fejlődését, lassítják a belső szervek működését, és állandó fáradtságérzetet okoznak. Túlzásba vitelük akár halálos kimenetelű is lehet. A sztárok feladata lenne mindezt megakadályozni. Egy olyan szépségideált kialakítani, ami az egészséges, természetes szépséget sugározza. Véleményem szerint egy sportos, normálisan táplálkozó, mindenféle plasztikai beavatkozástól mentes személy lenne megfelelő erre a célra.

A hírek szerint a divattervezők kezdenek átállni a nőiesebb alkatú modellekhez, ezzel is tükrözve a változást. Azonban ez a reakció már megkésett. Az utóbbi időben többször lehetett hallani, hogy modellek, vagy fiatal lányok behaltak a fogyózásba. Ennek a legszörnyűbb módja a drog használata. Állatoknak előállított gyógyszert használtak, hogy növeljék a test energiafogyasztását, így idézték elő a hirtelen fogyást. Fokozott erővel kellene azon dolgozni, hogy az ilyenfajta drasztikus módszerek helyett természetes módon lehessen fogyni. A legegyszerűbb módja a napi testedzés, rendszeres és változatos étkezés, drogok, cigaretta és az alkohol mellőzése.

Ez a kérdés tavasszal még égetőbb, hisz ilyenkor nem találni olyan embert, aki nem adna le szívesen pár kilót, hogy jól mutasson a strandon. Ha a diéta mellett döntünk, azt csak orvosi felügyelet alatt végezzük, esetleg dietetikus segítségével. Sose váljunk a rabjává, ha megkívánunk egy szelet süteményt, azt büntetlenül megehetjük. Fogyasszunk sok

zöldséget, gyümölcsöt. A fehér lisztet és a rizst felcserélhetjük teljes kiőrlésű lisztre és barna rizsre. A szénsavas üdítőitalok helyett pedig vizet, vagy tejet kellene inni. Mindezek biztosítják a belső harmóniát, amitől megszépül a bőr, szervezetünk és immunrendszerünk zavartalanul működik és érezhetően nagyobb lesz a teherbírásunk.

A közös sütés, főzés kikapcsolódásnak is jó

Ha egy kis finomságra éheznél, de éppen fogyókúrázol, akkor is sok desszert közül válogathatsz. Könyvesboltokban kapható receptkönyvekben is lehet találni néhányat, és az interneten is böngészhetsz. Hívd át barátaidat, vagy kérd meg szüleidet, hogy együtt készítsétek el. A közös főzőcskés alatt sokat lehet nevetni, jó kikapcsolódás. Egy ilyen alkalom alatt annyi energiával és boldogsággal töltödsz fel, hogy akár napokon keresztül is ragyogsz, így mutatva a belső szépséged, még ha van egy kis súlyfelesleged is.

Braun Lotti, 11.H

Külsín és belbecs

Általában az embereket az első pillanatban tett benyomásuk alapján ítéljük meg. Ha nem a média által elfogadott, vékony, csillogó hajú, kifestett, makulátlan bőrrel rendelkező személlyel találkozunk, hajlamosak vagyunk szkeptikusak lenni vele szemben. Úgy gondoljuk, ő már nem lehet az a művelt, tehetséges, jó humorú egyén, mint akit mi elvárunk.

Azonban gondoljunk csak bele, egy társas kapcsolatban több múlik a belső értékek egyezésén, mint az azonos megjelenésen. Mikor együtt vagyunk a partnerünkkel nem az alapján érezzük jól magunkat, hogy ugyanaz a hajszín vagy ruhadarab tetszik, hanem hogy egyazon érdeklődési körünk van. Hasonló témájú könyveket vagy filmeket szeretünk, és azokról el tudunk beszélgetni a másikkal. Persze én se mondanék igazat, ha azt mondanám, a külsőségek egyáltalán nem jelentenek semmit, hisz mi alapján vonzódnánk a másikhoz? Csak van egy pont, amikor már az attraktív megjelenés nem minden.

Sajnos manapság egyre jobban a külső alapján ítélünk. Pedig általában több érték lapul meg az olyan emberekben, akik nem az újságok címlapjáról ugrottak ki, hanem a való világból. Erre, úgy igazából akkor nyílt ki a szemem, mikor a youtube-on Susan Boyle fellépéséről láttam videót. Mikor először színpadra lépett a Britain's Got Talent-ben –angol Csillag születik- mindenki ellene volt. Kinevették, kicsúfolták, hogy hát még is, mit keres ő itt? Azonban Susan nem engedett a jókedvéből, és elkezdett énekelni a Nyomorultakból egy számot. Végül mind a közönség, mind a zsűri állva tapsoltak neki, mert a 47 éves hölgy valami torokszorítóan csodálatosat hozott létre abban a néhány percben, míg szerepelt.

Az egyik legnagyobb pofon volt, amit manapság társadalmunk kaphatott. Felhívta a figyelmet arra, hogy a külsőség nem minden, és mennyi értékes ember van a világban, akik nem jutnak szerephez csak azért, mert kicsit különböznek. Tehát én úgy vélem, nincs semmi kivetnivaló abban, ha nem hasonlítunk a tömegre. Sőt, épp ez tesz minket eredetivé, és értékké.

Fazekas Dóra, 11.H

„Ha nem elég jók a képeid, nem voltál elég közel”

Médiaóra keretében látogattuk meg a paksi képtárt, és néztük meg a Robert Capa képeiből készült kiállítást. Már az a tudat felcsigázta érdeklődésemet, hogy az ő képei

segítségével készítették el a Ryan közlegény megmentését, ami a kedvenc filmjeim így is igen népes táborát erősíti. Capa,- aki ugye magyar származású volt, ezzel is növelve szimpátiámat iránta- eszméletlen fényképeket készített. Az első kép után beleszerettem az összes többibe. Mindegyik egy remekmű, még ha elmosódott is egy pár. Ez az ember olyan életet tudhatott maga mögött ,amit igen kevesek. Kaland hátán kaland követte. Ott volt századának legfontosabb háborúiban, és megörökíthette azokat az embereket, akiket mi nem ismerhetünk és soha nem is fogunk. akik csak az "átlag" voltak. Az elnyomó hatalom bábui. Akik megvívta az örült vezetők politikai ellentéteit. Akik valóban harcoltak a háborúban, és meghaltak, illetve megöltek olyan embereket, akik igazából nem is voltak rosszak, csak a körülmények tették azzá őket. És belegondolni ebbe még borzasztóbb. De ha szabad mondani ilyet, szerencsére, van nekünk egy Capánk, aki ott volt, hogy megmutassa a világnak, a jövőnek, a háború igazi arcát...

Ui.: Életének megfilmesítéséről a Columbia Pictures már tárgyalásokat folytat.

Fazekas Dóra 11.H

Fazekas Dórát 2010 júniusában a SÉTA programban a hónap újságírójává választották.

Braun Lotti és Fazekas Dóra

Képzőművészet, rajzsakkör

Iskolánkban heti rendszerességgel rajzsakkör működik, a diákok rajzai pályázatokon és kiállításokon vettek részt, állandó kiállítási helyszín a gimnázium galériája. Az órákon a legkülönfélébb alkotási technikákkal és alkotói eszközökkel ismerkedhetnek meg a diákok.

Takács Éva

Tenki Márton rajzai

Diákélet

Diákönkormányzat

A következőkben szeretném összefoglalni diákönkormányzatunk 2009/2010. tanévi tevékenységét.

2009 októberében az iskola diákjai titkos szavazással Kirchkeszner Csabát a DÖK diákvezetőjévé, Frast Ivettet pedig a DÖK diákvezető-helyettesévé választották.

2009. október 20-án volt az első DÖK ülésünk, ahol az új vezetőség bemutatta a DÖK éves menetrendjét, melyet az osztálytitkárok egyhangúlag elfogadtak. Az első ülésen vitattuk meg az elektronikus DÖK levelezőlista kiépítésének ügyét, mely hatékonyabbá és gyorsabbá teszi az információáramlást. Az osztálytitkárok támogatták az elektronikus DÖK levelezőlista létrehozását, mely még az októberi hónapban meg is történt. Emellett a DÖK feladatának tekinti, hogy részt vegyen a Comenius I. projektben is. Az első ülésen meghatároztuk, hogy minden hónapban egy alkalommal ülésezünk, ami meg is valósult.

2009. november 19-én tartottuk második ülésünket, amikor az aktuális programokról, problémákról tárgyaltunk, valamint diákjogi előadást, vitát szerveztünk „A diákok és a tanárok jogai és kötelességei, kötelezettségei” címmel.

Harmadik ülésünk 2009. december 9-én volt. Ez az ülés és az egész decemberi hónap a Bottyán Tudományos és Művészeti Diákköri Konferencia szervezésével telt. A DÖK kiküldte a paksi középiskolákba a TDK felhívásokat, lefektette a TDK értékelési szempontrendszerének alapjait, és megválasztottuk a bírálóbizottság tagjait. Emellett Kirchkeszner Csaba vezetésével szerveztünk egy hat foglalkozásból álló interaktív előadássorozatot a TDK résztvevő diákjainak.

2010 januárjában a Bottyán Tudományos és Művészeti Konferenciára készültünk, így ülést nem tartottunk ebben a hónapban.

2010. február 15-én tartottuk negyedik ülésünket, melyen értékeltük a Bottyán Tudományos és Művészeti Diákköri Konferencián való szerepvállalásunkat. Iskolánk igazgatójának szavaival élve: „már régóta szervezik e konferenciát, de az idej volt az eddigi

legszínvonalasabb”. A jövőben tervezzük, hogy a konferenciát megyei szintűvé terjesztjük ki. Beszéltünk az iskola infrastrukturális problémáiról, a DÖK működésének hatékonyabbá tételéről. S előkészültünk a Kistérségi Diákparlamentre, melynek témái az idei tanévben:

- a diákönkormányzat tevékenysége*
- a belső és külső kommunikáció*
- a diákönkormányzatok működési feltételei*
- az iskolán, kollégiumon belüli konfliktusok, problémák megoldásának helyi gyakorlata.*

A 2010. március 17-én megtartott ülésünkön Kirchkeszner Csaba beszámolt a Kistérségi Diákparlamenten elhangzott javaslatokról, döntésekről és a határozatokról. A Paksi Kistérségi Diákparlamenten megvitattuk a fentiekben megjelölt négy témát. Ezen kívül megvitattuk a kompetencia- alapú oktatás előnyeit és hátrányait, az érettségi vizsgák felépítésben levő problémákat. Emellett a Paksi Kistérségi Diákparlament választási joggal rendelkező képviselői megbízták Kirchkeszner Csabát és Lakatos Katát a paksi kistérség érdekeinek képviselésére a 2010 októberében megrendezendő Országos Diákparlamenten. A március 17-i ülésen még előkészítettük iskolánk éves diákközgyűlését. Az osztálytitkárok feladatul kapták, hogy osztályközösségi szinten vitassák meg, írják össze azokat a dolgokat, melyeket meg szeretnének kérdezni az iskola vezetőségétől vagy a diákvezetőségtől. Meghatároztuk, hogy egy osztályközösségből minimum kettő, maximum öt delegáltat kell kiállítani.

2010. március 23-án tartottuk éves diákközgyűlésünket. A diákközgyűlés első napirendi pontjaként a DÖK beszámolt a 2009/2010. tanévi működéséről, a működés személyi és anyagi problémáiról. A második napirendi pontban pedig az osztályközösségek delegáltjai tehették fel kérdéseiket az iskola vezetőségének és a diákvezetőségnek. A diákközgyűlés részletei megtekinthetők a DÖK archívumában.

2010. május 12-én Szabó Klára, iskolánk nevelési igazgatóhelyettese számolt be az Európai Unió és a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség által kiírt pályázatról, amit iskolánk megnyert. A pályázat révén iskolánknak 9 976 204 forintnyi keretösszeg áll rendelkezésére, hogy felismerje és gondozza a tehetségeket, ill segítse a felzárkóztatásra szoruló diákokat,

akik más tevékenységük vagy részképességzavarok miatt nem tudnak teljes mértékben részt venni a tanórákon, illetve lemaradásuk van valamely tárgyakból.

2010. május 2-án tartottuk hetedik ülésünket, ahol a 2010. június 14-i iskolai diáknap programjairól beszéltünk. E napon iskolánk diákjai sport versenyeken, környezet- és egészségvédelmi akadályversenyen és osztályközösségek közötti fűzőversenyen vehetnek részt. Emellett az idei tanévben a kínálat egy új programmal is módosult, ez a Science Quiz. A Science Quiz-ben az osztályközösségeknek különböző metafizikai problémákat kell megoldaniuk, ezzel fejlesztve kreativitásukat. A diáknap programját csapatépítő tréning jellegűre terveztük, hogy a diákokban erősítsük a csapatszellem, a team fontosságát.

2010. május 9-én tartottuk záróülésünket, ahol a DÖK vezetősége összefoglalta a 2009/2010. tanévi munkáját, s előkészítette a 2010/2011. tanév munkálatait, vagyis megvitattuk a jövőbeni céljainkat.

Szabó Péter

Tehetséggondozás, tudományos diákkör

Bottján tudományos diákköri konferencia

1998 óta hagyomány iskolánkban, hogy a magyar kultúra napját tudományos diákköri konferenciával és 2000-től az iskola aulájában található „Gimi Galériában” megrendezésre kerülő kiállítás megnyitójával ünnepeljük meg. A rendszerint az iskola tanulóinak munkáiból álló tárlatot Takács Éva földrajz – rajz - média szakos kolléganőnk szervezi és állítja össze a gyerekek legjobban sikerült rajzaiból, illetve fotóiból.

A 2009/2010-es tanévben elhatároztuk, hogy tudományos diákköri konferenciánkat ebben az évben városi, a következőben pedig megyei szintű rendezvénné bővítjük. A korábbi években ugyanis a jelentkezők zöme a humán osztályunk 11. évfolyamosai közül került ki, számukra kötelező volt egy évfolyamdolgozat elkészítése valamely humán tantárgyból. Néhány színvonalas munka mindig született, azonban azt is tapasztaltuk, hogy a tanulók témaválasztásainak zöme a tudományos ismeretterjesztő irodalom népszerű tárgyköreiben mozgott, ezáltal kissé egyhangúvá vált. Emellett nagyon kevés természettudományos érdeklődésű tanulót tudtunk rávenni, hogy vállalja a munkát a tudományos diákkörben, továbbá a prezentációk minősége nem tartott lépést a technikai fejlődés nyújtotta lehetőségekkel.

Ezért az idén egyrészt meghívtuk a város többi középiskolájának tanulóit is a konferenciára, másrészt Kirckeszner Csaba kutatódiákunk irányításával az érdeklődők számára 2009 szeptemberétől felkészítő szakkört szerveztünk, hogy elsajátítsák a tudományos kutatómunka módszertani alapjait, megismerjék a tudományos igényű dolgozatok és prezentációk tartalmi és formai követelményeit. Nagy örömünkre meghívásunkat az ESZI-ből két diák, a Balogh Antal Katolikus Általános Iskola és Gimnáziumból pedig egy tanuló elfogadta. Így összesen tizenkét előadó nevezett a konferenciára, s négy szekcióban: történelem és társadalomismeret, irodalom, nyelvészet és filozófia, orvostudományi, környezetanalitikai és analitikai kémia – hallgathattuk meg őket. A zsűri tagjai 2010. január elején megkapták a dolgozatokat és az értékelőlapot, hogy egységes szempontok alapján bírálhassák el ezeket. Vizsgálták a dolgozat szerkesztését, formáját és stílusát, a téma irodalmának feldolgozását, a téma feldolgozásának színvonalát,

az eredmények értékelését, a dolgozat korszerűségét és fontosságát. Az előadások értékelése ugyancsak egységes szempontsor alapján történt, melynek főbb elemei az előadói stílus, valamint a prezentáció minősége, a célkitűzés, módszerek, a téma feldolgozásának színvonala és az eredmények értékelése, illetve a vitakészség és a szakmai kompetencia.

A zsűri munkájában Dr. Kárpáti Istvánné magyar-országi szakos középiskolai tanár, Pécsi Zsolt, a Paksi Atomerőmű Zrt környezetvédelmi osztályvezetője, Dr. Hajdók Károly háziorvos, az öregdiákok egyesületének tagja, Ficsor Tamás, a bonyhádi Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium munkaközösség-vezetője vett részt, és elnökként – mint már évek óta – Hideg László, az ESZI nyugalmazott igazgatóhelyettese, történelem szakos középiskolai tanár irányította. A témaválasztással is elégedettek lehettünk: igazán sokszínű volt a program. Heisler Ingrid sporttörténeti (futball) témát választott, előadását azonban betegség miatt nem tudta megtartani. Máté Fanni a feketék szerepét foglalta össze az USA történetében, Pataki Balázs (ESZI) a kelta mitológia egy mondanakörét dolgozta fel, Tereki Máté Oláh Miklós Hungariáját elemezte főként történelemfilozófiai szempontból, Tóth Ferenc helytörténeti témát választott: a tengelici Gindly család sorsát követte végig a 18. századtól, Wertensohn Eszter pedig családi indíttatásból is a magyarországi németek 1945 utáni meghurcoltatásának állított emléket. Kubitsch Rebeka Pilinszky és Bach művészetének közös vonásait kutatta, Molnár Bálint (Balogh Antal Katolikus Általános Iskola és Gimnázium) a társadalmi szerződés elméletek és a szabadság gondolatának kérdéskörét vizsgálta, Pinczés Sztella az írás kialakulásának érdekességeiről készített ügyes összefoglalást.

Orgován József (ESZI) az elektrokardiographia alapjairól és az általa részben már kifejlesztett HOME EKG rendszerről tartotta meg előadását, Takács Andrea a nagy világvilágjárókról írt összefoglalójából a pestisjárványokat emelte ki, Kirchkeszner Csaba pedig a Duna vízminőségét és az atomerőmű Dunára gyakorolt hatását vizsgálta az általa kidolgozott új vízanalitikai monitoring rendszer mérési adatainak tükrében. Minden előadó meghívhatott egy diákot a hallgatóság soraiba, illetve jutalomként osztályaink is delegálhattak 1 – 1 érdeklődőt, akiből remélhetően tdk-sok lesznek. Az előadók alapos felkészültségének köszönhetően a zsűri úgy döntött, hogy nem osztanak ki helyezéseket,

hiszen ez a rendezvény nem a szó klasszikus értelmében vett verseny volt, hanem konferencia, ahol valamennyi résztvevő tanulhatott egymástól.

Szabó Klára

Kutató és kutatódiák lévén megtapasztaltam azt, hogy nem elég egy kutatási területet szakmailag kiválóan ismerni, s nagyon magas szinten kutatni, hiszen a megfigyeléseinket, tapasztalatainkat és a levont konzekvenciát, az általunk felfedezett, igazolt újdonságot elő is kell tudni adni, prezentálni kell. A mai világunkban nagyon fontos az előadásmód, a kommunikáció, az érvelés és a munkánk megfelelő szintű prezentálása. Éppen ezért úgy döntöttem, hogy az iskolában elindítok egy interaktív előadássorozatot arról, hogy miként kell megtartani egy tudományos prezentációt a kutatási munkánkból, illetve hogyan kell helytállni egy tudományos vitában. A foglalkozások az alábbi tematika szerint zajlottak:

Hogyan fogjunk neki egy középiskolai tudományos kutatásnak?

Általános kutatómódszertani ismeretek;

Hogyan írjunk tudományos értekezést?

A prezentáció készítésének szakmai fogásai;

A tudományos előadás megtartása és a tudományos vita, érvelés.

A foglalkozáson azon diákok vettek részt, akik jelentkeztek az iskolánk által szervezett Bottyán Tudományos és Művészeti Diákköri Konferenciára, mely a 2009/2010. tanévtől városi szintűvé nőtte ki magát. Az interaktív előadások kiscsoportban, műhelymunkaszerűen folytak. Ezeken az előadásokon a résztvevő kutatódiákok megismerkedhettek általános kutatómódszertani dolgokkal, a tudományos diákköri dolgozatok, előadások, prezentációk elkészítésének technikáival, s emellett még szakmai segítséget is kaptak a kutatási területüket illetően. Az öt interaktív foglalkozásból álló előkészítő után a diákok lehetőséget kaptak arra, hogy dolgozatukat és prezentációjukat – még a tudományos diákköri konferencia előtt – bemutathassák diáktársaiknak. Így egy team-et alkotva meg tudtuk beszélni az esetleges hibákat vagy olyan dolgokat, amiken még

javítaniuk, tökéletesíteniük kell. A foglalkozások jó hangulatban, vidáman teltek, természetesen ehhez kellett a műhelyfoglalkozások résztvevői is, akik egyben a főszereplők voltak.

Igyekeztem a résztvevő diákoknak minden tudásomat és elhivatottságomat átadni, amit az ötéves „utam”, kutatómunkám alatt összegyűjtöttem. A résztvevő diákok megtanulták azokat a kutatómódszertani alapokat, melyek segítségével akár egy egyetemi szintű kutatással is boldogulhatnak. Az előadások során az elméleti és gyakorlati anyagot nem „uniformizált” formában mondtam el, hanem a diákok saját kutatási területének megfelelően, így személyesebbé vált.

Örülök annak, hogy a műhelymunkák során ilyen kiváló és tehetséges diákoknak segíthettem abban, hogy miként kell felkészülni egy-egy előadásra, tudományos vitára. Köszönöm, hogy részese lehettem. Számomra két dolog van az életben, amiért érdemes „porig égni”, ez a tudományos kutatás és a tehetséges diákok továbbképzése. Nincs annál szebb dolog, amikor az ember egy-egy csillogó tekintetű diáktársának el tud magyarázni egy-egy jelenséget, s ő megérti. Talán ez a szép a mai oktatási rendszerben, annak ellenére, hogy sokan nem találják meg benne ezt a fajta örömet, boldogságot.

Bízom benne, hogy majdan az ELTE TTK színeiben én is részese lehetek a magyar oktatási rendszernek, s a magyar, valamint az európai közösség természettudósainak, kutatóinak.

Kirchkeszner Csaba

Egy álmom beteljesülése, avagy miért lettem kutatódiák...

Shakespeare műve, a Hamlet – a világirodalom legnagyobb drámája – azzal kezdődik, hogy a helsingőri kastélyban éppen őrsejgváltás van. Francisco – az egyik őr – azt mondja a másoknak: „Köszönöm, hogy felváltasz. Kemény hideg van, s nem jól vagyok.” Sokan arra gondolunk, hogy a mellékszereplő náthás, megfázott. A későbbiekben azonban kiderül, hogy ebben a kastélyban a meggyilkolt király szelleme kísért. Megjelenik talpig vértben, fegyverben a király, aki bosszúra buzdítja fiát, Hamlet királyfit: ölje meg a trónbitorló és gyilkos Claudiust. Ezt Hamlet királyfi hosszú idő után – a darab legutolsó

jelenetében – teszi meg, s eközben sok ember gyilkosává válik akarva vagy éppen akaratlanul. A darab végén eljutunk oda, hogy az egész ország elvész. Dánia összeomlik a korrupt rendszerével együtt.

Amikor a kedves Olvasó visszanéz a darab végén, akkor rájön, hogy Francisco, az őr a történet elején nem náthás vagy influenzás volt, hanem belátta és pszichikailag átélte, hogy egy korrupt, halálra ítélt világ katonája.

Az élet, a tudományos kutatás, a kutatók, kutatódiákok élete is egy színdarab, megérteni csak akkor tudjuk, ha ismerjük a végét, vagyis tudjuk: mire ment ki a játék. A végén derül csak ki, hogy miről is szólt az egész.

Immáron öt éve foglalkozom tudományos kutatással: vizsgálom a Duna vízminőségének változását, kidolgoztam egy új típusú vízanalitikai monitoring rendszer alapjait, amit természetesen a jövőben még szeretnék továbbfejleszteni, alakítani. Sokan megkérdézik tőlem: miért lettem kutatódiák? Azért, mert számomra a tudomány, az ismeretlennel való megismerkedés, s a dolgok miértjének megválaszolása visszaadja a játék örömét. Annak az önfeledt játéknak az örömét, amit egy-egy versenyeszt, feladatgyűjtemény vagy éppen egy-egy tanulmányi verseny számomra nem tud megadni.

Azonban sajnálattal tapasztalom, hogy a mai világban a kutatóktól folyamatosan az eredményeket várják, a profitot. El kell, hogy keserítsem azokat az embereket, akik ezt várják a tudományos kutatástól, ugyanis ez az egész nem a csillogásról, a pénzről, a hatalomról és reflektorfényről szól, hanem az elhivatottságról s az új megfigyeléséről, az új összefüggés megtalálásáról. Mi, kutatók, kutatódiákok nem a sikert hajszoljuk, számunkra a legszebb a kutatási folyamat, vagyis az a leírhatatlan, csodálatos és rögzös út, ami a vizsgálatokról, megfigyelésekről és a laboratóriumi gyakorlatokról szól.

2010. január 5-én egyszer csak kiszélesedett előttem a tér, a világ, ugyanis lehetőséget kaptam arra - négy fiatal kutatódiákkal együtt - , hogy a hazámat, Magyarországot képviseljem a 17. International Conference of Young Scientists-en, ami a kutatódiákok legszínvonalasabb és legmagasabb nemzetközi seregszemléje, konferenciája. Számomra óriási megtiszteltetés és kötelesség is egyben, hogy hazámat képviselhettem egy ilyen szintű konferencián. Úgy érzem, mindent megtettem azért, hogy eleget tegyek a feladatnak. Az a kb. 1 hónap, ami volt a felkészülésre, nagyon kemény hónap volt: angol

környezetanalitikai és kémiai szaknyelvet tanultam, gyorsított tempóban folytak a kutatások, vizsgálatok, írtam a prezentációm, előadásom, vagyis összességében nagyon sokat tanultam ez alatt az egy hónap alatt. Az egy hónap alatt két felkészítőn is részt vettünk az ELTE TTK Anyagfizikai Tanszékén, ahol nagyon sok tapasztalatot szereztünk prezentációkészítéssel, kutatómódszertannal és az előadás helyes megtartásával kapcsolatban. Az indulás előtt egy héttel már készen álltam, elkészült a prezentációm, és megvalósítottam a felkészülés során kitűzött céljaimat.

Az indulás előtt nagyon izgatott voltam, úgy éreztem, hogy nagy teher van a vállamon, azonban emellett azt is éreztem, hogy ez egy óriási lehetőség mind az angol nyelv gyakorlására, mind a szakmai tapasztalatcserére, mind pedig az ismerkedésre. Legjobb barátom, Vájer Katalin azzal a mondattal búcsúzott el tőlem, hogy „Te már most is győztes vagy. Nekem Te vagy a király”. Igen, én is azt éreztem, hogy győztes vagyok, mert eljuthattam Balira, az ICYS-re. Másrészt a repülőút miatt is izgatott voltam, hiszen sohasem ültem még repülőn.

2010. április 9-én délben felszállt a repülőgép. Érzed, hogy a gép száguld veled 980-1000 km/h-s sebességgel a végtelenbe, olyan az egész, mintha egy teljesen más dimenzióban lennél: csodálatos, szép és felejthetetlen élmény. A hosszú repülőút után megérkeztünk Bali szigetére, ahol nagyon magas volt a hőmérséklet és a páratartalom. Így visszatekintve azt gondolom, sokat kaptunk ettől a két héttől: új barátokat, új tapasztalatokat, ismereteket... Azt gondolom, hogy a magyar csapat is nagyon jó, összetartó volt, egyek voltunk. S valóban egy olyan csapat volt, ahol az ember megtalálja a helyét. Köszönöm ezt a csapattagoknak: Búza Daninak, Dabóczi Matyinak, Nyári Dávidnak, Prokop Susanne-nek! Örülök, hogy megismerhettem őket, s egy hajóban evezhettem velük! Ettől a csapattól nagyon sokat kaptam: a csapatszellemet, az emberséget és a barátságot. Köszönöm, hogy részese lehettem!

Április 12-én délután az opening ceremony-val hivatalosan is kezdetét vette a 17. International Conference of Young Scientists Indonéziában, Bali szigetén. A ceremony-n megismerhettük a titokzatos és misztikus balinéz világot, kultúrát, ami nagyon magas szintű, és szerintem egy óriási érték.

Másnap kezdetét vette a konferencia, ekkor elkezdődtek a szekcióülések. Én a környezettudományi szekcióban (Environmental Science) adtam elő munkámat az ICYS

harmadik napján. Nagyon izgultam, s bevallom őszintén, féltem is, ugyanis életemben először tartottam angol szaknyelvű előadást. A 15 perces előadás véleményem szerint egész jól sikerült, a vita számomra nehezebb volt. A nemzetközi zsűri arra is rávilágított, miben kellene még fejlődnöm, hiszen ahhoz, hogy fejlődni tudjunk, fel kell ismernünk azt, amiben fejlődnünk kell, de nem elég felismerni, el is kell kezdeni az önfejlesztést. S itt szeretnék köszönetet mondani angol nyelvtanáromnak, Sáfrány Zitának, aki nagyon sokat segített az angol szakmai nyelvben, s folyamatosan koordinálta az angol nyelvű munkámat. Sokáig nem értettem, hogy a tanárnő miért íratott velünk hetente szódolgozatokat. Ezen a konferencián megértettem, s választ kaptam a miértre. Kedves Diáktársaim! Higgyétek el nekem, ha ebben a világban boldogulni akartok, akkor ahhoz angoltudás is szükséges, ugyanis enélkül nem megy.

Az előadás után tudatosult benne igazán: nem az a fontos, hogy első, második vagy éppen harmadik leszek. Hanem az a fontos számomra, hogy eljuthattam ide, valóra válthattam az álmaimat, egy kiváló csapat tagja lehettem, és megismerhettem új embereket, s rájöhettem arra, hogy a kutatódiákoknak is van egy nagy közössége, ez az ICYS.

Az előadásom napjának délutánján rendeztek egy Science Quiz-t, ahol különböző fizikai és metafizikai problémákkal találkoztunk, melyeket meg kellett oldanunk. Vegyes nemzetiségű csapatok voltak, én is egy ilyen csapatnak voltam tagja – hozzáteszem, nagyon jó volt. S hogy mi kötött minket össze? Az angol nyelv, a csapatszellem, és az, hogy valójában mindannyian egy problémát vizsgáltunk kutatásunk során, csak éppen mindegyikünk más-más szemszögből, s ez az igazán csodálatos. Nagyon boldog voltam, amikor a csapatom tagjainak sikerült elmagyarázni a Leidenfrost-jelenséget, vagyis, hogy miért járhatunk parázson.

Az elkövetkező két napban közelebbről is megismerkedhettünk a balinéz kultúrával, a balinézek hitvilágával, az oktatási rendszerükkel, a művészetükkel. Véleményem szerint a kultúrájuk és a művészetük teljesen más minőségű, mint az európai kultúra. Egy európai ember számára csodálatos, lenyűgöző és érdekes. Tanulhatnánk tőlük sok mindent: például a harmonikus és nyugodt élet titkát, aki ugyanis eljut Balira, és ott tölt két hetet, azt áthatja az a nyugalom, az a harmónia, ami ott van. S nagyon jó érzés kiszakadni a rohanó,

globalizálódó világból, ugyanis itt az ember nyugalmat talál, kikapcsolódhat. Állítom, ez a hely maga a Paradicsom.

Április 16-án, pénteken este volt a closing ceremony, vagyis a záróünnepség és a díjátadó ünnepség. Mint már elmondtam, mi valamennyien nem a díjért, az elismeréséért és a sikerét csináltuk, hanem a kutatás szépségéért, a tapasztalatokért és emberi kapcsolatokért. Számomra már az is nagy dolog volt, hogy Magyarországot képviselhettem, és valóra válthattam az álmaimat. Ne feledjük, az álmaink, önmagunk megvalósításához vezető út rögös, nehéz, így meg kell tanulnunk küzdeni, harcolni, s pont ez a szép ebben az egészben. Aki feladja az álmait, meghal – élve hal meg!

Nagyon boldog voltam, amikor meghallottam a kutatásom címét és a nevemet az ICYS díjkiosztóján. Amikor kihívnak a pódiumra, és a nyakadba akasztják a bronzérmét, mellé megkapod a diplomát - az felejthetetlen érzés. Egy világ örül veled, s joggal mondhatod el, megtetted, „amit megkövetelt a haza”. S végül international young scientist leszel. Ezek mind-mind nagyon szép dolgok, de tudod azt, hogy ez nem sikerülhetett volna a sok munka, tanulás és kutatás nélkül, valamint azon „óriások” nélkül, akik koordinálták, segítették munkádat. A barátaid, a szüleid nélkül, akik mindvégig ott álltak melletted. Amikor kimentem átvenni a díjat az én „óriásaim” is kijöttek velem a pódiumra, hiszen ők is részesei ennek a díjnak, nélkülük nem sikerülhetett volna. Ahogy Newton mondta: „Ha távolabbra láttam másoknál, azt azért tehettem, mert óriások vállán álltam.”

Ezúton szeretnék köszönetet mondani témavezetőmnek és konzulensemnek, Dr. Barkács Katalinnak, aki öt éven keresztül mellettem állt, s folyamatosan segítette, koordinálta munkámat, hálás vagyok neki az áldozatos munkájáért, önzetlen segítségéért! Köszönet illeti Dr. Illy Juditot, Dr. Rajkovits Zsuzsannát és Dr. Wajand Juditot, akik felkészítettek az ICYS-re! Köszönöm a segítséget angoltanáromnak, Sáfrány Zitának, matematikatanáromnak, Horváthné Szabó Juliannának, fizikatanáromnak, Damjanovitsné Eke Violetának, kémiatanáromnak, Hosszú Istvánnénak és iskolánk igazgatóhelyettesének, Szabó Klárának!

Köszönöm a szüleimnek és barátaimnak a támogatását, akik szintén nagyon sokat hoztátettek a munkámhoz!

Az ötéves kutatási tevékenységemre visszanézve elmondhatom, hogy most már tudom, mire ment ki a játék, hogy mi volt a cél. S emellett megtaláltam azt a csodálatos és szavakkal leírhatatlan pályát, amit egy életen keresztül szívesen csinálnék, s aminek az egész életemet szentelem, ez pedig a kémia, a természettudományok, ezekbe beleértve a kutatási tevékenységet is. Kívánom mindenkinek, hogy találja meg azt a pályát, amit egy életen át szeretne űzni, ugyanis nincs annál szebb dolog, mint amikor az ember hivatása egyben a hobbi is.

Kirchkeszner Csaba 11.H

Névsorok

Tanárok névsora

1. C. Szabóné Kocsiczki Ilona igazgató.
2. Binder Klára igh.
3. Szabó Klára igh.
4. Adorjáné Lénárt Éva
5. Árokszállási Eszter
6. Balog Valéria
7. Baradné Koch Boglárka
8. B. Kovács Ágnes
9. Bedecs Ferenc
10. Betlehemi Noémi
11. Bernáthné Szabó Adrienn
12. Blóz Róbert
13. Damjanovitsné Eke Violetta
14. Dobó Éva
15. Elekné Pálfai Andrea
16. Feil Anita
17. Fittné Szilvássy Ildikó
18. Fűrediné Nikl Aranka
19. Hádingerné Lamm Judit
20. Hermán Gábor
21. Hermánné Tóthgyi Judit
22. Hidegné Csomor Gabriella
23. Hornyánszky Christiane
24. Horváthné Szabó Julianna
25. Hosszú Istvánné
26. Kiss Gábor óraadó
27. Kissné Fiziker Renáta
28. Lehoczki Ágota
29. Mádi Anikó
30. Nagy Ágnes
31. Németh Hajnalka
32. Raits Réka
33. Rompf Gabriella
34. Sáfrány Zita
35. Stellios Simiakis
36. Strasszer Éva
37. Szabó Péter
38. Szeriné Hipszki Györgyi
39. Takács Éva
40. Varga Erzsébet
41. Varga Lászlóné Csató Ibolya

Technikai dolgozók névsora

1. Schmidt Jánosné iskolatitkár
2. Kiss Lajosné gazdasági ügyintéző
3. Fodor Veronika adminisztrátor
4. Herczeg Józsefné
5. Lacza Istvánné
6. Kiss Lajosné
7. Sáfrány Józsefné
8. Schmidt Ferencné
9. Sudár János

Osztálynévsorok

12. H osztály 2009/2010

Osztályfőnök: Damjanovistné Eke Violetta

1. <i>Ágoston Imre</i>	16. <i>Rompos Lilla</i>
2. <i>Balázs Gábor</i>	17. <i>Schmidt Ivett</i>
3. <i>Bátor Dóra</i>	18. <i>Séllei Marcell</i>
4. <i>Bosnyák László</i>	19. <i>Szabados Anetta</i>
5. <i>Cserenyecz Katalin</i>	20. <i>Szabó Marietta</i>
6. <i>Felgyői Sándor</i>	21. <i>Szabó Imola</i>
7. <i>Fenyves Fruzsina</i>	22. <i>Szalay Virág</i>
8. <i>Gyöngyösi Eszter</i>	23. <i>Szebényi Réka</i>
9. <i>Hanol Enikő</i>	24. <i>Szedmák Bálint</i>
10. <i>Kertész Evelin</i>	25. <i>Szintai Balázs</i>
11. <i>Kovács Viktória</i>	26. <i>Takács Andrea</i>
12. <i>Makk Diána</i>	27. <i>Takács Flóra</i>
13. <i>Németh Martin</i>	28. <i>Tenki Márton</i>
14. <i>Nyirati Zsolt</i>	29. <i>Vass Dorottya</i>
15. <i>Pinczés Sztella</i>	30. <i>Zámbó Gabriella</i>

11. H osztály 2009/2010

Osztályfőnök: Fittné Szilvássy Ildikó

1. Adorján Tamás	17. Fülöp Zoltán
2. Ambrus Gabriella	18. Gyöngyösi Kornél
3. Béda Brigitta	19. Heiszler Zsolt
4. Bencsik Gabriella	20. Karaszek Petra
5. Blóz Gizella Evelin	21. Kirckeszner Csaba
6. Borbély Zsuzsanna	22. Kiss Szabolcs
7. Bors Márton	23. Kovács Dominika
8. Bósz Zsuzsanna	24. Kővágó Adrienn
9. Braun Lotti Éva	25. Rácz Péter
10. Bregovics Cintia	26. Rohn Éva
11. Czinkóczki Gréta Lilla	27. Takács Kitti
12. Eigemann Nóra	28. Tóth Tamás
13. Erdélyesi Dóra	29. Vajer Katalin
14. Fazekas Dóra	30. Várnagy Andrea
15. Fodor Erzsébet	31. Vörös Szilvia
16. Fricz Hajnalka	32. Zemkó Adrienn

10. H osztály 2009/2010

Osztályfőnök: Betlehemi Noémi

1. <i>Ádám Renáta</i>	15. <i>Góczán Edit</i>
2. <i>Adorján Éva</i>	16. <i>Hermann Péter</i>
3. <i>Ambrus Adrienn</i>	17. <i>Kiszl Nikolett</i>
4. <i>Bagyinka Ágota</i>	18. <i>Kovács Botond</i>
5. <i>Balogh Alexandra</i>	19. <i>Lippai Zsombor</i>
6. <i>Balogh Evelin</i>	20. <i>Mészáros Medárd Ferenc</i>
7. <i>Berki Zita</i>	21. <i>Mikolics Dániel</i>
8. <i>Bodor Lilla</i>	22. <i>Molnár Zita</i>
9. <i>Bor Andrea</i>	23. <i>Radó Ákos</i>
10. <i>Csuta Csongor</i>	24. <i>Sárközi Fruzsina</i>
11. <i>Diószegi Tamara</i>	25. <i>Sörédi Márk</i>
12. <i>Eigemann Réka</i>	26. <i>Szintai Gergő</i>
13. <i>Fenyves Dóra</i>	27. <i>Tóth Anita</i>
14. <i>Gazdag Gabriella</i>	

9. H osztály 2009/2010

Osztályfőnök: Dobó Éva

1. Babolcsai Hajnalka	13. Kovács Milán
2. Bor Julianna	14. Merényi Adrienn
3. Bósz Éva	15. Mittler Dorottya
4. Deák Judit	16. Nagypál Anita
5. Frigyer Hajnalka	17. Németh Anett
6. Gyórfi Boglárka	18. Palló Bence
7. Hatala Karolina	19. Ritter Kristóf János
8. Horváth Flóra	20. Simon Virág
9. Horváth Vivien	21. Széles Szabina
10. Kerekes Géza	22. Szili Andrea
11. Kerner Katalin Petra	23. Tenki Dániel
12. Kolki Milán	24. Ulbert Mónika

8. H osztály 2009/2010

Osztályfőnök: Adorjáné Lénárt Éva

1. Bodó Viktória
2. Csillik Petra
3. Csipszer Bettina Eszter
4. Debreczeni Máté Bence
5. Elek Petra
6. Feil Eszter
7. Fritz Fanny
8. Hanol Kitti
9. Hegedüs Dalma
10. Karaszek Flóra
11. Kern Ivett
12. Kern Kitti
13. Kern Viktória
14. Kovács Zita
15. Ledneczki Veronika
16. Nagy Péter Szabolcs
17. Nagy Zsófia Anna
18. Oláh Dóra
19. Pach Bálint
20. Papp Márk
21. Pétersz Donát
22. Pólya Sára
23. Rohn Edina
24. Schlitzer Anett
25. Séllei Anett
26. Stölczer Kristóf
27. Sudár Szilvia Melinda
28. Szendi Nóra
29. Takács Kristóf
30. Till Petra
31. Vitéz Sára

7. H osztály 2009/2010

Osztályfőnök: Szeriné Hipszki Györgyi

1. <i>Bánoczkai Dóra</i>	15. <i>Nagy Éva</i>
2. <i>Bencze Máté Imre</i>	16. <i>Némethi Panna Dorka</i>
3. <i>Blatt Virgil</i>	17. <i>Nikl Ferenc</i>
4. <i>Bognár Richárd</i>	18. <i>Nyirati Petronella</i>
5. <i>Büttl Réka</i>	19. <i>Pintér Petra</i>
6. <i>Darázsi Panna</i>	20. <i>Rodenbücher András</i>
7. <i>Gszelmann Dávid</i>	21. <i>Ruff Márk</i>
8. <i>Horváth Csanád</i>	22. <i>Szakály Bianka</i>
9. <i>Jobbágy Nikolett</i>	23. <i>Szőke Bence</i>
10. <i>Károly Leticia</i>	24. <i>Sztakó Júlia Helga</i>
11. <i>Kárer Fanni</i>	25. <i>Tenki Zsombor</i>
12. <i>Kerner Edina</i>	26. <i>Tinnyei Petra</i>
13. <i>Körösztes Ákos</i>	27. <i>Tököli Lili</i>
14. <i>Lotz István Roland</i>	28. <i>Vakar Alexander</i>

12. A osztály 2009/2010

Osztályfőnök: Szabó Péter

1. Bencze Dorottya	18. Miholics Milán
2. Bencze Viktória	19. Morgen Ferninánd
3. Berta Viktor	20. Nagyfejeő Nikolett
4. Blatt Pál	21. Nemes Noémi
5. Bokor Livia	22. Paczolai Kinga Éva
6. Bokor Nikolett	23. Péti Ákos
7. Cziczzer Klaudia	24. Piorunowicz Kitti
8. Csikós Enikő	25. Pós Krisztina
9. Fritz Walter	26. Pölöskei Péter
10. Harsányi Hajnalka	27. Simon Bence
11. Hegedüs Ákos	28. Sóthy Szabina
12. Juhász Gábor	29. Süvöltős István
Szebasztián
13. Keszthelyi Gábor	30. Szabó Tamás
14. Klippel Gyöngyi	31. Szász Dávid
15. Lajpold Judit	32. Szűcs Ágnes
16. Magyarfalvi László	33. Virág Zoltán
17. Mezősi Judit	

12. B osztály 2009/2010

Osztályfőnök: Hidegné Csomor Gabriella

1. <i>Bíró Andrea</i>	18. <i>Máté Anna</i>
2. <i>Blézer Petra</i>	19. <i>Nagyfalusi Bettina</i>
3. <i>Cziráki Attila</i>	20. <i>Nyúl Dóra</i>
4. <i>Dobos Eszter</i>	21. <i>Patkó Nikolaus</i>
5. <i>Éberling Kitti</i>	22. <i>Radó Zsófia</i>
6. <i>Főfai László</i>	23. <i>Rodenbücher István</i>
7. <i>Fülöp Alexandra</i>	24. <i>Rompos Mónika</i>
8. <i>Hamar Petra</i>	25. <i>Sípos Hedvig</i>
9. <i>Horváth Kitti</i>	26. <i>Sörös Renáta</i>
10. <i>Horváth Róbert</i>	27. <i>Szabados Ágnes</i>
11. <i>Katz Petra</i>	28. <i>Szabó Flóra Gyöngyi</i>
12. <i>Kemény Sándor</i>	29. <i>Szekeres Dániel</i>
13. <i>Kern Orsolya</i>	30. <i>Tarnai József</i>
14. <i>Kiss Norbert</i>	31. <i>Tereki Máté</i>
15. <i>Komjáthy Dorottya</i>	32. <i>Tiringer Éva</i>
16. <i>Korpácsi Zsuzsanna</i>	33. <i>Volf Márton</i>
17. <i>Leber Kitti</i>	

11. A osztály 2009/2010

Osztályfőnök: Hosszú Istvánné

1. Balogh Anita	16. Molnár Alaxandra
2. Bán József	17. Nagy Ákos
3. Dombi Réka	18. Németh Judit
4. Erőss Richárd	19. Oláh Krisztina
5. Feil Máté	20. Pleck Bettina
6. Fenyvesi Réka	21. Russo Filuppo
7. Frast Ivett Luca	22. Szabó Kristóf
8. Haaz Levente	23. Széperdei Renáto
9. Horvai Szilárd Jenő	24. Szűcs Diána
10. Horváth Gábor	25. Takács Ida
11. Hőnyi Gábor	26. Terényi Ferenc
12. Kiss Koppány Imre	27. Vác Henriette Viktória
13. Koszorús Attila	28. Varga Barbara
14. Kovács Bence László	29. Molnár Bálint
/vendégtanuló/
15. Magyari Diána	

11. B osztály 2009/2010

Osztályfőnök: Takács Éva

1. <i>Bakonyi Boglárka</i>	18. <i>Juhász Kitti</i>
2. <i>Barnabás Bence</i>	19. <i>Juhász Mária Johanna</i>
3. <i>Bede Livia</i>	20. <i>Kubitsch Rebeka Judit</i>
4. <i>Bogdán Anita</i>	21. <i>Kurnász Lilla</i>
5. <i>Budai Ákos</i>	22. <i>Laták Bertold</i>
6. <i>Deli Kitti</i>	23. <i>Magyar Ivett</i>
7. <i>Erdei Orsolya</i>	24. <i>Máté Fanni</i>
8. <i>Ferde Orsolya</i>	25. <i>Mérges Noémi Kata</i>
9. <i>Fodor Nóra</i>	26. <i>Padi Krisztina</i>
10. <i>Gödör Kata</i>	27. <i>Schreiner Gergő</i>
11. <i>Haraszi Zsolt</i>	28. <i>Szemelác Dorina</i>
12. <i>Heizler Ingrid</i>	29. <i>Taricskó Mária</i>
13. <i>Hirt Adrienn</i>	30. <i>Tóth Ferenc</i>
14. <i>Horváth Árpád</i>	31. <i>Varga Alexandra</i>
15. <i>Hutflesz Márk</i>	32. <i>Varjas János</i>
16. <i>Jaksa Zita</i>	33. <i>Wertensohn Eszter</i>
17. <i>Juhász Kinga</i>	

10. N 2009/2010

Osztályfőnök: Hermánné Tóthegyi Judit

1. <i>Berek Flóra</i>	14. <i>Mérges Laura</i>
2. <i>Bolla Dorottya Virág</i>	15. <i>Németh Béla</i>
3. <i>Dévai Adrienn</i>	16. <i>Németh Viktória</i>
4. <i>Fábián Anikó</i>	17. <i>Őri Felicián</i>
5. <i>Gróf Evelin</i>	18. <i>Parragh Brigitta</i>
6. <i>Halász Zsófia</i>	19. <i>Payerle Brigitta</i>
7. <i>Haraszi Zoltán</i>	20. <i>Rácz Gabriella</i>
8. <i>Huzlinger Dóra</i>	21. <i>Scháb Zsófia</i>
9. <i>Kern Klaudia</i>	22. <i>Szigeti Nikoletta</i>
10. <i>Klopcsik Jennifer</i>	23. <i>Szűcs Bettina Mercédesz</i>
11. <i>Koczándi Melánia</i>	24. <i>Vájer István</i>
12. <i>Korvin Henrik</i>	25. <i>Vidács Tímea</i>
13. <i>Lacza Norbert</i>	

10. A osztály 2009/2010

Osztályfőnök: Horváthné Szabó Julianna

1. Bán Viktória	16. Leber Nóra
2. Bárdos Viktor	17. Mezősi Rachel Janka
3. Csapó Zsófia	18. Nagy Lilla Franciska
4. Fábián Ágnes	19. Nagyfalusi Norbert
5. Feil Dóra	20. Németh Éva
6. Feil Ferdinánd	21. Orosz Dávid
7. Haaz Péter	22. Somodi Jennifer
8. Halász Enikő Judit	23. Süvültős Benjamin
9. Hanol Ágnes	24. Szabó Bettina
10. Heizler Ákos	25. Szénási Noémi
11. Jenei Dániel	26. Szentkirályi Dávid
12. Kindl Klaudia	27. Sziklási Zsolt
13. Kiss Gábor	28. Tinnyi Dóra
14. Kohl Botond	29. Tóth Gergely
15. Kurnász Hedvig Dalma	30. Vadász Csaba

10. B osztály 2009/2010

Osztályfőnök: B. Kovács Ágnes

1. Balázs Gergely	16. Krizsán Anikó
2. Bárdos Bence	17. Lamm Kinga
3. Berka Fanni	18. Ledneczki Dóra
4. Bors Linda	19. Mácsai Mirjam
5. Borza Bianka	20. Makó Róbert
6. Büttl Györgyi	21. Papp Tamás
7. Debreceni Ákos Zoltán	22. Szabados Fruzsina
8. Farkas Fanni	23. Szabó Dóra
9. Feil Georgina	24. Szabó Péter
10. Gombár Szabolcs	25. Szauer Milán István
11. Horváth Petra	26. Szemes Bettina
12. Izsák Adrián	27. Tolnai Fanni
13. Katona Bence	28. Vajnai János
14. Kovács Noémi	29. Varga László
15. Köller Milán	30. Zentai Mónika

9. A osztály 2009/2010

Osztályfőnök: Rompf Gabriella

1. Bokor Gyöngyi Anna	16. Lukács Bence
2. Borsi Péter	17. Németh Ferenc
3. Bregovics Ingrid	18. Novák Patrik
4. Csire József	19. Pámer Petra
5. Ékes Edina	20. Pirgi Xénia
6. Harmat Anett	21. Ragoncsa Vivien
7. Hórits Noémi	22. Szabó Szilvia
8. Joó Dávid	23. Szakter Vivien
9. Kern Ágnes	24. Szeip Gréta
10. Koleszár Kitti	25. Tar Balázs Kristóf
11. Kosaras Adél	26. Tarczal Lajos
12. Kovács Márk	27. Vas Gábor
13. Kovács Péter	28. Veress Petra Klára
14. Kulacsik Péter	29. Vidács István
15. Lacza Dávid	30. Wahl Zoltán

9. N osztály 2009/2010

Osztályfőnök: Kissné Fiziker Renáta

1. <i>Ábrahám Ágnes</i>	17. <i>Karmacsi Laura</i>
2. <i>Árki Dávid</i>	18. <i>Katz Alexandra</i>
3. <i>Bakonyi Beáta</i>	19. <i>Katz Richárd</i>
4. <i>Barta Kitti</i>	20. <i>Kern Enikő</i>
5. <i>Bartolomaei Réka</i>	21. <i>Keserű Bettina</i>
6. <i>Bodor Bálint</i>	22. <i>Kiss Vivien</i>
7. <i>Csepregi Zoltán Martin</i>	23. <i>Ledneczki Nikolett</i>
8. <i>Farkas Krisztián</i>	24. <i>Némethi Soma</i>
9. <i>Frei Petra</i>	25. <i>Oláh Richárd</i>
10. <i>Fröhlich Virág</i>	26. <i>Padi Tamás</i>
11. <i>Fritz Szabina</i>	27. <i>Ponekker Alex</i>
12. <i>Gracza Virág</i>	28. <i>Prantner Gábor</i>
13. <i>Grósz Anna Lúcia</i>	29. <i>Rudolf Petra</i>
14. <i>Grósz Balázs</i>	30. <i>Tóth Anita</i>
15. <i>Horváth Eszter</i>	31. <i>Tóth Judit</i>
16. <i>Horváth Gabriella</i>	32. <i>Vass Barbara</i>

Felnőtt tagozatos osztályok

12. D 2009/2010

Osztályfőnök: Elekné Pálfai Andrea

1. <i>Baloghné Árva Tünde</i>	14. <i>Koleszár Zoltánné</i>
2. <i>Bán Gabriella</i>	15. <i>Komáromi Gergő</i>
3. <i>Bánóczkiné Vájer Regina</i>	16. <i>Kövecses József</i>
4. <i>Csekné Galó Hermina</i>	17. <i>Krízer Mihály</i>
5. <i>Dömény Katalin</i>	18. <i>Krizsánné Szintai Anikó</i>
6. <i>Gáti Norbert</i>	19. <i>Molnár Péter</i>
7. <i>Hora Antal</i>	20. <i>Pap Roland</i>
8. <i>Horváth Klára</i>	21. <i>Reichert Szabolcs</i>
9. <i>Horváth Margit Ildikó</i>	22. <i>Sinka Róbert</i>
10. <i>Kenessey Gábor</i>	23. <i>Stadler István</i>
11. <i>Kissné Galó Csilla</i>	24. <i>Szendrei István</i>
12. <i>Kissné Nagy Helga</i>	25. <i>Varga István</i>
13. <i>Kiss László Csaba</i>	

12. F 2009/2010

Osztályfőnök: Hornyánszki Christiane és Németh Hajnalka

1. <i>Bán Zsanett</i>	10. <i>Karácsony György</i>
2. <i>Blatt Péter</i>	11. <i>Mészáros Balázs</i>
3. <i>Cári Nikoletta</i>	12. <i>Pásztorschek Júlia</i>
4. <i>Ékes Éva</i>	13. <i>Rompos Katalin</i>
5. <i>Elek Tibor</i>	14. <i>Szabó Tamás</i>
6. <i>Hajdú Roland</i>	15. <i>Száraz Ildikó</i>
7. <i>Heiszler Roland</i>	16. <i>Széles Patrik</i>
8. <i>Horváth Júlia</i>	17. <i>Tesényi Norbert</i>
9. <i>Juhász György</i>	

11. D 2009/2010

Osztályfőnök: Feil Anita

1. <i>Ábrahám Béla Csaba</i>	12. <i>Kiss Andrea</i>
2. <i>Borbély Zsolt</i>	13. <i>Komáromi József</i>
3. <i>Csizmadia Veronika</i>	14. <i>Magyar Karolina</i>
4. <i>Farkas Szilvia</i>	15. <i>Sonntag Zsuzsanna</i>
5. <i>Farkas Zoltánné /Komáromi Mária</i>	16. <i>Szombat Regina</i>
6. <i>Füzesi Norbert</i>	17. <i>Vagyon István</i>
7. <i>Girst Péter</i>	18. <i>Vargáné Szabó Gabriella</i>
8. <i>Hegyi Adrienn Izabella</i>	19. <i>Vrancsik Mihály</i>
9. <i>Hermanné Jaksa Ildikó</i>	20. <i>Vrancsikné Bányai Judit</i>
10. <i>Jerkó Jánosné</i>	21. <i>Tóth Ferenc</i>
11. <i>Junkuncz Gábor</i>	22. <i>Ujváry Gyöngyike Mária</i>

11. F 2009/2010

Osztályfőnök: Blóz Róbert

1. <i>Balogh Angéla</i>	14. <i>Vajcs Júlia</i>
2. <i>Berta Nikolett</i>	15. <i>Ruff Zsuzsanna</i>
3. <i>Böde Erika</i>	16. <i>Simon Miklós</i>
4. <i>Farnek Attila</i>	17. <i>Stanglinszky Gyöngyi</i>
5. <i>Girst Kitti</i>	18. <i>Szabó Annamária</i>
6. <i>Halász Herman</i>	19. <i>Szabó kitti</i>
7. <i>Juráncsik Klára</i>	20. <i>Tell Róbert Istán</i>
8. <i>Kalányos Anita</i>	21. <i>Till Dávid</i>
9. <i>Köte Sándor</i>	22. <i>Váczy Éva Viktória</i>
10. <i>Kulik László</i>	23. <i>Vajda Dóra</i>
11. <i>Markó Erzsébet</i>	24. <i>Váncsodi Nikolett</i>
12. <i>Mede Zsombor</i>	25. <i>Verli Andrea</i>
13. <i>Osztermayer Brigitta</i>	26. <i>Zombori János</i>

10. D 2009/2010

Osztályfőnök: Hermán Gábor

1. <i>Bán Viktória</i>	20. <i>Laták Zoltán</i>
2. <i>Besenczi István</i>	21. <i>Légrádi Attila</i>
3. <i>Betlehem József</i>	22. <i>Lőrincsik Mónika</i>
4. <i>Brezovszki Krisztián</i>	23. <i>Makai Attila</i>
5. <i>Czári Beáta</i>	24. <i>Molnár István</i>
6. <i>Fazekas Judit</i>	25. <i>Nagy Csaba</i>
7. <i>Fillér Imréné /Bálint Erzsébet</i>	26. <i>Ónodi Nikolett</i>
8. <i>Gombos Marianna</i>	27. <i>Pál József</i>
9. <i>Grósz Krisztián</i>	28. <i>Pfeifer Kitti</i>
10. <i>Gutveiler Balázs</i>	29. <i>Pupp József</i>
11. <i>Hári László</i>	30. <i>Sáfrányné Szabó Krisztina</i>
12. <i>Harmat Péter István</i>	31. <i>Sápi Erika/Demény Erika</i>
13. <i>Hegedüs László</i>	32. <i>Simon Sándor</i>
14. <i>Horváth László</i>	33. <i>Szabó Lajos</i>
15. <i>Horváthné Acsádi Kinga</i>	34. <i>Szili Norbert</i>
16. <i>Kiss János</i>	35. <i>Tóth Zoltán</i>
17. <i>Kiss László Tamás</i>	36. <i>Varga László</i>
18. <i>Kovács János</i>	37. <i>Vasadi Balázs</i>
19. <i>Kovács Jánosné Drinóczi Zsuzsanna</i>	

Velünk történt

An illustration of an open book with a pen resting on it, positioned to the right of the main title. The book is open, showing two pages with some faint lines representing text. The pen is blue and black, lying horizontally across the bottom right corner of the book.

Ez történt velünk 2009/2010-ben – 7. H

Leendő osztálytársainkkal első alkalommal 2009 májusában találkoztunk egy vidám gyermeknapj összejövetelen. 2009. szeptember 1-jén részt vettünk az évnyitón, ezt követően Cseresznyésbe indultunk az erdei iskolába. Megismertük egymást és tanárainkat. Különböző programokon (rendőrségi fegyverbemutató, tantárgyakhoz kapcsolódó vetélkedők, mulatságos társasjátékok Imre bácsi – Julcsi apukája – irányításával, éjszakai túra, 2 éjszaka alvás nélkül!) vettünk részt, ahol jól éreztük magunkat. Szeptember 3-án csatlakoztunk a többi osztályhoz a strandon, ahol különböző sportágakat próbálhattunk ki. Szeptember 4-én elkezdődött számunkra is az iskola. Megismertük új tantárgyainkat, közülük néhány elég nehezen ment. Teltek a hetek, és elbúcsúztunk egy osztálytársunktól, Darázi Pannától, mert Írországba ment tanulni, de visszavárjuk. Néhány héttel később jött egy új osztálytárs: Tököli Lili, aki Pécsről költözött városunkba. Büszkék vagyunk: Sztakó Júlia Helgára, mert 4. lett megyei nyelvtan versenyen, Szőke Bence kitűnő tanulmányi teljesítményére és országos 22. matematikai helyezéssére, All Star csapatunk (Tinnyei Petra, Kárer Fanni, Szőke Bence, Szakály Bianka, Horváth Csanád, Nikl Ferenc) országos 2. helyezéssére a Kárpát-medencei MATEKGURU versenyen, Ruff Márk futballteljesítményére. Ősszel kórustáborban volt három osztálytársunk: Némethi Panna Dorka, Pintér Petra és Büttl Réka. Áprilisban pedig a keszthelyi Helikonon vettek részt szép eredménnyel: ők is hozzájárultak a kórus bronz minősítéséhez. A félévi bizonyítványosítás után jött egy újabb diák, Lacza Virág a Bezerédj Általános Iskolából.

Az osztályban tapasztalható mindennapi vidám hangulatról Bencze Máté (aki melleleg éles eszű matekos is!) és Rodenbücher András, illetve a már megszokott, mégis különös kacajú Pepi (Nyirati Petronella) és a művészi érzéket birtokló Pandorka (Némethi Panna Dorka) is igyekezett gondoskodni.

Meghatározó volt közösségünk életében a büntetések sorozata, kezdve az osztályban történt hógolyózással a termünkből való kitiltásig (1-2 hétig csak tanári felügyelettel tartózkodhattunk a tantermünkben, így szünetekben a folyosón „csöveztünk”). Az osztályban állítólag a pletykálgodás az egyik fő gond, de ezen igyekszünk javítani a jövőben.

Részt vettünk a “Drogmentes Magyarországért” maraton paksi szakaszán, amelynek során alaposan eláztunk. Utána az ESZI Sportcsarnokban láthattunk előadást a drogok káros következményeiről, s egy közös eskütétel után „Drogmentes kapitány”

oklevelet kaptunk. Nemrég került sor a leendő 7. évfolyamnak megrendezett gyereknapra, ahol különböző feladatokkal vártuk őket. Osztályfőnökünk nagyon elégedett volt talpraesett szervezésünkkel, a vetélkedő állomásain nyújtott felelősségteljes játékmesteri tevékenységünkkel.

Az utolsó hetekben a jegyeink javítására törekedtünk, bár voltak köztünk olyanok is, akik megpróbálták elbliccelni az utolsó dolikat, feleléseket. Az évfolyamra készült rádiós műsort is mi vettük fel az iskolai stúdióban. Osztályfőnökünkkel, Szeriné Hipszki Györgyi tanárnővel a következő év elején megyünk el osztálykirándulásra. Igyekszünk jövőre nem Az Iskola Réme osztály lenni!!!!

Írta: Büttl Réka, Pintér Petra, Sztakó Júlia Helga, Tinnyei Petra

Élménybeszámoló – 9. N

Ez az év számunkra jelentősebb volt, mint sok más osztálynak, mivel mi befejeztünk egy sulit és már kezdtünk is egy újat. Nehéz volt elszakadni a jól megszokott közösségünktől, hátrahagyni 8 évet, mely során annyit változtunk. Vártuk is, de féltünk is az új iskolaévtől: vajon kik lesznek az új osztálytársaink, milyenek lesznek, mennyire lesznek szigorúak az új tanáraink... Aztán megtörtént a „**nulladik típusú találkozás**” ☺

Az idei tanévben sok mindent tanultunk, szerelem-barátság és néha tanulmányok terén is. N-esnek lenni felemelő, mégis időnként nyomasztó, ugyanakkor izgalmas, újszerű érzés.

A gólyatáborban kezdődött a történetünk, és azóta is buzgón gombolyítjuk fonalunkat. Megismerkedés, egymás méregetése, megkönnyebbülés, hogy itt is jó fejek vannak...

Az idei tanévben mi voltunk a műsorfelelősök - van köztünk néhány színészpálánta, aki nem fél a mikrofontól, ezért örültünk a lehetőségnek.

A Vak Bottyán napi programon meg is nyertük a mesemondó versenyt - azóta is gyakoroljuk a mesemondást...: „ - Képzelve tanárnő, azért nem tanultam, mert... ☺” Osztályfőnökünk csak dokumentálja, dokumentálja hiányzásainkat. Több száz kilométert megtett már az épületben, miközben minket kergetett...

A gólyaavató fergeteges kavalkádján kaptunk csokis pelust és WC papír múmiákká változtattak minket, cserébe házi készítésű verset és tiszteletet adtunk a végzősöknek.

Ezután a szürke hétköznapok követték egymást, egészen Bécsig, ahol a rossz idő ellenére nagyszerűen éreztük magunkat. A csokis eper és az adventi fergeteg elfelejtette velünk a sok-sok dolgot, a „tanulj már, ne csak lazálj” szövegeket.

Fotóblogunk a világhálón hirdeti jókedvünket, dokumentálja közös ténykedéseinket. Bécsből hazatérve ismét fejest ugrottunk a tankönyvek csodás világába, s csak úgy repült velünk az idő. Napról napra csiszolódtunk össze és még az időjárás kedvező változása is hatott hangulatunkra. Lassan kézhez kaptuk a pedagógus napi ünnepség skiccét. Lelkesen gyakoroltuk szerény kis műsorunkat, ha kellett, minden nap. Az előadás nagy sikert aratott. Csak ekkor vettük észre, hogy mennyire összekovácsolódott az osztály. Kezdtük sarokba hajítani a könyveket, és gőzerővel készültünk az osztálybulira, ami egy 35 fokban megrendezett szalonnasütés volt.

Lezártuk az évet, új barátságokat kötöttünk, jobb-rosszabb jegyeket szereztünk és széles mosollyal vetjük bele magunkat mindannyian a paksi nyárba.

Horváth Eszter

Élménybeszámoló – 9. H

Egy kicsit a múltból...

2007-ben a cseresznyési gólyatáborban találkoztunk először. Itt készült punk gólyás zászlónk, ami azóta is faliújságunk egyetlen díszje. Osztályfőnökünk néhány alkalommal felhívta a figyelmünket, hogy elférne még mellette valami, de a zászló annyira csodálatos, hogy nem akarjuk mással elrontani. A gólyaavatón a tizenkettedikesek „áldozatai” voltunk. Eleget tettünk „kegyetlen” kéréseiknek, lufit borotváltunk, és meghatározhatatlan dolgokat ettünk egymással. A diáknapon rockit táncoltunk, amit (nem) sokan élveztek. Azóta nagyon sok élménnyel gazdagodtunk. Rendszeres színházlátogatók lettünk, felejthetetlen darabokat néztünk meg közösen... De a legemlékezetesebb az idei volt, jún. 2-án a Vígyszínházban néztük meg a Hegedűs a háztetőn című musicalt. 2009-ben mi nyertük meg a diáknapot, amire nagyon büszkék vagyunk. Tanulmányi átlagunk minden évben felülmúlja a legtöbb osztályét. Továbbra is szeretnénk dobogósok maradni. Sokan indulnak matek-, kémia-, fizika-, helyesírás- és szavalóversenyen. Szép eredményekkel büszkélkedhetnek valamennyien. Vannak jó sportolók

és művészelke is, akik zenélnék, rajzolnak, táncolnak a tanulás mellett. Nyelvvizsgákkal is dicsekedhetünk, sőt sikeres érettségi vizsgát is tettek páran. Nagyon várjuk a következő tanévet, mert vár ránk egy prágai kirándulás... Mert mi megérdemljük!

Mittler Dorottya

Első évünk a gimnáziumban – 9. A

Az általános iskolai évek után egy számunkra teljesen ismeretlen környezetbe léptünk. Az első együtt töltött iskolai napunk előtt a cseresznyési gólyatáborban ismerhettük meg egymást. Szeptember végén került sor a gólyaavatásra, ami nem mindennapi élményeket tartogatott számunkra. Ahogy telt az idő, egyre inkább kezdtünk beilleszkedni a gimnáziumi életbe, és így mi is közelebb kerültünk egymáshoz. Több iskolai rendezvényen is részt vettünk. Például október 23. alkalmából megtekintettük az 56 csepp vér című filmet a VMK-ban. A karácsonyi műsort a mi osztályunk készítette, ahol osztályunk tanulói verseket mondtak. A Valentin napi zeneküldést is mi rendeztük kisebb-nagyobb sikerrel.

Az első osztálykirándulásunk Pécsen volt. Az első napon a Mecsextrémbe voltunk, ahol mindenki kipróbálhatta a kötélpályát és a többi játékot. Este moziba mentünk, ahol mindenki kedvére választhatott a filmekből. A másnapot városnézéssel kezdtük. A rossz idő ellenére mindent megnézhattunk, amit akartunk. A délutáni szabadidőnket az Árkádban tölthettük, ahol mindenki kedvére vásárolhatott. Élveztük a kirándulást, mivel az osztály még közelebb került egymáshoz, de tovább is tarthatott volna.

Így telt az első évünk a gimnáziumban, nagyon elfáradtunk, ezért már mindenki alig várja a nyári szünetet, hogy jövőre kipihenten kezdhesük az új tanévet.

Szakter Vivien (9.A)

Élménybeszámoló – 10. A

2008. 09. 01. 7 óra 45 perc, 105-ös terem, 9/A ...

A főhadiszállás.

Még 30, többnyire ismeretlen, de természetesen a „kiképzőmesterek” számára ígéretes „katona”. Még 30 kicsit megszeppent, de szorgalmas (?) diák a padokban.

Tanárainknak hála, azóta is 30-an (de már egyáltalán nem megszeppenve!) ...ülünk a padban.

Persze, mindannyian értelemtől sugárzó arccal, kíváncsi tekintettel!

„A” osztály lévén bővelkedünk matek-, fizika-, biológia- és kémiatehetségekben. Több tanuló is jelentős eredményeket ért el matematikaversenyeken. Voltak versenyzőink fizika- és prózamondó rendezvényeken is, akik szintén sikeresen vették az akadályokat.

De azt hiszem, nem csak a reál- és természettudományi tantárgyakat kell említenem, hiszen nyelvtudásunk is igen kiemelkedő. Bár csak két éve vagyunk gimnáziumunk diákjai, mégis többen rendelkezünk sikeres angol vagy német nyelvű érettségivel, nyelvvizsgálóval.

Fontos megemlítenem, hogy a 10.A osztály diákjai közt tehetséges sportolók is vannak, akik a köztudottan szorgalmas tanulásuk mellett a pályán is nap mint nap helytállnak. Vannak vasakarátú focistáink, fanatikus kosarasaink, tehetséges röplabdázóink, teniszezőink, egy karatemesterünk és egy sikeres sakkozónk is. Természetesen azt is el kell mondanom, hogy nálunk vannak a legszebb táncos és twirlinges lányok. Ezenkívül akadnak még bicikli- és motorőrültek is az osztályban és többen az iskola énekkarának kiemelkedő tagjai.

Közösségnek sem utolsó a mi osztályunk. És ebben oroszlánrésze van osztályfőnökünknek. A 10.A egy életvidám osztály, tele egyéniségekkel. Egy osztály, ahol a tanárok is sokat tudnak nevetni, és még sokat is fognak, hiszen még két évig edződünk a 105-ös terem falai közt.

„Kiképzésünk” két év múlva véget ér. Hogy aztán bátran, célokkal „felszerelve” vágassunk neki az élet harcmezejének.

Orosz Dávid

Ez történt velünk... – 10. N

Az évünk nagyon jól kezdődött. A tavalyi szétszórt közösségből idén már egy összetartó osztály lett. Nálunk is voltak, vannak és lesznek rosszabb időszakok, de ezekből mindig próbálunk közösen kilábalni. A kevés fiú miatt nagy a lány elnyomás. A sok lánynak köszönhetően több a konfliktus is, s ez gyakran sértődésbe torkollik. Szerencsére mindig kibékülünk egymással. Ez szorosabbá teszi a kapcsolatokat.

Az iskolában sok közös program van. Az első közösségi feladat idén a diáknap volt. Klaudia nagyon finom paprikás krumplit főzött az osztályunknak. Jenna is sok pontot szerzett szép hangjával. Ezután a torna következett. Nagyon jól teljesítettek osztálytársaink, pár apróbb hibával. A zenehallgatásos feladat kicsit nehezebben ment, nem nagyon ismertük fel a régi népies dalokat, de jókat neveltünk. A puzzle elég jól sikerült, ki tudtuk rakni a képeket, és a kérdésekre is helyesen válaszoltunk. Amikor véget értek a feladatok, át kellett menni az ESZI-be, hogy a legjobb produkciókat előadják a diákok. Sok jó élménnyel ért véget a nap.

A tanulmányi eredményeink nem mindig tükrözik az osztály magatartását, mert amilyen jók vagyunk, olyan lusták is. Szeretünk több mindent a véletlenre bízni. Az osztályfőnöki órák mindig nagyon jól telnek, sokat beszélgetünk és nevetünk Judit nénivel. Az osztályból több tanuló szokott részt venni különböző versenyeken, fellépéseken.

A 2010. április 12-én megrendezett Pákolitz szavalóversenyen két lány vett részt az osztályból: Berek Flóra és Németh Viktória. Nagyon ügyesek voltak.

A tavaszi randevún, amely 2010. április 21-én került megrendezésre, Németh Viktória és Klopcsik Jennifer vettek részt. 2010. április 22-24 között a Keszthelyi Helikoni Ünnepségre az iskolai énekkarral Viki és Jenna is ment. Az énekkarral bronz minősítést nyertek. Jenna könnyűzene-ének kategóriában szintén bronz minősítést ért el.

2010. április 29-én a végzős diákok bolondballagása volt. Minden tizenkettedikes elég viccesen nézett ki. Sokat hülyéskedtünk velük. Volt, aki vizesen, borotvahabosan ment haza átöltözni. Az a nap is véget ért.

Az osztállyal idén 2010. május 13-14-én Egerbe mentünk kirándulni. A buszon rengeteget neveltünk, már ott jól éreztük magunkat. Amikor odaértünk, elmentünk a szállásra. Először nem nagyon tetszett a hely, de végül megszoktuk. Volt másfél óra szabad program, addig mindenki megebédelt. Utána elindultunk a közös kultúrprogramokra. Meglátogattuk a város központi terét, a Dobó teret. Ott áll a Városháza és a Minorita templom épülete. A város egyik jelképe a tér közepén felállított Dobó szobor. Következő állomásként a Bazilikát tekintettük meg. Nagyon szép volt. Azután a Minarethez mentünk. Magas törzsén belül 97 csigalépcsőfok vezet fel a körekélyre, amelyet vaskorlát övez, a kőszüveg hegyét félhold és kereszt díszíti. Az osztály fele felmászott. Gyönyörű volt a kilátás. Örök élmény marad azok számára, akik felmentek. Amint ott végeztünk, elkezdett szakadni az eső. Siettünk át a Kopsik Marcipánia és Harangöntő Házba. Hihetetlen volt, hogy az a sok csodás dolog mind marcipánból készült. Gyönyörűek voltak! Utána bementünk egy kis boltba, ahol apró

ajándékokat tudtunk venni, amik marcipánból készültek. Közben elállt az eső. A következő állomás az egri vár volt. Amikor odaértünk s a tanárnő megvette a jegyeket, újra elkezdett esni. Mindenki ment, amerre csak látott, kerestük a búvóhelyeket, nehogy még jobban megázzunk. Amint egy kicsit elállt az eső, aki akart, körbejárhatta a várat. Nagyon nagy volt, és szép is. Következett a szabad program. Visszamentünk a szállásra. Megbeszéltük, ki mit szeretne csinálni. Többen ottmaradtak filmet nézni, beszélgetni. Voltak, akik a plázába mentek. Az éjszaka nagyon jól telt. (Ezt a fotók is bizonyítják!) Néha kicsit féltünk, mert voltak kisebb-nagyobb ijesztgetések, de ez még izgalmasabbá tette az esténket. Másnap reggel fél 7-kor ébresztő volt. Megreggeliztünk, és el kellett hagyni a szállást. Elindultunk Szilvásváradra a Szalajka-völgybe, de amikor megálltunk tankolni, rájöttünk, hogy mégse kéne menni, mert már megint lóg az eső lába. Így közös megegyezéssel a plázába indultunk. Nézelődtünk, vásárolgattunk és megebédeltünk. Fél 2-kor a csillagvizsgálóba mentünk, meghallgattuk az előadásokat. Ez a „torony” csupán 53 m magas. Sok érdekességet láthattunk, hallhattunk. A torony 9. emeletén az ún. Camara obscura, azaz „sötét kamra” található. Ez a szerkezet nem más, mint egy nagy, film nélküli „fényképezőgép”, amely a szobában lévő fehér asztallapra vetíti a város élő képét. Élőben végignézhettük, mi folyik a városban. Sajnos eljött az idő, haza kellett indulni. A hazafelé vezető út is nagyon jó volt. Rengeteg élménnyel gazdagodott az osztály.

Röviden és tömören ennyi minden történt a 2009-2010-es tanévben. Nemsokára vége az iskolának. Bár várjuk már a szünidőt, de reméljük, hogy az elkövetkezendő évek is legalább ennyi izgalmat és örömet rejtegetnek számunkra.

Klopcsik Jennifer és Gróf Evelin

Egy kis kiruccanás – 10. H

2009. október 1. Ezen napon indult rövid, de élmény dús kirándulására a 10.H osztály.

Az út alaphangulatát nagymértékben meghatározta a buli járatunk állapota. Egy-két hegynek felfelé sokunk fejében megfordult a gondolat: „Lerobbanunk? Be kell tolni?” Fő úticélunk Sopron volt, de mivel ez a kiruccanás egy iskolai kirándulás keretein belül zajlott, nem lehetett kihagyni az éppen útba eső történelmi helyszíneket. Így jutottunk a híres

„Csikócsőr” várhoz. Igaz, hogy a hegy oldalába vésett lépcsőn majdnem hátrafele gurultunk, de azért mindenki épségben megúszta a nagy hegymászást és várnézést. A következő állomás Pannonhalma volt. Valószínűleg erről a helyszínről hirtelen mindannyiunknak a Medi nagy esése jut eszébe.

A nap másik örök emlékét egy cica okozta. Fáradtan, nyűgösen, napon aszalódva vártuk, hogy végre bejussunk a Festetics kastélyba, amikor az udvar egyik bokrából egy nagy macska ugrott elő zsákmányra vadászva. Ezúttal egy szegény galamb esett áldozatául. Estére meg is érkezünk Sopronba a szállásunkhoz, viszont azzal nem számoltunk, hogy egy hosszú, meredek lejtőn kell felcipelni a cuccokat. A lányok ekkor már nagyon bánták, hogy elhozták azt a második bőröndöt is. Persze a két kísérő tanárnőnk jót nevetett rajtunk. Velünk utazott természetesen az osztályfőnökünk, Betlehemi Noémi tanárnő, és ha már Sopron, akkor jött velünk Kissné Fiziker Renáta tanárnő is. Nekünk csak Rencsi. Később a városban találkoztunk Rencsi mamával és Rencsi apukával is. A szállásunk pont ideális volt az esti bulizáshoz. Persze 11-kor már takarodót fűjtünk, és csak málnaszörpöt és vizet fogyasztottunk. Egyáltalán nem zavartuk az éjjeli-ór nyugalomát, és nem mászkáltunk ajtót csapkodva az egyik szobából a másikba.

Reggel 7-kor mindenki frissen és üdén ébredt, tele energiával. Az új napot egy rövid kis vonatozással nyitottuk, ami elvitt minket a Fertő tóhoz és a határhoz. Mindenkit akkora lázba hozott a táj látványa, hogy épp csak a nagy hideg miatt nem aludt el a döcögős úton. Az már megint csak kicsit nagyobb vidámsággal járt, hogy egy előadás közben sorra megszólalt mindannyiunk telefonja a határnál. A vonatozás és egy kőfejtő meglátogatása után végre ebédidő lett. Még a nap is kisütött. Szerencsére az étterem mellett volt egy aranyos kis játszótér, ahol persze páran (főleg Fruzsina és Andy) visszazuhantunk gyermekkorunkba, és teljes összhangban egymással kiegyenlítettük a mérleghintát.

A délután sok utazással és sétával járt. Múzeumból múzeumba vándoroltunk, de azért estére kaptunk egy kis időt szabad programra. Ha még nem sétáltunk volna előtte eleget, még ezt az időt is gyógyszertár és éjjelnappali keresésével töltöttük. Műanyag poharakat szeretünk volna venni, hogy finomabb málnaszörpöt keverhessünk, de sajna az egyetlen boltban, amit találtunk, nem árultak poharat. Mivel nem vagyunk egy visszafogott, elveszett banda, végigjártuk az összes gyorskajáldát pohárért koldulva. Annyira sikeresek voltunk, hogy még túl sokat is kaptunk, plusz még szívószálakat is.

Ezután egy kis plázázás következett, ahol beülhettünk a moziba vagy nézelődhattunk a butikokban. A fárasztó nap után megint csak nem volt kedve senkinek sem hajnali ötig trécelni és partizgatni a szálláson. Mindenki hamar lefűrdött és a saját ágyában aludt el. Ami igaz az igaz, a fiúk olyannyira kiakasztották a szegény, gyenge idegzetű éjjeli portást, hogy rájuk rontott a szobájukban olyan nagy intenzitással, hogy a fiúk megszólalni sem mertek. Valószínűleg túl hangosan horkoltak, és az lehetett a probléma. Eltelt a második és egyben utolsó együtt töltött éjszakánk is. Reggel mindenki összekapta a kis motyóját, és elindult a buszhoz, és a mi morcos, zsémbes sofőrünkhöz.

Az utolsó napunkat is jól kihasználtuk. Hazafele egy kis kerülővel betértünk Kőszegre, ahol szinte az egész napunkat töltöttük. Többek között megnéztük a Jurisics várat, a Vármúzeumot, a Jézus Szíve templomot és a Hősök tornyát. Az ebédet egy nagyon kellemes középkori stílusú vendéglőben fogyasztottuk el. Miután mindenki jóllakott és megpihent, egy újabb nagy túrára adtuk fejünket. Felsétáltunk a Kálvária-dombon a Kálvária kápolnához. Mivel az osztályba sok izmos sportoló fiú jár, akik még udvariasak is, pár lányt a hátukra vettek, és ők így mászták meg a nagy dombot. A lányok persze élvezték a helyzetet, és hálásak voltak a fiúknak. Ez volt a kirándulás utolsó, egész csapatot összefogó mozzanata. Természetesen egy kirándulás sem kirándulás Mc-i nélkül, így mi is betértünk uzsonnára.

Az osztálynak van persze egy diszkópatkány csapata, akiket még ez a 3 nap sem tudott lefárasztani alig pár óra alvással, így ők közösen elmentek, és itthon, Pakson az egyik szórakozóhelyen megünnepelték a nagyon kellemes és nevetésekkel teli osztálykirándulást.

Mindent összefoglalva az együtt töltött 4 évünk legjobb kirándulását tudhatjuk idén a hátunk mögött. Ehhez nem kellett más, mint egy jó helyszín, egy jó osztályközösség és két jó fej tanár.

Bor Andrea 10. H

Élménybeszámoló – 11. A

Ebben a tanévben a legnagyobb élményünk az osztálykirándulás volt. 2010. május 27-29-ig három napot töltöttünk Debrecenben. Első nap felfedeztük a város egyik szépségét, a Nagytemplomot, majd másnap a Hortobágyi Nemzeti Parkba tettünk látogatást. Itt

megtekintettük a madárkórházat és az állatparkot. Végül eljött a kirándulásunk utolsó napja, amikor kipihentük az utazás fáradalmait a hajdúszoboszlói élményfürdőben.

Élveztük az erőmű-látogatást is, nagyon érdekes volt. A látogatóközponton kívül megnézhattuk még a turbinagépházat és az 1-es és 2-es reaktort is. A látogatást végül a radioaktív hulladékgyűjtő megtekintésével fejeztük be.

Nagy élmény volt a sárkányhajózás, melyen már 3. éve első helyezést értünk el.

Dombi Réka

Élménybeszámoló – 11. B

A mi osztályunkba 33 tanuló jár, és persze hozzánk tartozik egy nagyon rendes, kedves és barátságos tanárnő is, aki jelen esetben az osztályfőnökünk, Takács Éva tanárnő.

A 11.B osztály nem nevezhető mintaosztálynak, de sokat fejlődtünk az évek folyamán, nagyon segítőkészek, összetartóak lettünk, különösen ha egymásról van szó, vagy esetleg dolgozat van kilátásban, és most már a tanórák alatti csend sem okoz akkora problémát, mint pár évvel ezelőtt. Volt, amikor el kellett búcsúznunk valakitől, s volt, amikor új osztálytársnak örülhettünk.

Az iskolai szereplésekben mindenki kivette a részét. Rebeka, Feri és Fanni különösen érdekelt a történelmi versenyekben, de Eszti és Ingrid is bemutatta munkáját az iskolai pályázaton.

Jól mutat az osztályképen a sok csinos, jó kinézetű, sportot űző osztálytársam is, mint például Zsolti, a mi sztárfocistánk, de ide sorolnám még Gergőt és Bertit is, hiszen ők is focival foglalkoznak szabadidejükben. Rajtuk kívül megemlíteném még Bencét, aki bokszol, valamint szerény személyemet is. Én a sárkányhajózást választottam, és 2010. június 4-én a Dombori Sárkányhajó fesztivál keretein belül a Vak Bottyán Gimnázium csapatával aranyérmert szereztünk az iskolák közötti versenyben.

Ebben az évben lehetőségünk akadt eljutni Prágába. Nagyszerű kísérőink voltak Fittné Szilvássy Ildikó tanárnő és férje, és természetesen Takács Éva tanárnő és férje személyében. Azt hiszem, elmondhatom az egész osztály nevében, hogy remekül éreztük magunkat a felnőtt kísérettel, mindenki nagyon vicces és engedékeny volt, jól megértettük egymást, és szívesen visszamennénk, hiszen Prága gyönyörű hely! A Prágában töltött napokban sok helyre jutottunk el, megnéztük a zsidónegyedet, a Szent Vitus székesegyházat,

valamint a főtéren remek üzletek vártak bennünket. Mindenki élményekkel és sok-sok ajándékkal, csokival és persze sörrel tért haza! Azt hiszem, mostanra már összeszokott az osztály, mindenki megkomolyodott a maga módján, és így magunk mögött tudhatunk egy fantasztikus kirándulást és egy élményekben gazdag tanévet.

Én így láttam a 11.B 2009-2010-es tanévet. Mindenki van valami értékes, amit egyre jobban lehet látni, és most már meg is tudjuk becsülni egymást. Én ebben a tanévben éreztem magam eddig a legjobban, hiszen azok az osztálytársaim, akik eddig nem mutatták meg, kik is valójában, most bátran kibontakoztak, és számomra nagy öröm volt látni a mosolyt az arcukon!:)

Szemelácz Dorina

Létezőnk, és élvezzük. Így szép! – 11. H

Lehet, hogy okosabbak is lehetnénk, csak akkor nem biztos, hogy szállnának ránk a lepkék.

5 éve együtt! A frissen elballagott 12.H-sokat leszámítva elmondhatjuk magunkról: ebben a szent pillanatban mi vagyunk a gimnázium - matuzsáleme. Életünk utolsó belső vizsgája és remélhetőleg első és egyetlen érettségije között félúton ez a 32 diák nagyon - nagyon különbözően élte meg a 2009-2010-es tanévet.

Akadnak, akik végiglebegtek egy nyugalom tíz hónap reményében az egészet. Élvezték az utolsó ellazítható év minden nyugalom ebédszünetét, kanapén keresztülfetrengett lyukasóróját. Szerintem ennek is megvan a fílingje. Érdemes kihasználni ezeket a pillanatokat, még így utoljára, együtt. Mert jövőre ugyanitt, ugyanilyenkor már nem lesz időnk végignyúlni a heverőn egymás hegyén-hátán!

Mások, céltudatos ember/osztálytársaink már szorgalmasan készültek az előrehozott érettségijeikre. (Persze a legtöbben csak az utolsó néhány hónapban/hétben fogták fel: ez most tényleg komoly! Fehér ing, zakó, gyomorideg és/vagy szőlőcukor tartalékba. Legrosszabb esetben, mikor már kikristályosodott bennünk a tudat: nem fog menni; megkínálhatjuk vele a vizsgáztató tanárokat, majd lemondóan, megköszönve a

lehetőséget kicsoszogunk a teremből.) Szerencsére az előbbieken senkinek sem kellett túlesnie!

A legtöbben törték magukat a siker reményében- a szó legszorosabb értelmében, sajnos. „Gyilkos” kidobózásoknak és táncórai eséseknek köszönhetően kinek-kinek keze-lába bánta.

A VBG falain kívüli élet talán ismeretlen ága a tudománynak egyesek számára, ám igaz, ami hamis: „a fiúk a lányokkal táncolnak reggelig”. Legyen szó akár Tűzvirág-előadásról, akár Bongós Vegyes Vágott okán átpartizott éjszakáról.

Boldogság, hogy elértük azt a szintet, amikor már nem csak iskolaidőben lógunk együtt kényszerből, mert „muszaj” meg „ajh, mikor mehetek már haza”-alapon, hanem péntek esténként beülünk ide-oda.

Persze ehhez olyan programok is szükségeltettek, mint amilyen a prágai osztálykirándulás is volt! Három nap Csehország knédivel, sörrrel (hmm-hmm) és piros villamosokkal. Egy olyan országban, ahol a lager olcsóbb az ásványvíznél, nem lepődhet meg az ember holmi csontokkal kidekorált templomokon vagy olyan tornyokon, ahol a bábok kalapáccsal püfölik egymást az ablakból!

A tanév hozott néhány változást. Ilyen volt a kilépő cetlik hivatalba lépése is. Az már emberfüggő, ki, miért és mikor, de az tény, hogy a 11.H hamar a nyakára hágott a papírkáknak. Esélyes, hogy mi voltunk a „legmohóbbak”. De ha menni kell, akkor...

Hogy milyen érzés 11.H-snak lenni? Fél évtized alatt kialakultak olyan baráti társaságok, amik egy kis szerencsével szétrobbanthatatlanok lesznek, és ha minden jól alakul, 80 évesen együtt csápolunk majd át archív Supernem - koncertfelvételeket az „öregkóterben”². (Néhány refrén teljesen más töltetet kap 62-63 év távlatából...)

„Ha nem baj, én is megpróbálok. Van célom, és van irányom. Van más vonal, alternatíva, ami előtt bekrakol a klíma. Mindig megújítom magam, bennem napenergia van. Nem lépünk Isten helyébe. Egy a jelszó: Tartós béke!”

„Énekeljük el azt, hogy vége! Nem járunk ki többet rétre. Nem úszunk többet a strandon, és nem borozunk már többet a gangon.” Pedig dehogynem.

Várnagy Andrea, 11.H

Rólunk írták

Rólunk írták

Sokféle témával foglalkoztak a kutató diákok

PAKS Több mint tízéves hagyományra tekint vissza a Vak Bottyán Gimnázium magyar kultúra napja alkalmából rendezett Vak Bottyán Tudományos Diákköri Találkozója, melyet idén városi szintűre bővítettek. A téma-választás rendkívül színes volt, a labdarúgás történetével, Kelta mitológiával, középkori járványtörténettel, illetve az elektrokardiográfiával foglalkozó írás is született. A dolgozatokat értékelő zsűri tagjait a témák ismeretében kérték fel. Volt köztük orvos, pedagógus, erdőműves szakember.

Az értékes pályamunkák mellett érdemelték ki a zsűri elismerését, örömmel állapítottuk meg, hogy az eddigiek közül az idei rendezvényünk volt a legszínvonalasabb – foglalta össze C. Szabóné Kocsiczki Ilona igazgató. Elmondta, hogy három diákjuk Zalaegerszegen részt vett pályamunkájával a Kutató Diákok Országos Egyesülete által szervezett regionális tudományos diákköri konferencián. Valamennyien továbbjutottak az országos döntőbe. ■ V. T.

Tolnai Népujság – 2010. január 28.

Speciális program a gimnáziumban

Tehetséggondozásra és felzárkóztatásra nyert támogatást uniós pályázaton a Vak Bottyán Gimnázium. Az elnyert tízmillió forintot versenyek szervezésére, eszközbeszerzésre, továbbképzésre fordíthatják.

Kirchkeszner Csaba a napokban Balin képviselte Magyarországot a Conference of Young Scientists nemzetközi döntőjén a környezetvédelem szekciójában, vizualitikai monitoring rendszerének bemutatásával. Bor Julianna a Kárpát-medencében élő középiskolásoknak meghirdetett nemzetközi matematikaversenyen harmadik helyezést ért el, valamint bejutott az Arany Dániel matematikaverseny országos döntőjébe. Tereki Máté 2009

végén a TUDOK regionális fordulójában, majd márciusban az országos döntőn is első lett, területe a történelem. Kimagaslóan tehetséges fiatalok, mindhárman a Vak Bottyán Gimnázium diákjai, akiknek sikere annak is köszönhető, hogy iskolájuk nagy hangsúlyt fektet a tehetséggondozásra. Programjukat egy sikeres pályázatnak köszönhetően most még hatékonyabbá tehetik. A Társadalmi Megújulás Operatív Programban benyújtott pályázattal tízmillió forintot nyert a gimnázium, amelynek jelentős részét a pedagógusok szakmai-módszertani továbbképzésére fordíthatják. Emellett a támogatás lehetőséget ad arra, hogy városi, majd megyei szintűvé szélesítsék az iskola készség- és képességfelmérést

szolgáló Bottyán Tudományos Diákköri Konferenciáját, valamint a Pákolitz István vers- és prózamondó versenyét. Közel egymillió forintot kis értékű, elsősorban a természettudományos oktatásban használható eszközök vásárlására fordíthatnak, amelyekkel segítik diákjaik felkészülését az emelt szintű érettségire, versenyekre, pályázatokra. A tehetséggondozás mellett a felzárkóztatást is támogatni hivatott a pályázat. A különböző célcsoportoknak egyéni fejlesztési tervet készíthet az iskola, például élsportolónak, akinek a felkészülés, versenyzés időbeli hátrányt jelent; valamint sajátos nevelési igényű vagy beilleszkedési, tanulási, magatartási problémával küzdő diákoknak.

– Gyöngy

Paksi Hírnök – 2010. április 16.

Az utolsó táblán nyerte meg az Atomerőmű SE a HVSE elleni találkozóját az NB I-es bajnokságban. A Decs helytállt az élvonalas Nagykanizsa ellen.

Munkatársunktól

Hihetetlenül izgalmas mérkőzést vívott egymással az Atomerőmű SE és a HVSE a hétvégi fordulóban. A felek sehogy sem tudták lerázni egymást, egyik sem tudott elmozdulni a holtpontról – az első 11 találkozót követően kivétel nélkül döntetlenben egyeztek meg a felek. A győzelmet végül az utolsó táblánál helyet foglaló Balázs Gábor szerezte meg, így a Paks egy nagyon döntelenszagú mérkőzést tudott megnyerni. A decsiek tisztességes vereséggel tértek haza a Balogh Csabával, Portisch Lajossal, Pintér Józseffel felálló Nagykanizsa otthonából.

NB I. ASZTALOS CSOPORT. 8. FORDULÓ: AQUAPROFIT NAGYKANIZSA–HUNGAROPHARMA-DECS 8:4. A decsi pontszerzők, győzelem: Milos Roganovics, Tóth Ervin. Döntetlen: Nikola Sedlak, Pataki Győző, Papp Tamás, Veszprémi András.

ASE PAKS I–HVSE 6.5:5.5. A paksi pontszerzők, győzelem: Balázs Gábor. Döntetlen: Ács Péter, Vladislav Nevednichy, Grószpéter Attila, Szabó Krisztián, Alin Berescu, Csom István, Ifj. Fodor Tamás, Vidéki Sándor, Györkös Lajos, Vajda Szidónia, Molnár Béla.

A végére maradt a döntés – Balázs Gábor (12.H) az utolsó táblán szerezte meg a győzelmet

Ezüstérmes lett az Atomerőmű SE U20-as csapata

KOSÁRLABDA Ahogy az alapszakaszban, úgy a döntőben is az Albacomp bizonyult jobbnak

Ezüstérmes lett az Atomerőmű SE U20-as korosztályban szereplő férfiscapata. Schmidt Béla tanítvánnyal az NB I-es bajnokság A-csoportjában második helyen végeztek, így jutottak a négyes döntőbe, amelyet Székesfehérváron rendeztek a II-csoport első két helyezettjével (Debreceni Egyetem, PEKOSI-Hegyházi) kiegészülve.

A négyes döntő első mérkőzésén a DEKE-t legyőzve (88–68) az Albacomp jutott a döntőbe, a paksi csapat útja pedig a PEKOSI-Hegyháziéknél (73–63) keresztül vezetett a fínáléba.

Az aranycsatát 1200 néző (!) előtt Székesfehérváron játszották. A paksiak jól kezdtek, felidő-

Schmidt Béla (középen) tanítvánnyal két negyed után közel voltak az aranyhoz, de végül ezüstérem jutott nekik

ben négy pontos előnyre tettek szert, végül azonban a hazai csapat kerekedett felül.

DÖNTŐ: ALBACOMP-ATOMERŐMŰ SE 85-74 (17-25, 22-18, 26-10, 21-23). ASE: Kovács Á. 20/3, Peset 6, Medve 19/3, Balázs 6/6, Morgen 22/12, Csere: Metzger, Kovács, Péti 1, Vida, Vucsák. Az Alba legjobb dobói: Madár 24/15, Somogyfoki 21.

Az All Star csapatba választották Szóbi Dánielt (PEKOSI), Stekler Sámunt (DEKE), Morgen Ferdinándot (ASE), Somogyfoki Szabolcsot (Albacomp) és Madár Andrást (Albacomp). A torna legértékesebbje, azaz a négyes döntő MVP-játékosa Kovács Ákos (ASE) lett.

■ V. T.

Tolnai Népszerűség – 2010. június Balázs Gergely, Bosnyák László, Morgen Ferdinánd, Péti Ákos gimnazisták

Sárkányok úsztak Dombori vizén

VERSENY A Nebuló Kupát a paksi vak Bottyán Gimnázium csapata nyerte meg

Nemcsak az erővel, az összehangoltsággal is megmérkőztek a csapatok, illetve melyik hajó ér célba előbb. A versenyről a faddombori látótoronyból is nézhetők

A tegnap kezdődött hét végi rendezvény keretében zajlik le a IV. Faddombori Sárkányhajó Fesztivál, a VIII. Magyar Sárkányhajó Bajnokság, és sor kerül az V. Tolna Kupára is.

Molnár Ágnes

- Igazán volt a verseny, nagyon élveztem - mondta Jókai Áttila, aki társával együtt mostanában rövidtrahagyon sétált el a bevezetőn. A Csopó Dániel Középiskola

beütést tudósított azonos tanulója úgy nyilatkozott, járni kajakolni is, így a verseny sem okozott különösebb nehézséget neki.

- Bár a triplaszemmi eléggé beágyazott - mondta csodolgyogva a versenyző. A nem túl barátságos idő ellenére sok néző összegyűlt pénteken, hogy figyelmesen kísérelje a negyedik alkalommal megrendezett sárkányhajó fesztivált Faddomboron, a hegyen. A célvonalnál látványos drukk-hangulat uralkodott, mindenki lelkesen szorított kedvenc csapatának. A sárkányhajók versenyről mindenképpen ócsorá,

egymást lelkesítve hiúzták az eseményt, csapatukonként más-más színű pólóban.

A Nebuló Kupát végül a paksi Vak Bottyán Gimnázium sárkányhajósai nyerték, utánuk ér célba a Sándor Mihály Gimnázium csapata, a harmadik helyet pedig a dunaújvárosi Beszélés Altagéna iskolai és a Magyar László Gimnázium tanulói magánuk. Pénteken a déli fél Nebuló Kupát a Maraton Kupa követte, ám ezzel még korántsem ért véget a versenyek. Ma az Első Bükösök Kupája és az Újabb Lebédzés Open Kupájuk kísérte fel

figyelmekkel az érkezők, holnap pedig az Újabb Lebédzésnek Végzet-illetve a Házi Sárkányok Kupájuk ígérgetnek a nézők.

A versenyek célja az ország kedvelt szabadidőhelyének fejlesztése ezzel a látványos, sok embert megnemegató sportág bemutatásával. A sárkányhajósokhoz nincs szűkebb előképzettség, vagy vízisportolói múltja, ráadásul úszniük is, férfiak, nők és fiatalok is. A verseny szakma sárkányhajó, mely egy 12,5 méter hosszú, 115 cm széles henu típusú hajó, amelynek az elejét egy színes sárkányfej, hátulját sár-

kányfarok díszíti. Bontva 10-10 lapátos ill, akár egy-egy rúdát kerekpálya, a hajó orrúban ill-dobos állva ülhetnek ezeken. A hajó végében pedig egy kormányos áll, aki egy több mint 1 méter hosszú kormánylapáttal tartja egyenesben a hajót. Mivel ennél a versenytől a leggyorsabb csapatmunkája döntő fontosságú, az összehangoltság megvalósításában befolyásolja, melyik csapat ér célba előbb. A Sárkányhajó Fesztivált a Dragon Aktiv Kft. rendezte, többek között a Magyar Sárkányhajó Szövetség szakmai támogatásával.

Tolnai Népszás – 2010. június 5.